

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

Sayı: 2003-14 14 *Yıl:1 *1-14 Ağustos 2003 *Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-9350

IRAK'a asker göndermeye HAYIR!

- ✓ 2003 yılı taban fiyatlarının açıklandığı basın toplantısında Tarım ve Köyişleri Bakanı Sami Güçlü, taban fiyatını az bulan köylülere "Gözünüzü toprak doyursun" dedi.
- ✓ Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, sefalet zammını protesto eden emekçilere "Sokağa dökülürseniz dökülün" yanıtını verdi.
- ✓ Hapishanelerde yaşanan tecrit işkencesini protesto için eylem yapan TAYAD'lı ailelere İzmir Emniyet Müdürü'nün yanıtı "Sizi o tabutlara gömerim" oldu.
- ✓ Başbakan R. Tayyip Erdoğan taban fiyat taleplerini dile getiren köylülere suçlayarak "sizin yaptığımız hazırlanmışlık, gerçekçi olun, uçuk kaçık fiyatlar istemeyin" dedi.

SALDIRILAR KORKULARININ ÜRÜNÜ

Her fırsatta halka yönelik tehditler savuran devlet, bir yandan da saldırılarını hızla sürdürüyor. Son günlerde T. Kürdistanı başta olmak üzere neredeyse bütün ülkede artan yargısız infaz ve işkence olayları devletin çaresizliğinin ve korkularının bir sonucudur.

EMPERYALİSTLER İÇİN DÖKECEK KANIMIZ YOK

Uyguladığı emperyalist politikalar ile emekçi halk kitlelerini açlığa ve sefalete sürükleyen faşist diktatörlük, şimdi de efendisi ABD'nin kuyruğuna takılarak, Irak'a asker göndermeye hazırlanıyor. Tüm bunlara karşı anti-emperyalist mücadeleye hız vererek, halkımızın öfkelerini Proletarya Partisi'nde örgütleyelim.

Irak'a asker gönderme sürecinde KÜRT HALKINI BEKLEYEN TEHLİKELER

Gelinen aşamada Irak toprakları ABD için tam bir cehenneme dönmeye başladı. Her gün işgalci güçler saldırıya uğruyor. İşgalcilerin Saddam diktatörünün katil oğullarını yok etmekle de bu saldırıların önüne geçemeyecekleri çok açıktır. Çünkü; **kurulan örgütlerin, yapılan saldırıların tümünün Saddam'a bağlı güçlerin inisiyatifinde geliştiğini iddia etmek, Irak gerçekliğini hiç kavramamaktır.**

Irak'taki gelişmeler, ABD kamuoyunda katil Bush'a

karşı duyulan güvenin, verilen desteğin giderek azalmasına yol açıyor. Nitekim işgalcilerin kayıpları artmaya başlayınca, işgalci haydutlar, Irak topraklarında görev yapmak için çeşitli ülkelere Irak'a asker gönderme çağrılarında bulunmaya başladılar. Bu ülkelere biri de ABD emperyalizminin stratejik uşağı olan TC'dir. Ki bu istemini ABD'ye bildirenin TC olduğunun daha sonradan açığa çıkması, stratejik uşaklığın geldiği aşamanın boyutunu da göstermektedir. **Sayfa 16-17**

DAVE NELSON'LA SÖYLEŞİ

Bu sadece resmin bir parçası. Diğer taraftan ise, birçok insan ABD'nin demokratik hakları insanlarına sunduğunu sanmasına rağmen, ABD'nin aslında uzun süreli baskıcı uygulamaların merkezi olması vardır. Son dönemlere kadar polisin halkı ırksal olarak profillemesine (ırkçı önyargılarla dosyalama ve bunların işlenmesi) karşı kitle içinde belli bir duyarlılık oluşturulmuştu.

Sayfa 20-21

**İşçi-köylü'den
AXEYEMİN MIRA WATE KUTUK!
(AĞAM BANA KÖPEK DEDİ!)
Sayfa 30**

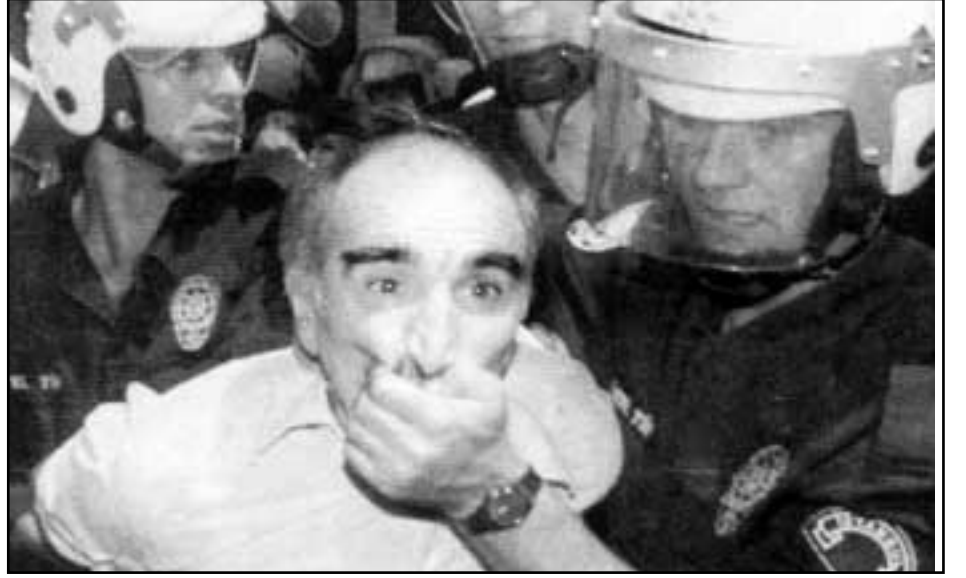
Uyumda AKP ve TSK ortaklığı

Uzun bir süredir kamuoyunda tartışılan ve paket paket "demokrasi" getireceği vaat edilen AB'ye uyum paketlerinin 7.si son görüşmeleri tamamlanarak meclis gündemine getirilmeye hazırlanıyor. AB'ye uyum için çıkartılan paketlerin en geniş olduğu iddia edilen 7. uyum paketinin içeriği, aylar öncesinden başlayan tartışmalar sonucunda netleşmeye başladı. Hazırlanan bu pakette TCK, Dernekler Kanunu, CMUK, Sayıştay Kanunu, MGK ve MGK Genel Sekreterliği Kanunu, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu, Yabancı Dil Eğitimi Öğretimi ile Türk Vatandaşlarının Farklı Dil ve Lehçelerini Öğrenmesi Hakkında Kanun, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, Terörle Mücadele Yasası, Türk Medeni Kanunu ve Askeri Mahkemelerin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Kanunu'nun çeşitli maddelerinde değişiklikler öngörülmüyor.

Paket üzerinde en çok tartışılan konu ise, MGK ve MGK Genel Sekreterliği Kanunu'nda yapılması planlanan değişiklikler. Öyle ki bu kanunda yapılacak değişiklikler, aylar öncesinden MGK toplantılarının ana gündem maddelerinden birini oluşturdu. Çünkü AKP hükümeti tarafından hazırlanan AB'ye uyum paketlerinin ilk şeklinde, MGK'nın Milli Savunma Bakanlığına bağlanması, askeri harcamaların hükümet tarafından belirlenmesi, MGK Genel

Sekreterliğinin sivilleştirilmesi gibi değişiklikler öngörülmüyordu. Ordunun ülke yönetimindeki etkisini "kıracak" olan bu değişiklikler, ordu tarafından engellendi. Öyle ki aylar öncesinde "laik", "şeriatçı" vb. suni tartışmalar MGK toplantılarının ilk gündem maddelerini oluşturdu. AKP'nin hazırladığı uyum paketlerine karşı ordunun, aba altından sopa göstermesiyle AKP geri adım atmak zorunda kaldı. Ve yapılacak değişikliklerde bir "uzlaşma" sağlanmış oldu. TSK'nın müdahaleleriyle paket bugünkü son halini aldı. Paketten MGK ile ilgili birçok değişiklik çıkartılarak, MGK toplantılarının iki ayda bir yapılması, askeri harcamaların denetiminin TBMM Başkanının gizlilik içerisinde onayı ile yapılabilmesi, MGK Genel Sekreterliği atamalarında ordunun görüşlerinin alınması gibi birkaç değişiklik kaldı.

Kamuyunun en çok tartıştığı konu olan MGK ile ilgili değişiklikler, ordunun müdahalesiyle yeni bir hal alırken diğer yasalarda yapılacak değişikliklerle ülkeye "demokrasi" geleceği safsataları da devam ediyor. Ama hem TSK'nın ve hem de hükümetin en çok ortaklaştığı nokta halkın daha iyi nasıl baskı altında tutulacağı ve sömürüleceğidir. Öyle ki aralarındaki çelişkileri belli bir süreliğine giden her iki klik, sömürü düzenlerini sürdürmek için yeni yeni yasaklar noktasında hiç çelişkiye düşmüyorlar. Yine uyum pakette-

ri içerisinde yer alan TCK'da yapılacak değişiklikler, 12 Eylül'ün yasaklarla dolu anayasasını hazırlayan faşist zihniyetli Prof. Dr. Sulhi Dönmezer tarafından hazırlanmaktadır. Böyle bir adamın demokrasi namına bir yasa çıkaracağını beklemek hayal olur. Zaten yasaların içeriklerinde de hiçbir değişiklik yapılmamaktadır. Sadece cümlelerin yerleri değiştirilmektedir. Hatta yasakçı yasalar daha da ağırlaştırılmaktadır.

Türk hakim sınıflarının demokratikleşme safsatalarının arkasında, emekçi halka yönelik her türlü saldırıları yoğun bir şekilde sürmektedir. Son dönemde yayınlanan insan hakları raporlarında hak ihlallerinde büyük bir artış olduğu gözlenmektedir. Ülkenin birçok bölgesinde işkence sistematik olarak sürmektedir. Yine hakim sınıflar

emekçi halka IMF programları, özelleştirmeler, tarımın tasfiyesi, işsizlik, açlık ve sefalet dayatmaktadır. Başbakan Erdoğan Petrol-İş üyesi işçiler tarafından protesto edildiği Aliğa'dan sonra gittiği İzmir'de protestoyu şöyle değerlendirmektedir: "Sokağa dökülürse dökülünler. Gereken neyse onu yapıyoruz." Türk hakim sınıfları açısından emekçi halkın açlık ve yoksulluk içerisinde yaşamaları hiç önemli değildir. Onlar için önemli olan halkın daha fazla nasıl sömürüleceği meselesidir. Bu nedenle çıkarılan uyum paketlerinden demokrasi beklemek, hayalden başka bir şey değildir. Bundan önce çıkan 6 uyum paketi, demokrasi namına hiçbir şey içermediği gibi çıkarılan paketlerin en büyüğü olduğu iddia edilen bu son paketten de demokrasi adına hiçbir çıkmayacaktır.

Kamu emekçilerinin eylemleri sürüyor

AKP hükümetinin memur maaşlarına uyguladığı ortalama %9'luk zammı, Samsun'daki sendikalara üye kamu emekçileri eylemler yaparak protesto ettiler.

*KESK Samsun Şubeler Platformu'na üye memurlardan oluşan yaklaşık 50 kişi 15 Temmuz günü Mecidiyeköy Caddesi Konak Sineması önünde toplanarak, "Sefalet ücreti istemiyoruz", "IMF bütçesine hayır" vb. dövizlerle ve "Hükümet zammını al başına çal", "IMF defol" şeklindeki sloganlarla maaşlara yapılan zammı protesto ettiler.

*KESK Dönem Sözcüsü Süleyman Bal eylemde yaptığı konuşmada "Siyasi iktidar açlık sınırında ücret alan kamu emekçilerine ve emeklilere '4 simit daha al açlığa devam et' demektedir. Kamu emekçileri açlık ve yoksulluk anlamına gelen zammı kabul etmeyecektir" dedi. Eylem sırasında çok sayıda polislin "güvenlik" önlemi aldığı dikkat çekti.

*KESK'e bağlı SES Samsun Şubesi'ne üye sağlık emekçisi yaklaşık 20 kişi, 16 Temmuz günü Sağlık İl Müdürlüğü önünde biraraya gelerek maaş artışını protesto etmek için

bordro yaktılar. Burada açıklama yapan KESK Dönem Sözcüsü ve SES Samsun Şube Başkanı Süleyman Bal, "Temel ücretlere yapılacak iyileştirme ile çalışanların döner sermayeden elde edecekleri ücretlere ihtiyaç kalmayacak ve hasta ile ilişkilerine para girmeyecektir" dedi. SES olarak yönergenin ilgili maddelerine yönelik iptal davası açtıklarını da belirten Bal "çalışanlar arasında adeletsizliğe yol açan ve sağlık hizmeti sorununu olumsuz yönde etkileyecek uygulamalarına karşı mücadelemizi sürdüreceğiz. Hü-

kümetin açıkladığı sefalet ücret artışı protesto ediyor ve maaş bordrolarını yakarak hükümete zammını al başına çal diyoruz" diye konuşarak eylem sona erdi.

*Kamu-Sen Samsun Şubesi'ne bağlı üye memurlar AKP Samsun Merkez İlçe Binası önünde toplanarak "Simitle eylem" yaptılar. Yaklaşık 50 kişinin biraraya gelerek, 17 Temmuz'da yaptığı eylemde, yoldan geçenlere simit dağıtarak hem de kendileri yiyerek slogan atan memurlar ellerinde taşıdıkları "Memura 200 bin lira karşılığında ev aranmaktadır", "Memura simidi bile çok gördüler" vb. dövizlerle hükümeti protesto ettiler.

(Samsun)

İLAN

Pervin Söyünmez'in derlediği ve Gün Yayıncılık tarafından çıkarılan Anadolu halk ozanlarının eserleri, "Hey Dost/Ezgili Sözlerimiz" adlı çalışma ile okurlara sunulmaktadır.

Halk kültürüyle ilgilenenler için, Pir Sultan Abdal'dan Aşık Mahsuni Şerife... onlarca ozanımızın 621 parça ezgili sözleri bulunmaktadır.

Umut Yayıncılık Fiyat Listesi ve Kitap Katalogu çıktı. Umut Yayıncılık Bürolarından temin edebilirsiniz.

**İşçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000**

ABONELİK ŞARTLARI

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

**Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı**

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Halk Bankası Laleli Şubesi: 63487
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Süleymaniye olayının araştırılmasının sonucu: TÜRKİYELİ ASKERLER İŞGAL BEKÇİLİĞİNE

ABD emperyalizmi Türkiyeli askerleri kendi komutasında, direnişin boyutlandığı Irak'ın orta ve güney kısımlarına yerleştirmeyi planlıyor. Çünkü direniş özellikle Irak'ın orta kesimlerinde büyümektedir. ABD, ucuz olarak baktığı Türkiyeli askerleri buralara yerleştirerek, kendi askerlerinin kekklik gibi avlanmasının önüne geçmeye çalışmaktadır.

11 Türk kontrgerilla mensubunun Irak'ın Süleymaniye kentinde gözaltına alınmasının ardından "onur" edebiyatlarıyla ABD emperyalizmine ateş "püsküren" Türk hakim sınıfları, onursuzluklarını ve sahtekarlıklarını bir kez daha göstererek, Irak'ta Amerikan işgaline bekçilik yapmak için asker göndermeye hazırlanıyor. Süleymaniye'de ABD emperyalizminin uşağı TC'yi tokatlamasının ardından, olaylarla ilgili oluşturulan "Ortak Araştırma Grubu"nun yaptığı "çalışmalar", beklenildiği gibi sözde üzgün olduğu yönlü notlar düşülerek TC'nin, uşaklığını daha iyi yapmak için verdiği sözlerle sonuçlandı. Böylelikle Süleymaniye'de 11 Türk kontrgerillanın, kafalarına çuval geçirilerek, elleri kelepçelenerek, tekme tokat gözaltına alınarak sorgulanmasının ardından "bu nasıl stratejik ortaklık?" demagogileriyle yapılan sahtekarlıkların da sonuna gelmiş oldu. Ve Süleymaniye'de yaşananların ardından "onur" edebiyatı yapan burjuva medya "ABD ile derin müttefikiz" manşetleriyle sahtekarlıklarını bir kez daha gösterdiler. Aslında bu araştırma grubunun raporuyla Süleymaniye "krizinin" üstü kapatılmaya çalışılmaktadır. Ancak **üstü kapatılmaya çalışılan bu olayın arkasında, TC'nin uşaklığını daha iyi yapması için verilmiş mesajlar vardır.** Nitekim 1 Mart'taki tezkerenin meclisten geçmemesiyle efendisi ABD'yi hayal kırıklığına uğratan TC, uşaklıkta yeniden kalıba dökülme zamanının geldiğini göstermiştir. Irak'a yönelik saldırının fiili olarak işgale dönüşmesinin ardından, ABD emperyalizmi tarafından TC'ye yönelik uyarılar gelmeye başladı. ABD Savunma Bakan Yardımcısı **Paul Wolfowitz** tarafından uyarılan TC, hatasını düzeltmek için elinden geleni yapmaya çalışsa da, bu, ABD emperyalizminin hegemonyasını korumak için verdiği mücadelede yeterli gelmemektedir. Hatırlanacağı gibi Haziran ayında, Dışişleri Müsteşarı **Uğur Ziyal**'in ABD'ye yaptığı ziyarette TC, efendisinden bir şans daha istemiş ve yine AKP hükümeti tarafından çıkarılan kanun hükmünde kararname ile ABD emperyalizmine Irak'ı yeniden "yapılandırması" için Türkiye'nin üslerini, limanlarını ve sınır kapılarını hiçbir sınır olmadan kullanmasına imkan sağlanmıştır. Ancak tüm bunlar ABD emperyalizmi için yeterli olmamış ve Süleymani-

ye'de 11 kontrgerilla birimini gözaltına alarak TC'ye net bir mesaj vermiştir; "Hiç itiraz etmeden, kendi çıkarlarınız zedelense de, benim çıkarlarımı üstte tutacaksınız. Üstelik bunu hiçbir şey istemeden yapacaksınız."

TC, IRAK'TA BEKÇİLİĞE GİDİYOR

Süleymaniye'de yaşanan olayları araştırma komisyonunun görevini tamamlamasının ardından ABD Savunma Bakanı **Donald Rumsfeld**'in TC'ye yazdığı mektup, ardından ABD'nin Irak'taki işgal ordusunun Merkez Kuvvetler Komutanı **John Abizaid** ile NATO Avrupa Müttefik Komutanı **James Jones**'un Türkiye ziyareti ve Dışişleri Bakanı **Abdullah Gül**'ün Amerika ziyaretiyle devam eden görüşmelerde, Türkiyeli askerlerin Irak'ta ABD işgaline bekçilik yapması, gündemin ilk sırasına oturdu. Herşeyden önce ABD emperyalizminin Türkiye de dahil olmak üzere diğer ülkeleri de Irak'a çekmek istemesinin nedenlerine kısaca bakmakta yarar var. ABD emperyalizminin "zafirini" ilan ettiği 1 Mayıs'tan sonra bitirilemeyen ve daha da gelişen Irak halkının direnişi karşısında işgal güçleri, zor günler yaşamaktadır. Irak'ın birçok bölgesinde işgale karşı devam eden protesto gösterileriyle birlikte, silahlı eylemler her geçen gün daha organize bir şekilde sürmektedir. 1 Mayıs'tan sonra işgalci güçlere yönelik yapılan saldırılarda yaklaşık 90 ABD'li asker öldürülmüştür. Bu da ortalama olarak günde bir ABD'li asker ölmesi demektir. Bu durum ABD'li askerlerin psikolojik olarak yenilmesini beraberinde getirmektedir. Irak halkının direnişi, işgalcilerin uykularını kaçırmaktadır. Irak'ta görev yapan bir ABD'li asker, bu durumu şöyle dile getirmektedir; "sabaha çıkabileceğimi merak ederek yatmaktan bıktım."

Direnişin daha da örgütlü olarak yayıldığı, artık ABD'liler de kabul etmektedir. Direniş karşısında iyice acizleşen işgalciler, çareyi Türkiye gibi uşak ülkelerin Irak'ta işgale bekçilik yapmasında bulmaktadır. Geçtiğimiz haftalarda "onur" edebiyatı yapan Türk hakim sınıfları, ABD emperyalizminin bu emri karşısında yine kamuoyunu aldatmak için Irak'a asker göndermenin Türkiye'nin çıkarlarına olduğu demagogjisini yapmaya başla-

dı. Halkın muhalefetini, tepkisini yatıştırmak için de Irak'ta ve özellikle de Irak Kürdistanı'nda "söz sahibi olmak için" asker göndermeyi "biz istiyoruz" safatasını yapmaktadır. Ama ABD emperyalizmi Türkiyeli askerleri kendi komutasında, direnişin boyutlandığı Irak'ın orta ve güney kısımlarına yerleştirmeyi planlıyor. Çünkü direniş özellikle Irak'ın orta kesimlerinde büyümektedir. ABD, ucuz olarak baktığı Türkiyeli askerleri buralara yerleştirerek, kendi askerlerinin kekklik gibi avlanmasının önüne geçmeye çalışmaktadır. Irak'ın kuzeyinde yer alan Kürt bölgesinde ise gerici Kürt gruplarının işgalcilere uşaklık yapması nedeniyle buralara kendisi dışında bir askeri gücün girmesine ihtiyacı yoktur. Zaten ABD emperyalizmi Irak Kürdistanı'nda yer alan Türk kontrgerilla birimlerinin çekilmesini istemektedir. Bu nedenle Türk hakim sınıflarının, Irak'a asker göndermek için ileri sürdüğü tezlerin safsatadan ibaret olduğu açıkça gözükmektedir. Kısacası "kahraman" mehmetchik, yine ABD emperyalizminin çıkarları doğrultusunda ölmeye gönderilmektedir.

ANTI-EMPERYALİST MÜCADELEYİ GELİŞTİRELİM

Türkiye'nin Irak'ta ABD askerlerine bekçilik yapmasının gündeme gelmesiyle birlikte, bir anda gündem "tezkere meclise gelecek mi, gelirse meclisten geçer mi, yoksa 1 Mart'taki gibi red mi edilir" tartışmasına dönüştü. Türk hakim sınıflarının kendi yasalarını da çiğneyip tezkereye ihtiyaç duymadan ayak oyunları ile Irak'a asker göndermesi mümkündür. Ancak böyle bir şeyi göze almasının sakıncalarından kaynaklı bü-

ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld'in TC'ye yazdığı mektup, ardından ABD'nin Irak'taki işgal ordusunun Merkez Kuvvetler Komutanı John Abizaid ile NATO Avrupa Müttefik Komutanı James Jones'un Türkiye ziyareti ve Dışişleri Bakanı Abdullah Gül'ün Amerika ziyaretiyle devam eden görüşmelerde, Türkiyeli askerlerin Irak'ta ABD işgaline bekçilik yapması, gündemin ilk sırasına oturdu.

yük bir olasılıkla, yeni bir tezkereyi meclis gündemine getirecektir. Bu sefer AKP hükümeti işi 1 Mart'a göre daha sıkı tutmak zorundadır. Çünkü 1 Mart tezkeresinin mecliste 3 oy farkla red edilmesi, TC'nin kulaklarının çekilmesine neden olmuştur. İkinci bir tezkere kazasının yaşanmaması için AKP elinden geleni yapacaktır. Bu nedenle tezkere, meclise geldiğinde kabul edilme olasılığı yüksektir. Bu durum halk muhalefetinin belli bir yükselişini de beraberinde getirecektir. Nitekim **Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu**, 26 Temmuz günü AKP İstanbul İl Binasının önünde yaptığı eylemle Irak'a Türkiyeli askerlerin gönderilmek istenmesini protesto etmiştir. Bu ve bunun gibi eylemler, yaz mevsimine rağmen belli bir ivme kazanacaktır. Bu doğrultuda anti emperyalist mücadelenin geliştirilmesi için daha yoğun bir çalışmaya girmek zorundayız.

Sınıfsal Bakış

POSTALANMA TEHLİKESİNİ SAVUŞTURMADA TÜRK POSTALI İSTENİRKEN OLGULARI VE GELİŞMELERİ DOĞRU OKUMAK

Dünyadaki, bölgedeki, ülkemizdeki gelişmelerin getirdiği her yeni durum, birbiriyle yakın ilişkili sonuçlar doğururken, sürekli bir devrim içerisinde, sınıf mücadelesi açısından **önemli fırsatlar** yaratmaktadır. Karşı-devrim cephesinin geliştirdiği ataklar, zincirleme biçimde bütün alanlarda **sarsıntılar** yaratmakta, devrimci müdahaleye duyulan ihtiyaç, kendini daha **yakıcı** biçimde hissettirmektedir.

Bugün emperyalist işgalcilerin Irak'ta giderek yükselen ve yayılan bir direnişin **kuşatması** altına girmekte oluşuna paralel, diğer işbirlikçi ve uşak rejimlerle beraber faşist Türk ordusunun da devreye sokulmasının gündeme gelmesi (ABD 90 ülkeden "destek" istedi), her şeyden önce bunun sınıf mücadelesi açısından doğuracağı sonuçlar, fırsatlar ve avantajlar açısından değerlendirilmek durumundadır. Gelişmelerin, yürüttüğümüz faaliyete etki eden boyutunu doğru bir biçimde belirlemeli, hedeflerimize yönelik taktik politikalarımızı sağlıklı tarzda saptamalıyız.

Bu görev, nihayetinde kitlelerle sıkı bir iletişim kurulmasını, bilinçlendirme/aydınlatma çalışmasının azami düzeyde yararlar sağlanmasını ve daha önemlisi **hareket kabiliyeti** yaratacak bir nitelik kazanmasını içermektedir. Bunu için gelişmelerin ayrıntısından ziyade **esasına** yönelik isabetli tahliller yapmak, geleceğe yönelik öngörülül saptamalarda bulunmak ve bugün için hareket ve propaganda tarzımızdaki **öncelikleri** netleştirmek gerekiyor.

Baykal'dan Perinçek'e bir dizi karşı-devrimci ve faşistin "**Mehmetçiğin kanı pazarlanıyor**" dediği, "**anti-Amerikan-çı**" kesildiği; yine bir dizi unsurun AKP'yi "**ABD uşaklığı**" ile suçladığı, hatta TSK'yı dahi net tavır almamakla eleştirdiği koşullarda, at izinin it izine karışmaması için yaşananlara **sınıfsal** bir analiz getirmeli, doğru yaklaşımlar sunabilmeliyiz. Bir dizi noktada aynılaşıp gibi

algılanmaktan sıyrılmamanın, kafa karışıklıklarının giderilmenin ve kitlelerin çözümleme yeteneğini geliştirebilmenin yolu buradan geçmektedir.

Bunu başarabilmenin önkoşulu, dünya ve Türkiye gerçekliğine ilişkin **programatik** çerçevede sahip olduğumuz bilimsel tahliller zeminine ayaklarımızı kuvvetli ve dengeli bir biçimde basabilmeyi başarmaktır. Sağlam bir biçimde ayakta durabilmek, o zemine nitelik kazandıran ideolojiden yeterli gıdayı almış olmakla mümkündür.

Böyle hareket etmeyi başardığımız takdirde öncelikle sınıf bilinçli unsurların, yani komünistlerin her siyasal üretim ve tahlil vesilesiyle **ideolojik yetkinlik ve birlik** açısından güçlenmesi sağlanabilecektir. Nitekim bu öncülerin toplam bileşkesi olarak yaratılacak potansiyel, proletarya partisini, kitlelerle olan ilişkisinde güçlü noktalara taşıyacaktır. Bu potansiyelin pratikle etkileşim içerisinde yaratacağı rota ise devrimin aydınlık bir yolda yürütülmesinin **güvencesi** olacaktır.

Olguları ve gelişmeleri doğru okumanın önemi ve sonuçları bakımından bu değinilerde bulduktan sonra, bir süredir dünya ve ülke gündeminde ilk sıraları işgal eden hususlara kısa başlıklar altında açıklama getirecek olursak, şunları vurgulamamız gerekiyor :

ABD emperyalizmi, Ortadoğu'yu **bütünüyle** egemenlik/kontrol altına alabilmek ve bunu alabildiğine **kahçılaştırmak** adına giriştiği Irak saldırı ve işgalinin gelinen aşamasında, işlerin sarpa sarıldığı bir noktada; sürecin başlarında affedilmesi zor hatalar yapan bir uşak rejimin, kendini bir an önce affettirme gayretlerine de fırsat sunar biçimde askerini kullanmaya karar vermiştir. Bunun için ne ricacı ne de ısrarcı bir tutum içindedir. Efendi-uşak ilişkisinin tipik bir görünümü olan bu durum, aynı zamanda, birbiriyle çelişmeli ve sorunlu olan birden fazla uşağın "**dengeli**" biçimde idare edil-

mesi ve kullanılmasını da ifade etmektedir.

Irak'taki belli başlı müttefiki olan KDP ve KYB'nin varlığı; aynı ulusa mensup KADEK konusunda T.C'nin talebine uygun hareket etmeyeşine önemli bir gerekçe oluşturmaktadır. Kaldı ki KADEK, İmralı süreciyle birlikte **netlik** sağladığı rota itibarıyla, "**tehlikeli**" olma noktasından ciddi bir biçimde uzaklaşmış durumda, "**kontrol**" altında tutulmaktadır. Hiç kuşkusuz ki, "**Kürt kartı**"nın Ortadoğu coğrafyasındaki yüksek değeri, emperyalistler açısından "**kozların kolay harcanmaması**" prensibi nedeniyle, **uzun süreli ve azami** oranda bir değerlendirmeyi gerekli kılmaktadır. Olay bu çerçevede görülmeli, ABD, TC, KADEK, KYB, KDP vb. arasındaki ilişkiler ve kombinasyonlar (Görüşmeler, Pazarlıklar, Ortak Tatbikatlar, Pişmanlık Yasaları, Irak Kukla Hükümeti'nin Bileşimi, Süleymaniye Çuvalması) buna göre yorumlanmalıdır.

Öte yandan, Türkiye'deki gelişmeler de, politik aktörlerin çeşitli vesilelerle taktik tavrı ve izledikleri tutumlar da; ülkemiz gerçekliği ihmal edildiği takdirde, ya içinden çıkılmaz karmaşa/kaos olarak nitelendirilecek ya da büyük bir yanılma içinde değerlendirilecektir. Nitekim hemen herkesin şu veya bu oranda düşüştüğü **açmaz** budur. Öncelikle şu bilinmelidir ki kemalist-faşist diktatörlük, emperyalizmin **doğrudan** uzantısı olup, komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının **asli** sahipliğiyle işletilmektedir. Ordu da, AKP de, CHP ve diğerleri de bunun kurulu düzen içerisinde farklı güç ve mekanizmaları oluşturmaktadırlar. Klik çatışması, efendinin acil çıkarları ve dayatmaları karşısında, iktidar seviyesinde **mutlak itaat**, "muhalefet" açısından ise "**düzeyle/sorumlu**" hareket etmeyi gerektirmektedir. Her devrin iktidar bileşeni ve temsilcisi konumundaki TSK, C.Başkanlığı ve Hükümet, bu gibi süreçlerde genellikle "**tek ses**" çıkarmak durumundadırlar.

Dolayısıyla, bunlar arasında meydana gelen kimi çelişki ve anlaşmazlıkların bir kısmı ikincil hususlarla ilgili olduğu gibi, bir kısmı da senaryodan, ucuz iç politik hesaplardan, görüntüye oynamaktan ibarettir. Kitlelerin **oyalanması/uyutulması** adına bu konularda medya aracılığıyla yaratılan suni gündemlerin tuzağına düşerek yorumlar yapıp, "**politika**" üret-

mek, burjuva köşe yazarı derekesine düşmek, bu oyunda bir figür haline gelmek demektir. Bugün halk saflarında değerlendirdiğimiz; devrimci, ilerici, yurtsever nitelikli bir dizi yapılanmanın/çevrenin **büyük ölçüde** sergilediği tablo bu merkezedir.

"**Taktik**" adına karşı-devrimci güçlere eklenmeye uzayan bu duruma düşmemek için temel gerçekliklerin doğru saptanması gerektiğine bir kez daha vurgu yaptıktan sonra, son gelişmeler ışığında, demokratik mücadele alanındaki güncel-dönemsel politikalarımıza kısaca değinmemiz gerekiyor.

Türk ordusuna Irak işgalinde aktif rol verilmesinin yeniden gündeme getirilmesi; Irak'a saldırının durdurulmadığı, saldırının Bağdat'ın "düşmesi"yle işgale dönüştüğü, 1 Mart'ta tezkere geçirilemediği ve Türk ordusu devreye sokulmadığı halde, "**anti-emperyalist**" mücadelenin "**bağımsızlık**", "**özgürlük**", "**demokrasi**" açılımıyla beraber "**eksen**" özelliği taşıdığı gerçeğinin bütün geçerliliğiyle sürdürdüğü tespitimizi teyit edici niteliktedir.

Zaten bırakmadığımız, bırakılmaması gerektiğini ısrarla vurguladığımız, bu mücadele zemini, Türk ordusunun fiilen devreye sokulma hazırlıkları ile birlikte daha da **canlılık** kazanmıştır. 1 Mart'a doğru özellikle Kasım 2002'den itibaren yoğunlaşan eylem çizgisini, yeniden ve daha güçlü bir sahipleniş ve yüklenişle **işlevli** hale getirmeliyiz. Faşist Türk ordusunun Irak halkının katledilmesinde, zulmedilmesinde, işkenceden geçirilmesinde kullanılmasına karşı; "yasa zoru"yla silah altına alınmış halk çocuklarının hem suç makinesine dönüştürülmesi, cinayet aleti haline sokulması, hem de bu yolla harcanmasına karşı; **anti-emperyalist** (bu bağlamda **anti-faşist**) kampanyamıza hız vermeli, bu yönde oluşturulmuş ve oluşturulacak en geniş ittifaklar içinde **mücadele ve direniş mevzileri** yaratmalıyız.

Emperyalizmin ABD önderliğinde dünya halklarına yönelik "**anti-terörizm**" maskesiyle geliştirdiği **büyük çaplı** dizginsiz terör saldırılarının göğsülenebilmesi ve geriletilmesi için gösterilmesi gereken **enternasyonal bir karşı koyuşun** en kritik mevzilerinden birini oluşturan Türkiye toprakları; **görevimizin önem ve ağırlık derecesine ne kadar vakıf olduğumuza tanıklık etmeye hazırlanıyor...**

SEKA işçileri direniyor

Giresun'da kurulu bulunan SEKA Aksu Kağıt Fabrikası, AKP hükümeti tarafından özelleştirme kapsamına alınarak, 2 Temmuz tarihinde ihaleye çıkartılmıştı. Değeri 40 trilyon olarak belirlenen fabrika, **3,5 milyon dolara Milda** adlı şirkete satışı gerçekleşti.

SEKA Aksu Kağıt Fabrikası işçileri özelleştirmeyi engellemek için öncesinde bir dizi eylemler yapmışlardı. En son Selülöz-İş Sendikası Giresun Şube Başkanı Mehmet Aydın'ın da aralarında bulunduğu fabrika önünde oluşturulan çadırda, gruplar halinde açlık grevine girilmesi özelleştirmede ısrarlı olan hükümetin tutumunu değiştirmede.

304 kadrolu, 155 taşeron, 75 memur olmak üzere toplam 534 kişinin çalıştığı Fabrika'nın Milda adlı şirkete satılmasının ardından işçiler direnişlerini sürdürü-

yor. 19 Temmuz tarihinde AKP Giresun 1. Olağan İl Kongresinin yapıldığı yer olan 19 Eylül Spor Salonu'nun önünde SEKA işçileri ve ailelerinden oluşan yaklaşık 250 kişilik grup eylem yaptı. AKP Genel Başkan Yardımcısı **Nurettin Canikli** ile görüşmek için içeri girmek istemeleri güvenlik güçleri tarafından engellendi. İşçiler sık sık "**Ölmek var dönmek yok**", "**SEKA'ları satanlara seçimlerde oy vermek yok**", "**Bizleri satanları biz de satarız**" vb. sloganlar attılar.

Fabrika önünde süren açlık grevi 26. gününde sona erdirildi. Mehmet Aydın, açlık grevini hükümetin, özelleştirme mağdurlarının kamuda yeniden istihdamının sağlanması için toplu sözleşmeye protokol maddesi koyması nedeniyle sona erdirdiklerini açıkladı.

(Samsun)

TEKEL işçisi direniyor

Geçtiğimiz yıl “IMF karşıtlığı”, “vatanseverlik”, “dürüstlük” vb. yalanlarla iktidara gelen AKP'nin maskesi çok sürmeden düştü. Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda birçok saldırıya imza atan AKP hükümetinin öne çıkan saldırılarından birisi de özelleştirme. Özelleştirmede son olarak ele aldığı TEKEL'i de bir an önce efendileri emperyalist tekellere peşkeş çekmek isteyen AKP hükümeti, TEKEL işçisinin barikatıyla karşı karşıya. Aylardır süren TEKEL işçisinin direnişi hız kaybetmeden devam ediyor. Yapılan son araştırmalara göre 29 binin üzerindeki işçi sayısı Türkiye'de birinci sırada olan TEKEL'in, özelleştirilmesiyle binlerce işçi işsiz kalacak. Bu saldırılara Türkiye'nin dört bir yanından cevap geliyor.

*Özelleştirme adı altında TEKEL'e bağlı olan Gaziantep İçki, Şanlıurfa ve Kilis Suma Fabrikalarının kapatılmasını protesto eden TEKEL işçileri, 7 Temmuz tarihinde başlattıkları, fabrikayı terketmeme eylemini 17 Temmuz'da bi-

tirdiler. Tek Gıda-İş Genel Merkezi yaptığı açıklamasında “işçilerin kararlı tutumu sonucu tekrar üretime geçilmesiyle eylem zaferle bitirilmiştir” denildi. 10 gün boyunca fabrikaları terketmeyen TEKEL işçileri, işbaşı yaparak diğer illerdeki TEKEL işçilerine örnek oldular.

Gaziantep TEKEL İçki Fabrikası işçileri, fabrikada üretime geçilmesini yaptıkları eylemle kutladılar. 18 Temmuz tarihinde fabrika içinde yapılan “Yaşasın sınıf dayanışması”, “İnandık, direndik, beraberce kazandık” vb. sloganlar atarak başlayan işçilere birçok siyasi parti ve DKÖ'nün yanısıra çeşitli sendikalar da destek verdi. Tek Gıda-İş Genel Sekreteri **Musta-**

fa Türkel'in konuşma yaptığı eylem, slogan ve alkışlarla sona erdi.

*Özelleştirme kapsamında bulunan Malatya TEKEL işçileri, 23 Temmuz 2003 tarihinde Koreli bir firmanın yetkililerini, fabrika kapısında direnerek içeriye sokmadılar. Polisin, fabrika müdürünün tüm çabalarına rağmen içeriye giremeyen Koreli yetkililer 2 saat sonra geri dönmek zorunda kaldılar. Tek Gıda-İş Bölge Şube Örgütlenme Sekreteri yaptığı açıklamada “Biz burada direneceğiz ve Antep'teki kardeşlerimiz gibi kazanacağız” dedi. “**Kahrolsun hain**

işbirlikçiler”, “**TEKEL'e uzanan eller kırılacak**” vb. dövizlerin açıldığı eylemde sık sık sloganlar da atıldı. Bu ara-

da fabrikayı işgal eden polis içeride barikat kurarak işçilere saldırı hazırlığına girişirken Koreli yetkililerin fabrikayı görme kararından vazgeçmeleri üzerine fabrikadan ayrıldılar.

*Koreli yetkililer ile Phillips Morris'in danışmanlığını yapan Özelleştirme İdaresi Başkanlığı Başdanışmanı **Çağlayan Çetin** Adana'da da protestoyla karşılaştı. Adana TEKEL Sigara Fabrikaları işçileri tarafından işyerine sokulmayan Çetin ve yanındakiler Malatya'da Korelilerle birlikte giremediği TEKEL'e böylelikle yine girememiş oldu. Malatya'da fabrikaya sokulmayınca Adana'ya özel uçakla gelen Phillips Morris yetkilileri buradaki fabrikayı incelemek istedi. Ancak işçilerin fabrika önünde toplanması üzerine yetkililer geri döndüler. Bunun üzerine fabrikaya gelen Çetin, fabrika müdürü, sendikacılar ve işyeri temsilcileriyle toplantı yapıp sonuç almaya çalıştı. Ancak Çetin, protestolarla fabrikadan çıkmak zorunda kaldı. **(Kartal)**

Emekçinin Gündemi

TÜM TOPLUMU HEDEFLEYEN YENİ HAK GASPLARINA KARŞI HAZIRLIKLIL OLALIM!

İşçi ve emekçi kesimlerin, baharla başlayıp bir dizi görüşme, eylem ve direniş süreciyle devam eden ve bu koşullarda sonlandırılan TİS görüşmeleri, bu sürecin bitimiyle birlikte yerini, o dönemki hareketliliğin aksi bir durağanlığa bırakmıştır. Bu durağanlık, yaz aylarıyla birlikte deyim yerindeyse tam bir rehavete dönüşmüştür.

Oysa direnişlerin bitmediği, yeni mevziler kazanma, yeni sendikal örgütlenmeler oluşturma yönünde mücadele birçok yerde devam etmektedir. Bu yerlerden biri de İzmir'deki deri işçilerinin sendikalaşma mücadelesidir. Burada uzun süredir devam eden sendikalaşma çalışması, sınıf sendikacılığı perspektifi ile devam etmektedir ve büyük ölçüde de başarı kazanmıştır. Deri-İş Sendikası önderliğinde yürütülen çalışmalar, burada yaşanan direnişlere de önderlik edilerek sürdürülmektedir.

Ayda 130 milyon gibi karın doymaya bile yetmeyecek ücretlerle çalıştırılmak zorunda bırakılan işçiler, sendikalaşma çalışmasına işten çıkarılma pahasına destek olmaktadır. Bunların bir bölümü de bugün bu çabalarından dolayı işten çıkarılmıştır ve eylemde, direniş çadırlarındadır. Burada sürdürülen bu mücadele giderek ivme kazanmakta, bu da patronların korkulu rüyası olmaktadır.

İşçi ve emekçilerin haklarının her geçen gün budandığı, örgütsüzlüğün, dağınıklığın, tasfiyeciliğin örgütlen-

meye çalışıldığı günümüzde **İzmir'deki deri işçileri ve buna bağlı olarak Deri-İş Sendikasının burada yaptığı örgütlenme çalışması büyük bir öneme sahiptir** ve tüm kesimler tarafından desteklenmelidir.

Bilindiği gibi emperyalizme uşaklığını ispat etme çabasında olan Türk hakim sınıfları, bir yandan IMF'nin ekonomi politikalarını hayata geçirmek için işçi ve emekçi kesimlerin haklarını tek tek budayan yasalar çıkarmakta, bir yandan da toplumda giderek artan huzursuzluğu bastırmak için fiili yaptırımlarını artırmaktadır. En küçük bir örgütlenme çabasına saldırısı da bundandır.

Evet, örgütlülüğe saldırıyorlar ve tepkisiz, örgütsüz, sindirilmiş, korkutulmuş, hak arama bilincinden uzak bir toplum yaratma çabalarına hız veriyorlar. Çünkü emperyalist efendileri onlara yeni görevler yüklemeye çalışıyor. Bu yeni görevlerin faturası yine hiç kuşkusuz ezilen emekçi kesimlere çıkarılacaktır.

Ülke egemenlerinin almaya çalıştıkları yeni görevlerden birisi “Irak'a asker gönderme”. Yani başta ABD emperyalizmi olmak üzere diğer işgalci emperyalist güçler kendi askerlerinin yerine başka halkın askerinin ölmesini istiyorlar. Çünkü her geçen gün verdikleri kayıplar ülkelerinde büyük huzursuzluğa, işgalin sorgulanmasına neden olmaya, yani onların iktidarını tehdit etmeye başlamıştır. Bunun çözümünü

ise uşak iktidarlar aracılığı ile başka halktan askerlerin işgal bölgesine gönderilmesinde, yani yine halkları birbirine kırdırmada buluyorlar. Ancak bu arada “sıkıştık” diye de ağızlarından kaçırıyorlar. Evet **işgal güçleri Irak'taki halkın direnişi karşısında sıkıştılar, çünkü hiç beklemedikleri bir direnişe karşılaştılar.**

Türkiye'nin bu işgalde fiili olarak yer alması, Irak halkının kanına elini buluşturması, halkların birbirine kırdırılması, sınıf mücadelesi açısından çok önemli bir anlam ifade ederken, diğer yandan da bu işgalde yer almak, aynı zamanda ülkede var olan ekonomik ve siyasi krizin derinleşmesi anlamına gelmektedir ve her kriz dönemi ve öncesi olduğu gibi ezilen emekçi kesimlere yönelik yeni ve kapsamlı saldırılar gündemleştirilecektir ve hatta gündemleştirilmeye başlamıştır.

Bu saldırılar, her kapsamlı saldırıda olduğu gibi, yine ilk etapta toplumun en ileri kesimlerine, sınıf mücadelesinin ön saflarında yer alanlara yönelik olacaktır. **İleri kesimlere dönük saldırılar hem bu kesimi teslim almak, etkisizleştirmek, hem de geri kesimlere gözdağı vermek amacı taşır her zaman.**

Nasıl ki bundan 2.5 yıl önce IMF politikalarını hayata daha rahat geçirebilmek için ülkenin 20 hapishanesine kanlı bir operasyon düzenlenerek, buradaki siyasi tutsaklar teslim alınmak, alınamayanlar fiziki olarak yok edilmek istenmiş ve bununla birlikte topluma gözdağı verilmek istenmiş ise, bugün de yine benzer saldırılar gündeme sokulmaya çalışılmaktadır.

Buna da yine toplumun en ileri unsurlarının bulunduğu hapishanelerden başlanmak istenmekte ve seksenli yıl-

larda büyük direnişler sonucu geri püskürtülen tek tip elbise dayatması başta olmak üzere, zorunlu çalışma vb. tasarı maddeleriyle siyasi tutsakların var olan kısmi hakları da ellerinden alınmaya çalışılmaktadır.

Bu saldırı tüm ezilen kesimlere yapılan saldırının bir parçasıdır, hak arama mücadelesine karşı gerçekleşen üst boyutta bir saldırıdır. Çünkü **iktidarın içinde bulunduğu kriz giderek derinleşmiştir, emperyalist efendilerine verilen sözlerin eksiksiz hayata geçirilmesi gerekmektedir.**

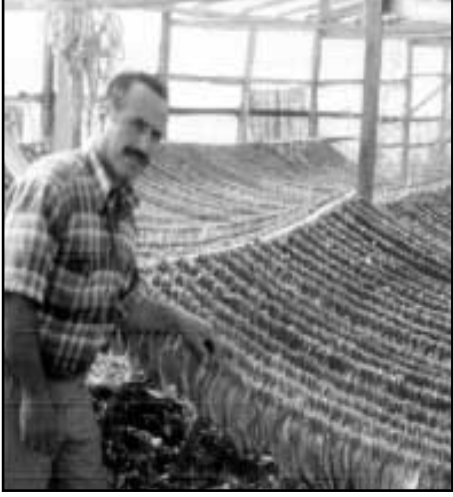
İşçiler, emekçiler ve tüm ezilen kesimler! Gerek Irak'a asker gönderme, gerekse hapishanelerde hayata geçirilmeye çalışılan tek tip elbise, bizlerin emeğine, ekmeğine, dahası yaşamımızın tümüne yapılan saldırıların bir parçasıdır! Tüm bunların hayata geçirilmesi soframızdan bir dilim ekmeğimizin daha azalması, daha fazla yoksulluğa ve sefaletle itilmemiz, insanca yaşama hakkımızın, örgütlenme hakkımızın, kısacası bizi insan eden tüm değerlerimizin elimizden alınmasının bir ileri adımı demektir!

Sınıf mücadelesi bir bütündür ve toplumun tek tek kesimlerine yapılan saldırılar bu bütüne yapılmış saldırılardır ve birbiriyle bağlantılı olarak ele alınmak zorundadır.

Bunun için, bir an önce bulunduğumuz alanlarda bu saldırıları kendi gündemimizle bütünleştirerek işçi ve emekçilerin gündemine taşımamız. Sınıf sendikacılığı perspektifi de bunu gerektirmektedir. Toplumun diğer kesimlerine yönelik saldırıları kendi alanı özgülmündeki sorunlarla bütünleştirebilmek, sorunun kaynağının bir ve aynı olduğunu kavramak ve kavratılabilmektir!

Çarşamba Ovası'nda tütünün son yılları

Fındığın da, tütünün de, çayın da kısacası Karadeniz köylüsünün çilesi bitmek bilmiyor. Son günlerde özellikle tütün üreticisinin çığılıkları her yerden yükseliyor. Samsun Çarşamba Ovası da Türkiye'nin en verimli topraklarından; ama bugün açısından köylüler, üretim yapsa da artık eski tadın olmadığını söylüyorlar. Ve artık tütüncülüğün de tarihe karışacağını ekliyorlar.

Emperyalizme uşaklıkta sınır tanımayan AKP hükümeti, binbir türlü oyunlarıyla, sinsice planlarıyla tarımın tasfiyesini kararlılıkla yürütüyor. Tarıma getirilen kota-

lar, sınırlamalar, "alternatif" ürün dayatmaları üreticiyi adeta perişan ediyor. Hemen hemen birçok üründe benzeri sorunlar yaşayan köylü şaşkınlık içerisinde. Özellikle Karadeniz Bölgesi'nde gerçekleştirilmeye çalışılan tarımın tasfiyesi, kendini her yönüyle gösteriyor. Fındığın da, tütünün de, çayın da kısacası Karadeniz köylüsünün çilesi bitmek bilmiyor. Son günlerde özellikle tütün üreticisinin çığılıkları her yerden yükseliyor. Samsun Çarşamba Ovası da Türkiye'nin en verimli topraklarından; ama bugün açısından köylüler, üretim yapsa da artık eski tadın olmadığını söylüyorlar. Ve artık tütüncülüğün de tarihe karışacağını ekliyorlar.

Samsun Çarşamba'ya bağlı Ağcagüney beldesinde konuyla ilgili kısa bir söyleşi gerçekleştirdik.

-Sizi tamiyabilir miyiz? Kaç yıldır tütün üretimi içerisindeyiz?

-Mustafa Yılmaz: Ağcagüney belde-

sinde oturuyorum. Uzun yıllardır tütün üreticisiyim. Öncelikle şunu belirteyim ki tütün 14 ay içerisinde oluyor. Yani yılda 12 ay var. Ama tütün 14 ay emek isteyen bir ürün. Dikimi, fidesi, dibinin bakımı, dizmesi, kurutulması, denk adeti yani çok zahmetli bir iş. Ben neredeyse her sene 10 dönüm ekliyorum, yani 1 ton 900 kilo civarlarında. Bu kadar tütünü ailece yapıyoruz. Üç dört kişi. Bu sene de üç kişiyle yaptık. Zaten bundan sonra yapmayı düşünmüyorum. Hem çalışmam yok hem de yaş itibarıyla yıprandık. Zaten fındığımız da var. İkisinden dolayı biraz zor oluyor. Ve artık eskisi gibi değil. Çevremizde gördüğümüz evlerin çoğu tütün üretimi yapmayacak. Tütünün değeri kalmadı. Fındığa herkes ağırlık veriyor.

-Bundan sonra ekmemenizin nedeni nedir?

-Birincisi söylediğim gibi tütün değerini yitirdi. Hem zor iş, harcamış olduğun emeğe değmiyor. Şimdi Çarşamba Ovası'nda neredeyse tütün kalmamıştır. Varsa da gittikçe azalmaktadır. Her zaman farklı sorunlarla karşılaşmaktan insanlar bıktı. İkincisi de fındığa yöndeldiler.

-Burada özellikle Karadeniz Bölgesi'nde alternatif ürün dayatması var. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

-Bu konuda fazla birşey söyleyemeyeceğim. Devlet gelir gösterir. Bu topraklarda daha iyi ne yetişiyorsa bizler de gerçekten verim alırsak onu yaparız. Ama ne ekeceğiz ve ekeceğimiz şeyler burada yetişecek mi bilmiyorum. Bu topraklarda hemen hemen herşey yetişiyor, ama yetiştirdiğimiz ürünün karşılığını almasak kimse birşey yetiştirmez.

(Samsun)

TÜTÜNÜNDE KOTAYA HAYIR!

Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre, Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist Karadeniz Bölge Komutanlığı tarafından Karadeniz bölgesinde emekçi tütün üreticilerine yönelik bildiri dağıtımı yapıldı. Bildiriye; "bölgemizde tütün, önemli geçim kaynaklarımızdan biridir. Aylarca süren uğraşla fidesinin hazırlanıp ekimine, çapalanmasından yaprak toplanmasına-kurutulmasına, balyalanmasına kadar ailecek binbir emekle, gecemizi gündüzümüze katarak, alinterimizi akıtarak tütün üretimiyle uğraşıyoruz. Bu kadar çabaya, emeğe rağmen alnımızın terinin karşılığını alamıyoruz mu? Hayır! Peki neden? Bunun sorumlusu kim?" denilerek başlanırken: "Onca emek harcaıyıp üretken, bu ürünü meydana getiren biziz. Fakat bizim ürettiğimiz ürün hakkında hiçbir söz hakkımız yok. Amerikan uşağı Dünya Bankasının memuru Kemal Deriş'in talimatıyla, emperyalistlerin isteği doğrultusunda 15 günde 15 yasa çıkarıldı. Bunlardan birisi de tütün yasasıydı. Devlet, tütün alımı fiyatlarını IMF'nin isteği doğrultusunda belirledi. Tütün fiyatları, hedeflenen enflasyon oranına göre belirlendi. Enflasyon hep yüksek çıktı. Biz tütün üreticileri hep mağdur olduk. Sattığımız tütün, maliyetini bile karşılayamaz oldu. Gübre, mazot gibi temel girdilere zam üstüne zam gelirken bizim ürünlerimize verilen fiyat hiç artmıyor ya da çok az artıyor. Bu da emperyalist tütün-sigara tekellerinin ve tüccarların işine yarıyor. AKP hükümeti de IMF kararlarına uyacağını açıkladı. Biz çok iyi biliyoruz ki IMF ve Dünya Bankası gibi kurumlar halkımızın, ülkemizin yararına iyi hiçbir şey yapmazlar-istemezler. Onlar emperyalist tekellerin çıkarları için çalışırlar. Bu kurumların kararlarını kabul eden, uygulayan devlet, ülkemiz üre-

ticilerinin zararını, emperyalist tekellerin karını savunuyor. Vatanseverlikle, bağımsızlıkla övünenlerin bu yaptıkları vatanseverlik değil vatani satmaktır" denildi.

Bildiriye; "Türkiye'de dünyanın en kaliteli tütünü olan Şark tipi tütün üretiliyor. Ama devlet tütüne kota koyuyor. Ve bu kotanın altında veya üstünde üretim yapanlara ağır para ve hapis cezası veriliyor. Neden? Ülkemizde tütün üretimi ihtiyacın çok üzerinde olduğu için mi? Hayır! Kotayı IMF ve Dünya Bankası istediği için. Ülkemiz tütün üretimine kota konulurken Amerikan tütünü olan Burkley ve Virjinya tipi tütünlere destek veriliyor. Yabancı tütün ithalatına sınırsız olanaklar sunulurken bizim üretimimize sınırlamalar konuluyor. Ülkemizin hiç de ihtiyacı yokken Amerika'dan Virjinya tütünü satın alınıyor. Hem de piyasa fiyatlarının çok üstünde. Hem de yeterince stok olduğu için çürümeye bırakılarak. Neden? Emperyalistlerin kârı için. Onlara yeni pazarlar açmak için" denilerek, tütünde kota uygulamasına değinildi. "Kota 200-220 kilo olarak belirlendi. Bundan alacağımız parayla bir yıl boyunca nasıl geçineceğiz? Hergün, mazota, gübreye yiyeceğe, içeceğe zam gelirken bu parayla nasıl yaşayacak, nasıl yeniden üretim yapacağız? Kota uygulaması, taban fiyatının sürekli düşük tutulması, girdilerin sürekli artması tesadüf değildir. Bilinçli olarak yapılıyor. Böylece köylü tütün üretimi yapmaktan vazgeçsin, üretmesin diye. Yerli üretim olmayınca ne olacak; emperyalistlerin malları ülkemize daha çok girecek. Bizler daha fazla yoksulluğa, açlığa itileceğiz, emperyalistler kârlarına kâr katacaklar! AKP hükümeti, kota fazlası tütünü alacağını vaat etti. Fakat almadı. Bir kez daha bizi aldattılar. Halkın çıkar-

rına olan hiçbir vaadleri yapmıyorlar. Ama emperyalistlerin bir dediğini iki etmeden yapıyorlar. **Bu hükümet kimin hükümeti? Bu devlet kimin devleti? Kimin için çalışıyor? Bizim için mi? Hayır! Hepimizin de çok iyi bildiği gibi emperyalistler için!** Tütün ekilen alanlar kıraçtır. Buralarda tütün dışında başka ürün ekilemez. Kotadan dolayı tarlalarımız boş kalacak. Yoksulluk, açlık, işsizlik daha da artacak. Geçinmek için şehirlere göç etmek zorunda kalacağız belki. Ama biliyoruz ki şehirlere de iş bulmak zor. Her şey pahalı. Eşimizden, çocuğumuzdan, yurdumuzdan ayrı gurbete gitmek zorunda kalacağız belki de. Neden bunların hepsi! Biz istediğimiz için mi? Hayır! Devletin bu uygulamalarından dolayı. Kota uygulaması biz tütün üreticilerinin yararına değil, zararlıdır. Kota demek üretmemek demek, daha fazla yoksulluk demektir. **Kota uygulaması bizler için değil, emperyalist tekellerin daha fazla kar etmeleri içindir.** Kota demek ülkemiz zenginliklerini öldürüp emperyalistlere pazar açmak demektir" denildi.

Bildiri; "IMF, Dünya Bankası halkların düşmanıdır. Bunlar halkların kanını emen asalak emperyalistlerin kuruluşlarıdır. Bunların çıkarlarına hizmet etmek, yerli üretimi-üreticiyi öldürmek vatanseverlik değil, vatana ihanettir, vatani satmaktır. Köylünün cebinden alıp emperyalistlerin ceplerini-kasalarını doldurmaktır. Tütünü üreten biziz, fiyat belirleme, alım-satım gibi her türlü işlemde bizim de söz hakkımız olmalı. Oysa devlet bunu da IMF'nin isteği doğrultusunda belirliyor" denilerek devam ettirilirken, tütün üreticilerine çağrı yapılmaktadır. Çağrıda; "tüm bu uygulamalara son verilmelidir. İnsanca yaşamak, alnımızın terinin karşılığını almak için susmaya-

lim, hakkımızı savunalım. **Biz çokuz, onlar az. Biz çoğunluğuz onlar bir avuç azınlık. Ama biz sessiz ve örgütsüz. Haklarımızı almak için sesimizi yükseltelim,** birliklerde-kooperatiflerde örgütlenelim. Örgütlü bir gücü kimse yeneemez. Fiyat belirlemelerde söz hakkı, üreticinin olmalıdır. Haklarımızın çiğnenmesine, alinterimizin çalınmasına izin vermeyelim. Susmak, üretmemek, daha fazla yoksullaşmak, aç kalmak demektir. Susmayalım! Bu devletin bu hükümetin gerçek yüzünü görelim. Kime hizmet ediyorlar? Vaatlerine kandık, umut bağladık AKP'ye oy verdik. Oysa tütünde oynanan bu oyunlar AKP'nin adaletini değil adaletsizliğini, köylüyü ezdiğini gösteriyor. Bu uygulamaları ülkemizin-üreticinin kalkınmasını değil, ölmesini sağlıyor. Bu uygulamalar emperyalist tütün tekellerinin daha fazla kalkınmasını sağlıyor. Onlar da diğer tüm hükümetler gibi halkın-üreticilerin dostu değil düşmanlardır. Onlar diğer tüm hükümetler gibi üreticilerin düşmanı olan IMF'nin (emperyalistlerin) dostudurlar. Biz bunları önceden de tanıyorduk, biliyoruz, yaşadık. Öyleyse bunlara aldanmayalım. Dostu düşmanı iyi tanıyalım. Partimiz TKP/ML ve Halk Ordumuz TIKKO sizlerin dostu, emperyalistlerin ve onların uşaklarının düşmanıdır" denilerek; "Partimizin gösterdiği gerçekleri, yolu umut edinelim" denildi. Bildiri; "Tütünde Kota Uygulamasına Son Verilsin! Fiyat Belirlemede Söz Üreticilerin Olmalıdır! İşsizlik; Açlık, Göç Demektir! IMF Politikalarına Karşı Duralım! Üreticiler, Haklarımız İçin Üretici Birliklerinde Örgütlenelim! Emperyalistlere Değil Üreticiye Destek Verilsin! Haklar Susarak Değil, Mücadele Edilerek Alınır!" sloganlarıyla bitirildi.

Köylüler ürünlerinin karşılığını bekliyor

AKP hükümeti uyguladığı politikalarla köylüyü tam bir çıkmaza sürüklüyor. “Kredi Destekleri” aldatmacası ile milyonlarca köylü umutlandırılırken bırakın kredi vermeyi, devlet aldığı ürünün dahi karşılığını ödememiştir. Uygulanan birşey varsa o da emperyalistlerin emirleriyle köylünün kanının iyice emilmesidir.

Tarım ve Köyişleri Bakanı **Sami Güçlü** tarafından yapılan açıklamada, Samsunlu köylülerin devletten 34 trilyon 357 milyar lira alacağı tespit edildi. Konuyla ilgili yapılan açıklamada 2002 yılından sarkan bu ödemelerin geç verilmesi nedeniyle, ek ödeme yapılması

nın söz konusu olmadığı ifade edildi. 2002 yılında yapılması gereken ödemenin ise halen ödenmemesi, köylünün ne durumda olduğunu gösteriyor. Halen 34 ilde DGD ödemelerinin ya hiç yapılmadığı ya da yarısının yapıldığı, Bakan Güçlü tarafından yapılan açıklamayla da doğrulandı. Aralarında Samsun'un da bulunduğu bu illerdeki köylülerin alacaklarının karşılanması amacıyla Hazine tarafından Ziraat Bankalarına tahsilatın yapıldığını ve ödemelere önümüzdeki günlerde başlanacağı söylendi. Öte yandan Karadeniz Bölgesi'nde DGD ödemelerinin hiç yapılmadığı tek ilin Samsun olduğu

na dikkat çekildi. 2002 yılında hiç ödeme yapılmayan ve bir kısım ödemeleri ancak 2003 yılı şubat ayında gerçekleşen 34 ilden bazıları ve toplam alacakları şöyle;

Gaziantep:

36.527.504.148.000

İzmir:

31.907.957.845.500

Samsun:

34.357.228.933.500

Burdur:

14.692.295.538.000

Manisa:

54.265.639.165.500

Sakarya:

13.338.401.490.000

(Samsun)

Şeftali üreticisi tüccara teslim

Bursa'da şeftali üretimi yapan çiftçiler, devlet desteğinin olmaması yüzünden tüccara teslim oldular.

Bursa merkezinde olmak üzere **İnegöl**, **Yenişehir**, **İznik**, **Orhangazi**, **Mustafa Kemal Paşa** ve **Karacabey** ilçelerinde yoğun olarak üretilen şeftali, dalında kilogramı 6000-8800 bin liradan tüccara satılırken, meyve suyu fabrikalarına ise 200-250 bin liradan satılıyor.

Kış ve bahar aylarının yağışlı geçmesi nedeniyle bu yıl dölleme eksikliği yaşandığı, bu yüzden geçen yıl 100 bin 144 ton olarak gerçekleşen rekoltenin düşmesi

beklenirken bu oran Ziraat Odası tarafından yüzde 50, Tarım İl Müdürlüğü tarafından ise yüzde 30 olarak tahmin ediliyor.

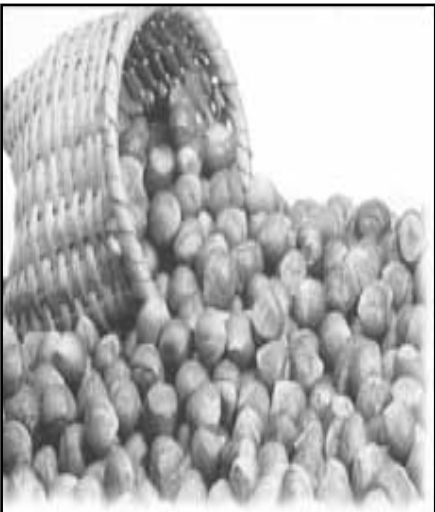
Konuyla ilgili açıklama yapan Bursa Ziraat Odası Başkanı **Fuat Sarı**, ürünün az olmasının fiyatlarda artış beklentileri yarattığını ancak böyle olmadığını söyledi. “**En az 1,5 milyon lira fiyat bekliyorduk. Tüccar dalında 600-800 bin lira fiyat veriyor. Umduğumuzu bulamadık**” şeklinde konuşan Sarı; şeftali üretiminin önemli bir kısmını sağlayan Bursa ovasının rekoltesinin yüzde 50 oranında düşeceğini belirtti. (Bursa)

Ödemiş köylüleri zor durumda

Tarımın tasfiye edilmeye çalışılması, IMF ve DB'nin tarım üzerinde uyguladığı politikalar, İzmir'in Ödemiş ilçesinde salatalık ve karpuz üretimi ile geçimlerini sağlayan üreticileri zor duruma sokuyor. Üreticiler bölgenin temel tarım ürünü **pamuğa** getirilen kotalar sonucu yokluk çektiklerini belirttiler. Üreticiler ürünlerini alarak yurtdışına ihraç eden firmalarla çalışıyorlar. Firmayla yapılan sözleşme nedeniyle piyasada talebin fazla olması

durumunda bile ürünü hiçbir yere satamazken alıcı firma ya zamanında alım yapmayarak ya da birim fiyatını keyfi bir şekilde düşürerek üreticinin zarar etmesine neden oluyor. Örneğin 1. kalitedeki ürünün fiyatı 625 bin liradan, 200 bine düşerken pazara çıkarılan karpuzun fiyatı da 30 bin liraya kadar düştü. Bu durumdan fazlasıyla şikayetçi olan Ödemiş köylüleri, örgütsüzlüğün en büyük sorun olduğunu dile getirdiler. (İzmir)

Fındık dalında kavruldu

Dünyanın en kaliteli fındığının üretildiği ülkemizde IMF ve DB politikalarını uygulayan hükümetler tarafından köylüye gereken desteğin verilmemesi ve üretim girdilerine yapılan zamlar sonucu zor şartlarda üretim yapılırken; bu yaz yaşanan kuraklık da köylüye ikinci bir darbeyi vurdu.

Karadeniz Bölgesi'nde binlerce ailenin geçim kaynağını oluşturan fındıkta, yaz mevsiminin kurak geçmesi üreticinin belini büktü. Çarşamba Ziraat Odası Başkanı **İsmail Güngör** bu yıl yaşanan kuraklık sonucu fındık üreticisinin zor durumda olduğunu belirterek “**Bu yıl fındığın randımanı**

düşük olabilir. Ayrıca fındığın toplamı 400 bin tonun altında kalacaktır. Kuraklık, fındığı kabuğunun içinde kavurdu. İşimiz çok zor” dedi.

Hükümet ile yapılan görüşmelerde kilogram başına 2 milyon 600 bin lira fiyat beklediklerini belirten Güngör “**Fındığın masrafı bu yıl zaten 2 milyon 400 bin lira**” diye konuştu.

Nisan ayında taban fiyat için yapılan sayımda hasat edilecek fındığın 508 milyon kilo rekolte tahmininin ortaya çıktığını, fakat kuraklık nedeniyle rekoltenin az olacağını vurgulayan Terme Ziraat Odası Başkanı **Yetkin Karamollaçoğlu** “ortaya çıkan rakam buydu, ancak aşırı sıcaklar nedeniyle fındık iç dolurmadı, kavruldu. **Bu yıl fındık 400 milyon kiloyu bulmaz. Randıman düşük olacak. Eğer hükümet de fındığa değerini vermezse üretici zorda kalır**” dedi. (Samsun)

AKP mısır üreticisini sırtından vurdu

Çıkardığı yasalarla köylüleri satışa çıkararak hükümet, fındık üreticilerine yaptığı şimdi de mısır üreticilerine yapıyor.

Karadeniz'de fındık mevsiminin başladığı günlerde hükümet, Fiskobirlik eliyle 2002 yılı fındığını piyasaya sürerek fiyatını düşürüp köylülerin belini kırarken, halkın tepkisini de dikkate almıyor. Ordu Ziraat Odası Başkanı'nın yaptığı uyarılara rağmen fındığın piyasaya sürülmesi devam ederken, bu kez de Çukurova köylüleri aynı politikanın kurbanı oldular.

Mısır hasadının yaklaştığı şu günlerde AKP hükümeti ABD, Arjantin ve Romanya'dan 650 bin ton mısırı daha ucuza satması anlamına gelen bu uygulama, tarımı bitirmekten başka bir amaç taşımıyor. Hükümetin yaptığı IMF ve Dünya Bankası politikalarını uygulamak olduğunu söyleyen Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şube Başkanı **Ayhan Barut**; Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Koruma Kontrol Genel Müdürlüğü tarafından 2003 yılı için 1 milyon ton mısırın dışalım için izin verildiğini, ithal edilen mısırın girdi fiyatının düşük olması nedeniyle 265 bin liraya satıldığını belirtti. Adana Çiftçiler Birliği Başkanı **Cumali Doğru** da yurtdışından ithal edilecek 600 bin ton mısırın üreticiyi mağdur edeceğini söyledi. (Ankara)

“Pişmanlık Yasası”nda değişiklikler gündemde

Kamuoyunda “Pişmanlık Yasası” olarak bilinen “Topluma Kazandırma Yasası” Meclis Genel Kurulu’nda 4. maddesi kabul edilmediği için geri çekildi. Ancak TC’nin özellikle KADEK’li militanları “teslim almaya zorlarım” düşüncesi ile büyük önem verdiği yasa tasarısı, bazı maddeleri değiştirilerek tekrar Meclis Genel Kurulu’na taşınmaya hazırlanıyor. **Tasarıda yapılması planlanan değişiklikler ise teslim olanlar için uygulanacak olan ceza indirimlerinin azaltılarak gerici kesimin yasaya olan tepkisinin törpülenmesinden ibarettir.**

Yasa ilk gündeme geldiği günden iti-

baren demokratik kamuoyunun yoğun tepkisine neden olmuştu. Özellikle insan hakları savunucuları yasanın geri çekilmesini isterken, DEHAP ise “Pişmanlık Yasası”nın çözüm olmadığını belirterek, “Toplumsal Barış İçin Genel Af” adında bir kampanya başlattı.

“Pişmanlık Yasası” tasarısı Meclis Genel Kurulu’nda kabul edilmemesine rağmen, kısa bir dönem sonra tekrar Genel Kurul’a taşınacak. KADEK’e yönelik yoğunlaşan imha saldırısının en önemli ayaklarından biri olan Pişmanlık Yasası’nın altını doldurmak için TC, KA-DEK’lilere yönelik saldırılarını artırdı.

Pişmanlık Yasası’nda yapılmak istenen değişiklikler, teslim olanlar için uygulanacak olan ceza indirimlerinin azaltılarak gerici kesimlerin tepkisinin törpülenmesinden ibarettir.

Kürt halkına yönelik her türlü saldırılar, bu süreçte önemli oranda artış gösterirken, ayrıca hapisanelerde bulunan KADEK’li tutsakların F tipi hapisanelere sevkleri de başladı.

19 Aralık 2000 tarihinde 20’ye yakın hapisaneye yönelik yapılan katliamların ardından açılan F tipi hapisanelere karşı devrimci ve komünist tutsakların direnişine kendilerinin F tiplerine götürülmemesi ve “barış” sürecinin bozulmaması için destek vermeyen ve hatta katliam sırasında bazı koşulları boşaltarak katliamın daha da büyümesine neden olan KADEK’liler, bugün birer ikişer F tiplerine götürülmeye başladı. İlk olarak Ulucanlar Hapishanesi’nde bulunan 4 KADEK’li tutsağın Sincan F Tipi Hapishanesi’ne götürülmesinin ardından Bayrampaşa Hapishanesi’nde bulunan KADEK davasından tutuklu Ömer Yıldırım, Edirne F Tipi Hapishanesi’ne götürüldü. Özellikle Bayrampaşa Hapishanesi’nden yapılan sevk sırasında gerginlik yaşansa da askerlerin koşu girme ve KADEK’lilerin geri çekilmesi ile Ömer Yıldırım F tipine nakledildi.

Tüm bu yaşananlar KADEK tutsaklarının tümünün F tipi hapisanelere nakledeceğinin ilk ip uçlarını vermektedir. Ancak KADEK tutsaklarının F tiplerine karşı

ilk dönemde sergiledikleri tavır, daha doğrusu tavırsızlık bugün hala devam etmektedir.

Aslında KADEK’e yönelik son dönemde yoğunlaşan saldırılar, TC’nin imha saldırılarından başka bir şey değildir. KA-DEK’in bu kapsamlı saldırılar karşısında tasfiyecî çizgide ısrar etmesinden de güç alan TC, saldırılarını devam ettirmektedir. Arada bir yapılan “koşullarımızı kabul etmezseniz tekrar savaşırız” tehditleri de gelinen aşamada TC için bir anlam ifade etmemektedir. TC’nin bu kapsamlı saldırıları Kürt illerinde daha da artış göstermekte ve özellikle yargısız infaz olaylarında yaşanan artış, endişe verici boyutlara ulaşmaktadır. Ancak tüm bu gelişmelere rağmen KADEK hala bir tepki göstermemekte ve halkın gözünde alternatif olmaktan çıkmaktadır.

✓ EKONOMİK SIKINTILARDAN KURTULMANIN YOLU GÖÇ ETMEK DEĞİL

Uluslararası Göç Örgütü (International Organization for Migration-10 m)’nin hazırladığı **2003 Yılı Dünya Göç Raporu** 175 milyon insanın göçmen olduğunu gösteriyor.

1965’te **75 milyon**, 1985’te **105 milyon** iken 2003’te bu rakamın **175 milyon** olması, dünyada her 35 kişiden 1’inin göçmen olması anlamına geliyor. Göçmenlerin tamamına yakını ekonomik sıkıntılardan dolayı ülkesini terketmek zorunda kalıyor. Ucuz işgücüne ihtiyaç duyan ülkelere giden göçmenlerin tercih ettiği ülkelerin başında Almanya geliyor. Almanya’da şu anki göçmen sayısı 7 milyon 300 bin.

Ekonomik sıkıntılardan kurtulmanın yolunu Avrupa ülkelerinde çalışmakta arayan göçmenler, daha çok kaçak yolları deniyor. Bu nedenle kadın göçmenlerin büyük bir kısmı fuhuş şebekelerinin eline düşüyor.

Raporda dikkat çeken bir diğer nokta ise küreselleşme ile birlikte beyin göçünün artması. Beyin göçünde en çok tercih edilen ülkelerin başında ise Amerika, Japonya ve Kanada geliyor. (H. Merkezi)

Irak’ta Savaşa Hayır Koordinasyonu’ndan eylem

Irak’ı işgal ederek Ortadoğu üzerindeki hegemonyasını güçlendirmek isteyen emperyalistler, beklemedikleri bir direnişle karşılaştılar. Gerilla savaşını sürdüren Irak halkı, emperyalizme hergün kayıplar verdimeye devam ediyor. ABD askerleri büyük moral çöküntüsü içinde. ABD çeşitli ülkelere asker toplayarak, giremediği bölgelere bu askerleri sürmeyi planlıyor. Emperyalizmin sadık uşağı TC devleti de uşaklığını göstermek için bu talebin üzerine balıklama atladı. Irak’a asker göndermek için tezkere hazırlamaya başladı.

Irak’ta Savaşa Hayır Koordinasyonu, hükümetin Irak’a asker göndermesini protesto etmek için **26 Temmuz 2003** tarihinde bir açıklama yaptı. Yaklaşık 400 kişilik grup saat 11:30’da Perpa önünde toplanarak AKP binasına doğru yürümek istedi. Ancak yoğun yığınak yapan polis, grubun yürütmesine izin vermedi. Bunun üzerine Perpa önündeki geniş

alandan basın açıklaması yapıldı. Koordinasyon adına basın açıklaması metnini okuyan Haber-Sen Genel Merkez Yöneticisi **Hıdır Yavuz**, polisin tutumunu kınadıktan sonra Irak’taki ABD işgal ve katliamına Türkiye’nin ortak olmaması gerektiğini söyledi. Yavuz ayrıca “ABD’nin Irak’ı işgal altında tutmak için Türk askerini Irak’ta konuşlandırma teklifinin derhal koşulsuz olarak reddedilmesini, tüm işgalci güçlerin derhal Irak’tan çekilmesini, ABD ile yapılan açık-gizli tüm anlaşmaların iptal edilmesini istedi. Daha sonra Koordinasyon adına 5 kişilik heyet AKP binasına giderek taleplerini AKP il yöneticilerine iletti.

Kitle heyetin gelmesini beklerken sık sık “**Katil ABD Ortadoğu’dan defol**”, “**Üsler kapatılsın katiller defolsun**”, **Kahrolsun ABD emperyalizmi**”, “**Yaşasın halkların kardeşliği**”, “**Direnen halklar kazanacak**”, “**Irak halkı yalnız değildir**” vb. sloganlar attı. Çeşitli dövizlerin açıldığı eyleme “**Emperyalistler Ortadoğu’dan defolun**”, “**Emperyalist işgale hayır**”, “**Savaş yoksulluk, yıkım kapitalizmi yıkın**”, “**Üsler kapatılsın**”, “**Yankee go home**”, dövizleriyle ILPS ve “**Yaşasın halkların kardeşliği**”, “**Emperyalist saldırganlığa hayır**” dövizleriyle **Tohum Kültür Merkezi** de katıldı. Heyetin dönmesinin ardından eylem, daha geniş katılımlı kitlesel eylemlerde biraraya gelinmesi çağrısıyla son buldu. (İstanbul)

✓ ÇARŞAFLI İŞKENCE

ABD’lilerin Süleymaniye’de 11 Türk Silahlı Kuvvetleri askeri-nin başına çuval geçirip gözaltına almalarının ardından kıyameti koparan, onurunun(!) ayaklar altına alındığını söyleyen devlet, kendi halkına aynı yöntemleri kullanarak işkence yapmaya devam ediyor.

Geçtiğimiz günlerde Ardahan’ın Göle ilçesinde oturan **Mehmet Yeşil** adlı kişi, nüfus cüzdanını almak için gittiği Çayırbaşı Jandarma Karakolu’nda “**Devlete küfür ettiği**” gerekçesiyle başına çarşaf geçirildikten sonra işkenceye maruz kaldığını açıkladı. “**Göle Kaşar Festivali**”ne katılan, burada bir tanıdığını döven jandarmaya “neden dövüyorsunuz” diye tepki gösterince kimliği alınan Mehmet Yeşil, ertesi gün kimliğini almak için gittiği Jandarma Karakolu’nda “**sen ne biçim Kürtsün, sen PKK’lısın**” deyip sopayla dövüldüğünü; gece **Uzman Çavuş** tarafından başına çarşaf geçirilerek işkence yapıldığını söyledi. Göle Cumhuriyet Savcılığı, 5 günlük “**iş göremez**” raporu alan Yeşil’in şikayeti üzerine soruşturma başlattı. (H. Merkezi)

Bağcılar'da yargısız infaz

Egemen sınıflar, varlıklarını sürdürmek için zor ve baskı araçlarını her geçen gün artırarak sürdürüyorlar. "Avrupa-

hlaşıyoruz", "AB'ye gireceğiz" söylemleri eşliğinde efendilerinin gözüne hoş görünmek, bir parça daha "kemik" kapmak için "demokratikleşiyoruz" maskesi altında halkı ezmeye, sömürmeye devam ediyorlar. AB'ye uyum yasaları adı altında meclisten paketleri geçirmeye devam ediyorlar. Bu sinsî oyunlarla halkımızın gözünü boyamaya, halktan yanarmış gibi görünmeye çalışan devlet, gerçek yüzünü ise gizlemeye çalışıyor. Fakat ne kadar gizlemeye çalışırlarsa çalışsınlar onların o karanlık, çirkef yüzleri her seferinde pratikte yaptıklarıyla ortaya çıkıyor. R. Tayyip Erdoğan henüz "demokratikleşme"yle ilgili konuşmasını bitirmeden, Başbakanlık önünde YÖK'e hayır diyen öğrenciler, Tayyip'in korumaları tarafından yerlerde sürükleniyor, ayaklar altında eziliyor, işkenceye maruz kalıyordu. Yine karakola kimliğini almaya giden ve Kürt

olduğu için başına çarşaf geçirilip işkenceye maruz kalan Mehmet Yeşil adlı vatan- daş veya jandarmanın yere yatırıp saatlerce işkence ettiği gençler yaşadığımız son örnekler. Bu ve buna benzer olaylarla her gün karşılaşmaktayız.

Bakırköy İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne girerken "dur" ihtarına uymadığı için 22 Mayıs 2002 tarihinde Burak Yapıcı ve ardından 28 Mayıs 2002 tarihinde Kadıköy'de yine bir kişi "dur" ihtarına uymadığı için polis tarafından öldürüldü. Geçtiğimiz günlerde de Mardin'in Derik ilçesinde oturan zihinsel ve konuşma özüllü Kazım Özgen, İlçe Jandarma Merkez Komutanlığı'na 30 metre mesafede "dur" ihtarına uymadığı gerekçesiyle askerler tarafından vurularak öldürüldü. Bu örnekleri çoğaltabiliriz. Bunların en son örneği 17 Temmuz 2003 tarihinde Bağcılar'da yaşandı. Polis kontrol noktasında ehliyeti olmadığı için

korkup kaçan Kenan Aksakal'ın Bağcılar Kazım Karabekir Mahallesi'ne gelince arabadan inip kaçması ile başlayan olay, ölümle son buldu. Aksakal'ın yanında araçta bulunan İbrahim Demircan adlı kişi de polisin üzerine silah doğrultması üzerine araçtan ellerini kaldırarak inse de elleri havada ve silahsız olmasına rağmen başından vurularak öldürüldü. Daha sonra olay yerine gelen mahalle halkı, öfkelerini infazcı polisi linç etmek isteyerek gösterdiler. Halk kendilerine işkence eden, öldüren katillerin cezasını kendisi vermek istedi.

Faşizm daha önce de benzer yöntemler kullanarak gözaltında kayıplarla, yargısız infazlarla, hapishanelere düzenlediği kanlı operasyonlarla yüzlerce insanı katletmiştir. Bağcılar'da kabaran halkın öfkesi, çürümüş, kokuşmuş sistemin yüzüne çarpan bir şamardır. (H. Merkezi)

Gazi Mahallesi'nde yeni 'oyunlar' sahnelenmek isteniyor!

Gazi Mahallesi'nde yaratılmaya çalışılan provokasyonlarla bilinen yeni oyunlar sahnelenmeye çalışılıyor. Devrimci bir geçmişe ve potansiyele sahip olan Gazi Mahallesi, bu özelliklerinden kaynaklı sürekli devletin hedef tahtası durumundadır. Özellikle son yıllarda devletin mahalle üzerinde yürüttüğü politika, halkı devrimci mücadeleden ve devrimci düşüncelerden uzaklaştırmaya yöneliktir. Bunu hem Gazi Mahallesi üzerinde hiç eksik etmediği baskı ve gözaltı terörüyle yapmaya çalışmakta hem de halkın devrimci değerlerini yozlaştırmaya çalışarak yapmaktadır. Devlet, devrimci mücadelenin halkın desteğini kazanarak geliştiği birçok yerde başvurduğu yöntemleri burada da uygulayarak halkı devrimcilerden, devrimcileri değerlerinden uzaklaştırmaya çalışmaktadır. Gazi Mahallesi'nde yaşanan sorunların bir bölümünü bahsettiğimiz bu çerçevede değerlendirmek gerekir. Özellikle devlet mahallede,

uyuşturucu ve alkol kullanımını yaygınlaştırmaya, ahlaki çürümeyi geliştirmeye çalışmaktadır. Fuhuşun önu açılmakta ve saldırının önemli bir ayağı olan ahlaki çürümeye bizzat devlet tarafından örgütlenmektedir.

HALK MHP KONVOYUNA GEÇİT VERMEDİ!

26 Temmuz günü Gaziosmanpaşa'da araçlı konvoy düzenleyen MHP'liler, saat 11:00 sularında Gazi Mahallesi'ne Karakol yönünden giriş yaptılar. Polis destekli ilerleyen 20 araçlık konvoy, Cemevi yakınında İsmet Paşa Caddesi üzerinde halkın yoğun tepkisiyle karşılaştı. MHP bayrakları ve flamalarıyla gövde gösterisi yapmaya çalışan konvoya ilk müdahale, aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu çeşitli çevrelerden devrimciler ve halkın katılımıyla birlikte yapıldı. Konvoydaki araçların camlarının kırıldığı flamaların ise ateşe verildiği müdahale, konvoy mahalleden çıkmaya çalı-

şana kadar yer yer sürdü. Halkın, esnafın ve devrimcilerin ortak hareket etmesi ise bir olumluluktur. Yer yer polisin müdahalesi sırasında "Gazi faşizme mezar olacak", "Faşizme isyan halka önder partizan" sloganları da atıldı. Özellikle polisin, halkın müdahalesi karşısında MHP'lileri korumaya alması, halka gözdağı vermek amaçlı saldırması ve MHP'lilerin silah göstermesi dikkat çekiciydi.

İleriki süreçte bu tür provokasyonlar gündeme yeniden getirilmeye çalışılacaktır. Özellikle gerici faşist örgütlenmeye zemin yaratma amaçlı nabız yoklamak isteyen MHP, Gazi halkının değerlerini sahiplenerek karşı koymasıyla karşılaşmıştır. Yaşanacak saldırılar karşısında, Gazi halkının, değerleri etrafında örgütlenmesi bugün daha da önem kazanmıştır. Devletin saldırılarının boşa çıkarılması ancak örgütlü bir duruş sergilemekten geçmektedir.

(Gazi Mahallesi-İstanbul)

"Emel-Bülent-Murat Eğitim Kampı" sonuçlandı

Emperyalist-kapitalist sistemin yoğun kuşatması altında proletaryanın bilimi olan Marksizm-Leninizm-Maoizm'e yönelik açık ve gizli saldırıların bertaraf

edilebilmesi için pratikle bütünleştirilmiş devrimci eğitime daha bir gereksinim olduğu açıktır.

Proletarya Partisi'nin 7. Konferansın da altını çizdiği "devrim ve parti bilincindeki kırılma"yı düzeltilebilmenin yollarından biri de, sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına yanıt veren sistemleştirilmiş eğitim programlarıdır.

Bu bilinçten hareketle, dolaylı ve dolaysız mücadelelerin bilgi/teori halini almış dersleri ile donanmak bir zorunluluktur.

Elimize ulaşan bilgilere göre Temmuz 2003 tarihinde Emel-Bülent-Murat Eğitim Kampı gerçekleştirildi.

Kamp süresi boyunca, Maoizm başlığı altında, Marksist felsefe ve ekonomi politığı Mao Zedung'un katkıları, iki

çizgi mücadelesi, sosyalizmden geriye dönüşler sorunu ve halk savaşı konuları işlendi. Yine Kadrolar ve önderlik yöntemlerine ilişkin bazı meseleler başlığı altında, devrimin önemli sorunlarından biri olan önderlik, kadrolar ve bunların kitlelerle olan bağları ÇKP, SBKP/B, BKP ve Proletarya Partisinin tarihinden canlı örneklerle anlatıldı. Ayrıca Anti-emperyalist mücadele başlığı altında, devletin tarih sahnesine çıkışı, kapitalizmin serbest rekabetçi ve tekeli döneminin özellikleri, emperyalizm ve emperyalizme karşı mücadelede proletaryanın tavrı ve küreselleşme karşıtı mücadele içerisindeki yeri, Sosyal Forum...vb Sivil Toplum Örgütlerinin değerlendirilmesi çeşitli boyutlarıyla ele alındı.

✓ BURSA İHD'DE AÇIKLAMA

Son dönemlerde hız kazanan anti-demokratik uygulamaları protesto etmek için İHD Bursa Şubesi'nin çağrısı ile biraraya gelen çeşitli kitle örgütleri ve bazı siyasi partiler, bir basın açıklaması yaptılar. Yapılan basın açıklamasını İHD Bursa Şube Başkanı Ayşe Batumlu okudu. "Son dönemlerde yaşanan olumsuz gelişmeler biz insan hakları ve demokrasi savunucuları için kaygı verici boyutlara ulaşmaktadır. Bir tarafta AB'ye girmek için uyum paketleri ile demokrasiden, insan haklarından söz ediliyor. Diğer taraftan demokrasiden, özgürlüklerden bahsedene işkence, tecavüz, katliam, tutuklamalar devam ediyor" şeklinde konuşan Batumlu, "Biz insan haklarının gelişmesi ve daha ileri boyutlara taşınmasının mücadelesini verenler olarak toplumun, yaşanan bu karanlık gelişmeler karşısında duyarlı olmasını, demokratik hak arama mücadelesinde aktif yer almasını bekliyoruz" dedi. (Bursa)

✓ YÖK PROTESTOSUNA SALDIRI

15 Temmuz'da Başbakanlık önünde YÖK'ü protesto eden gençler korumaların saldırısına uğradı.

Korumalar tarafından gözaltına alınan 14 öğrenci, 48 saat gözaltında tutuldu ve işkence gördü. Savcının "servis aracını kaçırmamak için" ifadelerini almadığı gençlere, otobüste korumalar tarafından işkence yapıldı. Gençlerin üzerine oturarak küfreden, kafalarında telsizlerini kıran koruma polisleri hızlarını alamayarak karakolda da saldırılarına devam ettiler.

Konu ile ilgili olarak 17 Temmuz'da İHD Ankara Şubesi'nde bir basın açıklaması yapan gençler yaşadıklarını anlattı.

Öğrenci Koordinasyonu olarak YÖK'ü protesto etmek istediklerini dile getiren 14 öğrenci, korumaların otobüste ve karakolda uyguladıkları işkenceleri protesto etti. Öğrencilerin şikayetleri üzerine 3 koruma polisi hakkında işkence suçundan suç duyurusunda bulunuldu.

İHD Ankara Şube Başkanı Ender Büyükçulha da Başbakan Tayyip Erdoğan'ın İnsan Hakları Danışma Kurulu'nda "insan hakları nutku" attığını, nutuktan bir saat sonra gerçekleşmeyen bir eyleme korumaları tarafından saldırıldığını söyledi. (Ankara)

TİHV, İnsan Hakları Raporu'nu açıkladı

25 Temmuz günü TİHV Genel Merkezi'nde yapılan basın toplantısında Türkiye'nin insan hakları karnesi çıkarıldı. Büyük bir kitap halinde hazırlanan 377 sayfalık raporda sivil toplumdaki ziyade MGK'nın kaygılarının belirleyici olduğu vurgulandı.

Vakıf Başkanı **Yavuz Önen** tarafından yapılan açıklamada; hükümetin demokratikleşme söylemlerine karşılık, insan hakları ihlallerinde artış olduğu kaydedildi. Önen; ülke yaşamında ve politik gelişmelerde "**güvenlik**" kaygılarının belirleyici olduğuna bunun da temel hak ve özgürlük alanlarının genişletilmesine engel teşkil ettiğine dikkat çekti.

MGK düzenlemelerinin 7. Uyum Paketine bırakılmasına da değinen Önen; demokrasinin paketlerden ziyade bütünsel bir programla gerçekleşmesi gerektiğini belirterek, 20 yılın ideolojik şekillenmesine sahip kadroların paketlerle birdenbire değişmesinin mümkün olmadığını söyledi.

TİHV'in uyum yasalarına dair bir değerlendirmesini de aktaran Önen,

2002 yılına ilişkin şu bilgileri verdi:

*Üç ayrı uyum paketiyle gerçekleştirilen Anayasa ve yasa değişiklikleri sürecinde, hükümet ve parlamento, değişik toplum kesimlerinin katılımını sağlamadı. Bu kesimlerin dile getirdiği ve yılların birikimi olan değerli öneriler gözardı edildi.

*34. maddesi değiştirilen 12 Eylül anayasasında; temel hak ve özgürlüklere getirilen sınırlama sebepleri olarak gösterilen "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü, milli egemenlik, cumhuriyet, milli güvenlik, kamu düzeni, genel asayiş, kamu yararı, genel ahlak" ifadeleri 13. maddeden genel hüküm olmaktan çıkarıldı. Ancak bu ifadeler temel hak ve özgürlükleri düzenleyen maddelere eklenerek genel olarak daha güvencesiz bir düzenlemeye gidildi. Bu düzenleme de büyük propaganda ile köklü bir demokratikleşme olarak tanımlandı ve kamuoyu yanıltılmaya çalışıldı.

*Türk Ceza Yasası'nın 159. maddesindeki cezaların hafifletilmesi, 312. maddede tahrik unsurunun değil kamu

düzenine yönelik tehlikenin suç sayılması, DGM ve CMUK'ta yapılan değişikliklerle gözaltı sürelerinin kısaltılması, gözaltı ve tutuklamalarda; avukat, yakınlar ve doktorla görüşebilme olanaklarının yaratılmış olması, AİHM tarafından kararlaştırılan tazminatın işkence uygulayan görevliye rücu edilecek ödemesi gibi çeşitli düzenlemeler de Türkiye ve tam üyelik sürecini başlatacak tarihin verilmesine yetmemiştir.

Raporda; Kürt sorununun çözümüne dair, bir yandan yönetmeliklerin çıkarıldığına, öte yandan Kürtçe isimlere ceza verildiğine, Kürtçenin kullanımındaki yasakların sürdüğüne; "Biji Yek Gulan" dedikleri için HADEP'li-lerin yargılandığına da değinildi.

Olağanüstü Hal'in kaldırılmasının olumlu bir gelişme olarak değerlendirildiği raporda, bu düzenlemenin günlük yaşamda karşılığını bulmadığına, köy koruculuğunun halen devam ettirildiğine ve faili meçhul cinayetlerin sürdüğüne yer verildi.

İşkencenin sistematik bir şekilde uygulanmaya devam edildiğini ortaya koyan rapor, 2002 yılında işkence görenlerin sayısında bir azalmanın yaşanmadığını da kaydetti.

Raporda ayrıca düşünce özgürlüğünü engelleme ve ihlallerin yoğun şekilde sürdüğü de belirtilerek bilim insanları, dernek yöneticilerinin "düşünce suçu" kovuşturmasına maruz kaldığı vurgulanıyor.

Rapora göre **2002 yılı insan hakları tablosu ise kısaca şöyle sıralanıyor;**

-2060 öğrenci, 1265 veli, Kürtçe dilekçe için gözaltına alındı.

-76 isim davası açıldı.

-En az 38 kişi yargısız infaz edildi.

-En az 6 kişi faili meçhul cinayetlerde öldürüldü.

"8. Madde kalktı"

Şu anda iki aylık olarak yayınlanan **PARTİZAN** isimli dergimiz peşpeşe gelen kapatma kararları nedeniyle 22 gün süreyle kapatıldı. Bu kapatmalardan biri ise şu anda yürürlükten kaldırılan 8. maddeden verildi. İlk olarak dergimiz Eylül 2001 tarihli 40. sayısının 46. sayfasından başlayıp 57. sayfasında sona eren "**Sönmeyen Bilinç, Bükülmeyen İrade, Mevsimler Boyu Partili Direniş Muhareme**" başlığı altında yer alan yazıda Ölüm Orucu eyleminde yaşamını yitiren **Muharrem Horoz**'un yaşamını anlattığı için, silahlı örgütlerin basın yoluyla propagandası yapıldığı gerekçesi ile İstanbul 2 No'lu DGM tarafından dava açılmıştı. Dava sonunda dönemin Yazı İşleri Müdürü Barış Açı-

kel'e **7.782.652.800 TL** ağır para cezası ve dergimize de 15 gün yayın durdurma kararı verilmişti.

İkinci olarak Aralık 2001 tarihli 42. sayısının "**Parti ve Örgütlenme Üzerine**" başlıklı yazı nedeniyle İstanbul 5 Nolu DGM'de bölücülük propagandası yapıldığı gerekçesiyle şu anda 6. Uyum Paketiyle tamamen yürürlükten kaldırılmış olan 3713 sayılı kanunun 8/1-2-son maddeleri uyarınca dava açıldı. Yargılama sonucunda 3713 S.K. 8/2 maddesi uyarınca derginin o dönemdeki Yazı İşleri Müdürü Barış Açıkel 711.828.000 TL ağır para cezası aldı ve dergimize 7 gün süreyle kapatılma kararı verildi. 8. maddenin kaldırılmasına rağmen aynı maddeden verilen kararların iptal

edilmemesi yine bir hukuksuzluk olarak karşımıza çıkmaktadır. Öyleki bu madde kaldırılmasına rağmen birçok insan bu maddeye dayandırılarak, gözaltına alınarak savcılığa sevk edilmektedir. Diğer bir nokta ise 8. maddenin kaldırılmasından doğan boşluğu savcılarının, 169. maddeden yani yardım yataklık iddiasıyla doldurmayı çalışmasıdır. (H. Merkezi)

-En az 2 kişi gözaltında kaybedildi.

-Temizlenmeyen mayınlardan dolayı 31 kişi öldü. 76 kişi yaralandı.

-988 kişi işkence gördü.

-Ölüm Orucu'nda 62 kişi yaşamını yitirdi.

-Hapishanelerdeki ihmallerin sonucunda 22 kişi öldü. (Ankara)

✓ İHD'DEN TEK TİP ELBİSEYE TEPKİ

İHD İzmir Şubesi 21 Temmuz 2003 Pazartesi günü Konak Meydanı'nda hapishanelerde uygulanan hak gasplarını ve tek tipleştirme politikalarını protesto etmek amacı ile bir basın açıklaması düzenledi. Basın metnini **Mihriban Karakaya**'nın okuduğu eylemde devletin siyasi tutsakları teslim alabilmek için F Tipi Hapishanelerin 19 Aralık tarihinde "**Hayata Dönüş**" operasyonu ile hayata geçirildiğini belirtti.

Ardından 15 dakika oturma eylemi yapıldı. Bu sırada kitle, ellerinde şehit resimlerini taşıdı. **DEHAP, SDP, DİSK, İşçi-köylü gazetesi ve Devrimci Demokrasi** gazetesinin de destek verdiği açıklama "**İçerde dışarda hücreleri parçala**", "**Tek tip elbiseye hayır**" vb. sloganlarından sonra sona erdi. (İzmir)

✓ TUAD'DAN BASIN AÇIKLAMASI

Tutuklu Aileleriyle Dayanışma Derneği (TUAD) Aksaray'daki yerinde Tek Tip Elbise uygulaması ve D Tipi "Yüksek Güvenlikli" Hapishanelerle ilgili 23 Temmuz 2003 tarihinde bir basın açıklaması düzenledi. Basın açıklaması öncesi TUAD Başkanı **Şeyho Demir**, sürece ve F tiplerinde yaşanan tecrite ve hak ihlallerine değinen bir konuşma yaptı. Daha sonra okunan basın açıklaması metninde; "bir yandan cezaevlerinde yeni gerginlikler yaşatacak tek tip insan yaratmayı amaçlayan, tek tip elbise ile ilgili yasal düzenlemeler yapılırken, bunun bir mantığı olarak Adalet Bakanlığı'nın uzun bir süreden beri yapımını kamuoyundan sakladığı Denizli, Kandıra, Beylikdüzü ve Diyarbakır'da yaptırdığı 4 adet D Tipi Yüksek Güvenlikli Cezaevlerinden Diyarbakır'daki bitirilmiş ve faaliyete geçecek bir konuma getirilmiştir" denildi. Devamında ise tüm demokratik kamuoyuna hapishaneler ve hapishanelerde yaşananlar konusunda duyarlı olmaya çağrı yapılarak açıklama sona erdi. (İstanbul)

✓ AZADIYA WELAT

GAZETESİ DAĞITIMCISINA TACİZ

Aydın'ın Söke ilçesinde Azadiya Welat dağıtımını yapan **Semile Erol**, dağıtım yaparken tacize uğradığını açıkladı. Erol, sivil polislerin sürekli yolunu kesip ahlaksız sözler söylediğini belirterek "**Benimle birlikte gazete abonele- rinin evlerine kadar geliyorlar**" dedi. Semile Erol bu kişiler hakkında suç duyurusunda bulunacağını da belirtti. (İzmir)

TAYAD'ın Ankara yürüyüşü başladı

F Tipi hapisanelerdeki tecrite karşı sürdürülen direnişte içerde ve dışarda şu ana kadar 107 kişi yaşamını yitirdi. Ölüm Orucu direnişinin 1000'li günleri aştığı bu-

günlerde TAYAD'lı aileler, "Tecriti kaldırın" diyerek Ankara'ya yürüyüş başlattı.

İlk grup, 26 Temmuz'da Okmeydanı Fatma Girik Parkı'nda biraraya gelerek davul zurna eşliğinde halaylar ve zılgıtlarla Ankara'ya uğurlandı. Burada grup adına TAYAD Yönetim Kurulu Üyesi Niyazi Ağırman, bir konuşma yaparak; "2000 yılında ÖO'ya başlamıştık. Tecritin kaldırılması için. ÖO hala devam ediyor. 10 ekipler de çıkmak üzere. Bir önceki hükümet elleri kanlı gitti. AKP hükümetinin de gözleri kapalı, kulakları sağır ama biz sonuna kadar devam edeceğiz. Ya yeni bir yol bulacağız ya yeni bir yol yapacağız" dedi. TAYAD'lı aileler topladıkları 200 bin imzayla beraber iki otobüsle

saat 13:50'de "Çözün tecriti kaldırın" sloganlarıyla, alkışlar ve zılgıtlarla yola çıktılar. 27 Temmuz günü Bursa'ya giden aileler burada AKP ile görüşmek istediler. Görüşmeleri ve yapmak istedikleri basın açıklamasına izin verilmedi.

İkinci grup da 27 Temmuz'da İmrahor köyünde düzenlenen piknik ve sünnet şöleninin ardından 5 otobüsle yola çıktı.

Öte yandan 26 Temmuz tarihinde İzmir'den yola çıkan TAYAD'lı aileler Salihli ilçesinde bir basın açıklaması yapmak istedi. Basın açıklamasına izin vermeyen polis, gruba saldırarak 40 kişiyi yaraladı. Aileler yaptıkları açıklamada hiçbir şeyin kendilerini durduramayacağını söylediler.

Daha sonra grup, 27 Temmuz tarihinde

Afyon'a uğrayarak Afyon Gençlik Derneği'ni ziyaret etmek istedi. Ancak polisin ve sivil faşistlerin taşlı sopalı saldırısına uğradılar. Bu arada polisler hiçbir müdahalede bulunmazken çareyi otobüsü çembere almakta buldular! Ailelerin birçoğu çeşitli yerlerinden bıçaklanarak ve sopalarla dövülerek yaralandı. Daha sonra otobüslere binerek uzaklaşmak isteyen TAYAD'lılara sivil faşistler yeniden saldırdı. Otobüslerin camlarını kıran faşistler, şehir merkezi çıkışına kadar polis eşliğinde grubu takip edip taciz ve saldırılarına devam etti. 28 Temmuz'da Ankara'ya ulaşan aileler Abdi İpekçi Parkı'nda bir açıklama yaparak topladıkları imzaları meclise vereceklerini söylediler. (H. Merkezi)

İnsan Hakları Derneği 17 yaşında

17 Temmuz 1986 yılında 99 aydın, tutsak yakını, sanatçı, hukukçu ve gazeteci tarafından kuruldu İnsan Hakları Derneği. 14 bin üyesi ve 34 şubesi bulunan İHD, tam 17 yıldır insan hakları mücadelesi veriyor. Bu mücadele süresince 14 yöneticisi silahlı saldırı sonucu yaşamını yitirdi. Yüzlerce üyesi çeşitli protestolarda yaralandı, gözaltına alındı, tutuklandı. Yine en son İHD Muş Şube Başkanı Sevim Yetkiner ve DEHAP yöneticileri, Muş Hapishanesinde hayatını kaybeden İsmet Baycan'ın cenaze törenine katıldıkları için tutuklandı.

İHD İstanbul Şubesi 17. Kuruluş yıldönümü nedeniyle 17 Temmuz'da Sultanahmet Mehmet Akif Parkı'nda bir basın açıklaması düzenledi. "İnsan Hakları Susmayacak" yazılı pankart açan İnsan Hakları Derneği üyeleri adına konuşma yapan Kiraz Biçici, 17 yıldır demokrasi ve insan haklarını savunmaktan vazgeçemediklerini belirterek şöyle konuştu: "Uzun yıllar boyunca İHD, insan hakları meselesini gerek Türkiye'nin, gerekse dünyanın gündemine soktu. İHD 17 yılda, insanlarda hak arama bilincini geliştirmeye çalışırken, bir yandan da hak ihlallerini gün işi-

ğına çıkartmaya çalıştı. Kontgerilla cinayetleri, gözaltında kayıplar, yakılan köyler, işkence gören insanlar, kadınlar, sokaktaki çocuklar, işçi ve emekçilerin sorunları, azınlıkların sorunları, cinsel farklılıklardan kaynaklı sorunların peşinde 17 yıl geçti."

İHD'nin yaptığı her açıklamaya dava açıldığına dikkat çeken Biçici, ayrıca "İşkence, cezaevlerindeki hak ihlalleri, düşüncü ve örgütlenme özgürlüğü alanındaki baskılar, emekçilere yönelik ihlaller devam ediyor. Kürt sorununda çözümsüzlük politikası devam ediyor. İnsan Hakları Derneği mücadele ediyor ama, Türkiye'yi yöneten zihniyet değişmemekte direnmiyor. Tüm insan hakları savunucuları bugün 17 yılın coşkusu ile yılmadan mücadeleye devam kararlılığımızdır" şeklinde konuştu.

İNSAN HAKLARINA SAYGI YÜRÜYÜŞÜ

İHD İstanbul Şubesi, son dönemlerde insan hakları savunucularına yönelik baskılara dikkat çekmek amacıyla 19 Temmuz'da Taksim İstiklal Caddesi'nde 'İnsan Haklarına Saygı Yürüyüşü' düzenledi.

Taksim Tünel Girişi'nde bir araya gelen İHD üyeleri,

'İnsan Hakları Savunucuları Susmayacak' yazılı pankartı taşıyarak yürüyüşe geçti. İHD İstanbul Şubesi önünde yürüyüşü sona erdiren grup, burada basın açıklaması yaptı. İnsan hakları savunucularına karşı son günlerde artan baskıları kınamak amacıyla yürüyüşü gerçekleştirdiklerini söyleyen insan hakları savunucuları adına açıklama yapan İHD Genel Başkan yardımcısı Eren Keskin, "Bugün sadece insan hakları savunucuları olarak buradayık. Biz bu yürüyüşü planladığımız zaman Muş Şube Başkanı Sevim Yetkiner'in tutuklandığını öğrendik. Son dönemlerde bölgede hak ihlalleri yoğunlaşmış durumda. Bütün bunlara tepkimizi belirtmek için yürüyüş düzenledik" diye konuştu. (İstanbul)

Aydın'da Çocuk tutuklulara işkence

Aydın E Tipi Hapishanesi'nde çocuk koğuşunda bulunan tutuklulara gardiyanlar ve hapishane müdürü tarafından işkence yapıldı.

Aileleri aracılığı ile İnsan Hakları Derneği (İHD) Aydın Şubesi'ne başvuran çocuk tutuklular F.E.(13), G.Ö.(13), B.Ç.(16) ve A.S.(16) yaşadıkları işkenceleri anlattılar. 13 yaşındaki F.E., "Gardiyanlar cezaevi müdürü ile birlikte içeri giriyorlardı ve ellerindeki joplarla, demirlerle ve borularla bizi bayılana kadar dövüyorlardı. Kaçış olarak yine gardiyanlardan aldığımız jiletlerle kendimizi jiletliyorduk, yoksa yüzümüzü gözümüzü patlatıyorlar. Ama onlar yaralarımıza daha fazla acı çekmemiz için tuz döküyorlar. Bu olaydan sonra 9 ay görüş, mektup, telefon yasağı aldım, 15 gün de hücre cezası verdiler" dedi.

Cezaevi Müdürü Nevzat Kaya ve gardiyanlar tarafından 6 Temmuz tarihinde koğuşlara operasyon düzenlendiğini belirten F.E.

şöyle devam etti: "En son cezaevinde büyük bir operasyon yapıldı. Ben o sırada hücrede kalıyordum. Operasyonun yapıldığı koğuş benim tam karşımdaydı. Sonradan öğrendim, iki çocuk birbiri ile kavga etmiş ve gardiyan bunlardan birine bir tokat vurmuş. O da gelip koğuşun kapısına bir tekme atmış. Daha sonra bu çocuğu müdürün yanına çıkardılar orada dayak attıkları için kendini jiletlemişti. Bu olaydan sonra Cezaevi Müdürü Nevzat Kaya ile birlikte tüm gardiyanlar eline profoli borusu demir şişlerle ve coplarla koğuşa geldiler. Ben o sırada onları görüyorum. Bazıları ranzanın altına giriyordu. Bir arkadaşımız müdüre 'Birimizin suçu var hepimizi niye dövüyorsunuz' dedi. Müdür de 'Kurunun yanında yaş da yanar' diyerek gardiyanlara, 'Surata vurmayın, kollarını bacaklarına vurun kırın' dedi. Çocuklar bayılıyor, gardiyanlar su döküyordu. Tekrar ayılıyorlardı. Burhan Çelikle, abimi tuttular ve yerde sürüklemeye başladılar. Başka bir çocuğu da falakaya aldılar."

İki çocuğu da bir süre hapishanede kalan N.E. ile F.E.'nin babası Şahin Ekin, çocuklarının hapishanede bulunduğu süre içerisinde Savcılığa başvuru yaptığını ancak bu başvurulardan hiçbir sonuç alamadığını belirterek, "Savcı bana 'nereye başvuru yaptınız' dedi. Ben de 'İnsan Hakları Derneği'ne' dedim. 'Gerek yok, onun yasalarımızla bir alakası yok' diyerek bizi azarladı" diye konuştu.

İHD Aydın Şubesi'ne başvuru yapan bir diğer tutuklu yakını da Cemile Soncul. 6 ay önce A.S. adlı çocuğunun hapishaneye girildiğini ve son 33 gündür onunla görüşemediğini söyleyerek; "Cezaevinde olay çıkmış, haberini aldım ve diğer oğlumla sabah görüşe gittim. Oğlum geldiğinde kafasını şiş gördüm. Bana başımın ağrıdığını ve bundan dolayı konuşamadığımı söyledim. Ben de ona 'Seni dövüyorlar mı' diye sordum ama bana grip olduğunu söyledi. Daha sonra abisine anlatmış. Ağabeyi de gardiyana sordu, gardiyan böyle bir şey olmadığını söyledi. Aralarında tartışma çıktı ve oğluma bir yumruk at-

tı. Diğer oğlumu da kollarından tutarak sürüklediler. Beni de çıkarmaya çalıştılar ancak 'Bir dakika da olsa oğlumu gösterin' dedim. Sonradan öğrendiğimize göre oğlumu yanlışlıkla görüşe çıkarılmışlar, bir daha da görmedim zaten. Diğer hafta gittik o gün de büyük oğlumu gözaltına aldılar" diye konuştu. İHD Aydın Şube Başkanı Süleyman Mutlu ise, Baro, Tabibler Birliği, İnsan Hakları Vakfı ve Adli Tıp'ın ortaklaşa bir komisyon oluşturup Aydın Hapishanesi'nde bir inceleme başlatması gerektiğini vurgulayarak; "18 yaşından küçük çocuklar kalıyor. Bunların rehabilite olması, şevkat gösterilmesi ve cezaevinde psikolog bulundurulması gerekir. Dayak ile işkence ile insanlar ıslah edilemez. Bunlar bilimle ıslah olabilir ancak cezaevlerinde bunun tersi oluyor. Yaşananlar insan haklarına aykırı olan şeylerdir, buna karşı mücadele edeceğiz. Tüm demokratik kesimler duyarlı olarak bize destek vermelidir" dedi. (H. Merkezi)

MKP tasfiyeciliğinin Proletarya Partisi'ne SIZMASINA İZİN VERİLMEMEYECİTİR!

Bu yüzden, şimdi siz "istiyorsunuz" diye sizinle iki çizgi mücadelesinin sürdürülebileceğini söylemek abesle iştiğaldir. Sizinle iki çizgi mücadelesi yaşanmış ve bitmiştir. Artık bu gerçekle yüzleşin. İki çizgi mücadelesi kılıfıyla Proletarya Partisi'ne saldırmayı bırakın artık. Sizler iki çizgi mücadelesinin Maoist ilkelerini çiğnediniz. Şimdi de tutup yayınlarınızda iki çizgi mücadelesi üzerine dersler veriyorsunuz. Üstelik bunu "masumane" bir tarzda, "olgunluk" pozlarıyla saldırmaya devam ederek yapıyorsunuz! Bu oportünizmdir. Oportünizmin gerçekliği budur. Tasfiyecilik budur.

Devrimci Demokrasi gazetesinin 1-16 Temmuz 2003 tarihli sayısında, perspektif isimli sayfada "Tarihi Muhasebenin Ortaya Çıkardığı En Önemli Sonuçlardan Biri Olarak İki Çizgi Mücadelesi Ve Ayrılıklar Sorunu" başlıklı bir yazı yayınlandı. Bu sayıdan bir sonra çıkan sayıda ise; gazetemizde çıkan yazılara yönelik, "Bir Yazı Ve Düşündürdükleri" başlıklı spotlar halinde bir değerlendirme kaleme alınmış.

Yazılar "tarihi muhasebe"den hareketle ele alındığı içindir ki bazı meselelere –özellikle yok sayma, görmezlikten gelme, üstünü örtme gibi tutumlara denk düşen meselelere değinmeyi gerekli görüyoruz.

"... yazar olarak görevimiz gereği, bölünme üzerine tekrar tekrar yapılan bu yaygaraya yanıt olarak, çürütülmemiş ve çürütülemez olan tam verileri yenilemekten yorulmayacağız..." (Lenin Cilt 4 syf. 204) Komünist hareketin taraftarlarına, bu çizgiye gönül ve emek vermiş, İbo'nun Partisi'ni umut olarak görenlere, tarihsel sorumluluğumuz gereği bazı gerçekleri açıklamayı bir görev biliyoruz. Çünkü bugün komünist hareket, "olgun" ve "sıçrama yapmış" tasfiyeciliğin son bir hamlesiyle karşı karşıyadır! Ancak Proletarya Partisi tasfiyeciliğin bu son ve cılız hamlesini de savuşturacaktır. **Bu açıdan görev**, tasfiyeciliğin bu son hamlesine dayanak yapmaya çalıştığı ve bu saldırı için eline aldığı paslı silahların gerçek niteliğini ortaya koymaktır. **Geçmişte yapılan, bugün ve gelecekte de yapılacak olan budur.** Her ne kadar tasfiyecilik, artık kamuoyu önünde tartışmayacağız dedikten sonra, yönelttiğimiz bu eleştirilerden rahatsızlık duyup "...bir başka deyişle yazı, kendi okur çevresi de dahil her kesimin haklı tepkisine yol açmıştır..."(D. Demokrasi 16-31 Temmuz 2003) diye değerlendirse de savunduğumuz, yüzlerce militanın, taraftarın ve kadronun kanı ve canı pahasına yaratılmış, bu toprakların komünist öncüsünün tarihi olduğundan bunun üzerinde daha bir önemle duracağız. **Bu bir niyet sorunu değil görevdir.** Bundan kimsenin şüphesi olmasın. Bu arada tasfiyeciliğin bu son hamlesine yaklaşımımızın herkes tarafından haklı bir tepkiyle karşılandığı iddiasına ise ancak şu söylenebilir: Herkes o-

lay ve olgulara kendi penceresinden bakar. Olaylara ve olgulara Marksizm-Leninizm-Maoizm'in penceresinden bakanlar, meseleleri Proletarya Partisi açısından değerlendirenler olumlu bir tepki vermişlerdir. Sürece tasfiyeci kafayla yaklaşanlar, hiç kuşkusuz ki tarih karşısında, halk karşısında meşruluk sorunu yaşayanlar ve bu duruşlarını "stratejik yaklaşım"(!) olarak adlandıranlar tepki duymuşlardır. Bu tepki de hiç kuşkusuz ki anlamlıdır..!

ların üzerinin örtülmesi çabasını hatırlatıyor. Gerçekten iki çizgi mücadelesinin nasıl kavrandığı görülmek isteniyorsa, "tarihi muhasebe"ye başvurulmalıdır. Çünkü orada gerçeklerin hangi bakış açısıyla ele alındığı net olarak görülmektedir. DABK, birlik ve darbe sürecine ilişkin değerlendirmeler ve tüm bunların ürünü olan MKP tasfiyeciliğinin iki çizgi mücadelesi ile geldiği nokta... Bunların tasfiyeci bir bakış açısıyla ele alınmış tarzı "tarihi muhasebe"de bulunmaktadır. İki çizgi mücadelesi konusunda Proletar-

Proletarya Partisi "Tarihi Muhasebe"de parti tarihinin çarpıtılmış olduğunu açıkladı. Bir Proletarya Partisi tarihi olduğunu, bir de tasfiyeci darbeciliğin tarihi olduğunu kamuoyuna bir kez daha deklar etti. Tarihi çarpıtma girişiminin tasfiyeci yaklaşımın doğal sonucu olduğu açıktır. Başka bir sonuç beklemek kesinlikle yanlıgılı bir beklenti olurdu. Tasfiyeciler eğer gerçekten iki çizgi mücadelesini kavramış olsalardı; DABK'nın oluşumunu, Komünist Partisi'ne ve esas olarak da O'nun ilkelerine karşıtlığı, oportünist birliği, Proletarya Partisi'ni hiçe sayan darbeci çizgiyi, darbenin anti-Maoist karakterini ortaya koyar ve bunların ürünü olan mevcut partilerini Proletarya Partisi'nin karşısına koymaya yeltenmezlerdi. Buna cüret etmezlerdi! Eğer gerçekten iki çizgi mücadelesini kavramak ve kavratmak istiyorlarsa bunları esaslı ve doğru bir biçimde değerlendirmeleri gerekirdi. Ama yapılan nedir? "Ancak genel anlamda bir belirlenme yapmak gerekirse, partiyi ayrılığa götüren birlik öncesi ve birlik sonrası partide hakim olan sol sekte çizgidir..." Bu "sol sekte çizgi" de ise esas olanın "...HH'nin başını çektiği OPO kliği olduğu net bir şekilde vurgulanmalıydı..." (TKP(ML)'den Maoist Komünist Partisi'ne Bu Tarih Bizim syf. 490) Bu açıklama tasfiyeci anlayışlarının somut bir ürünü olan darbeciliği, "iki çizgi mücadelesi"nin darbe ile ilişkisini, parti birliğinin parçalanması ile iki çizgi mücadelesinin nasıl bağlantı içerdiğini, parti birliğinin temeli olan iki çizgi mücadelesinin nasıl darbeciliğe evrildiğini açıklamayan, aksine, gerçekleri ters yüz eden bir açıklamadır. Bu açıklamanın esası, darbenin; Proletarya Partisi'nin parçalanmak istenmesinin, iki çizgi mücadelesinden kaçışın ve Proletarya Partisi'nin dışına savrulmuş savunulmasıdır. Yapılanın özü iki çizgi mücadelesini rafa kaldırmak ve partide iktidar olmayı darbecilik ile başarmayı politika olarak benimsemek; iradeyi zaptı rap altına almaktır. **Kabul edilmeyen budur.** "Tarihi muhasebe"de darbecilik, iki çizgi mücadelesinin içine yerleştiriliyor. Bu, darbeciliği iki çizgi mücadelesinin yerine ikame ettirmektedir.

TASFIYECİ ÇİZGİNİN PARTİ DIŞINA SAVRULUŞU VE İKİ ÇİZGİ MÜCADELESİ

Devrimci Demokrasi gazetesinde yayınlanan ve iki çizgi mücadelesinin anlatılmaya çalışıldığı yazıda; Komünist Partisi'nde iki çizgi mücadelesinin nasıl verilmesi gerektiği üzerine dört örnekten hareketle bir anlayış ortaya konulmuş. Biz burada bu örnekleri tek tek ele alıp değerlendirmeyeceğiz. Buna gerek de yoktur. Ancak, iki çizgi mücadelesinin örneklerle anlatıldığı bu yazı, aynı zamanda bu tasfiyeci bayların "tarihi muhasebe"de ortaya koydukları Proletarya Partisi'nin bu konuda "kavrayışsız" olduğuna dair eleştirileriyle ve bununla birlikte, "ayrılıklarda" bu kavrayışsızlığın rolünü belirleyici gösterme gayretleriyle ilişkili olduğu için değerlendirilmek durumundadır. Özellikle Komünist Partisi'nde iki çizgi mücadelesinin nasıl ele alınması gerektiği üzerinde duran yazıda, üzerinden atlanmaması gereken ve bizzat yazı sahiplerinin de rol aldığı ve hatta rol almaları kalmayıp başrol oynadığı kendi tarihlerine ait bazı örneklerle yer verilmiş olması; bize doğrularla yanlış-

Komünist Partisi içindeki iki çizgi mücadelesi ile Parti dışındaki çizgilere karşı verilen mücadele farklıdır, farklı olmak zorundadır. Proletarya Partisi'nin parti dışındaki tasfiyeciliğe karşı mücadelesi iki çizgi mücadelesi olarak adlandırılmaz. Arkadaşların Komünist Partisine eleştirileri de aynı şekilde iki çizgi mücadelesi değildir.

ya Partisi'nin anlayışını ve MKP'nin bu meseledeki yanlışlarını, yine bu yazılardaki "en iyi savunma karşı saldırıdır" taktiğinin eşsiz örneklerini sergileyen kimi saldırıları değerlendirmek gerekli hale gelmiştir. "Tarihi muhasebe" adlı "eserde"(!) Proletarya Partisi'nin tarihinin gerçek durumunun ve bunun içindeki bu tasfiyeci darbeci anlayışın yerinin gizlenmiş olması bunu zorunlu kılmaktadır.

Parti birliğinin parçalanmasına hizmet eden bir hareket karşısında; iradeyi zor ile elde etme tarzı karşısında komünistlerin yaptığı ve yapacağı şey, **önce uyararak, partiyi bilinçlendirip tavır almaya yönelmek ve sonra da hareketin sahiplerini girdikleri yolda yalnız bırakmaktır.** Bu, Marksist-Leninist-Maoistlerin en meşru hakkıdır.

“Tarihi Muhasebe”de iki çizgi mücadelesinin, üzerine oturtulduğu bu kaypak zemin, iki çizgi mücadelesini tasfiyecilerin elinde, her şeye dönüşen bir niteliğe çevirmektedir. Bakın bu tasfiyeci bayların kendi gerçekliklerinin ve varlık koşullarının bir reddi anlamına geldiği halde Proletarya Partisi’ni komünist olarak nitelemelerinden sonra iki çizgi mücadelesi nasıl bir kılık kazanıyor?!

Ama önce iki çizgi mücadelesi konusundaki genel yaklaşımımızı tekrarlayalım ki, hem tasfiyeci baylarımızın bu konudaki eleştirilerini yanıtlamış olalım ve hem de bu bayların çarpık anlayışları daha net görülebilsin.

İki çizgiden kastedilen aynı bütünün, yani Partinin iki tarafıdır. İki çizgi mücadelesi Parti ya da Komünist Partilerini içeren komünist bir platform içinde yaşanır. **İki çizgi mücadelesi belli bir sürecin ya da belli bir grubun sorunu değildir; bir bütün olarak parti sürecinin ana özelliğidir.** İki çizgi mücadelesi farklı biçimler alabilir, ancak Komünist Partisi oldukça yok olmaz. Komünist Partisindeki tüm düşüncelerin, pratiklerin, kararların vb. iki çizgi mücadelesinde bir yeri vardır. Bir yaklaşımın sistemleşmiş çizgi ya da sapma olması onun iki çizgi mücadelesinden ayrı ele alınmasını gerektirmez. Aksine, sapma da olsa her fikrin partide, karşısında her zaman uyanık olunması gereken burjuva çizgi ile bir ilişkisi vardır. Düzeltilebilir olmasının tek koşulu, proleter çizginin geliştirilmesidir. **En küçük sapma dahi proleter çizginin düşmanı olarak ve yok edilmek üzere kavranır.** Marksist-Leninist-Maoistler için bütün mesele partide proleter çizginin hakimiyetini ve bu hakimiyetin sürekliliğini burjuva çizgiye karşı sürekli bir mücadele ile başarmaktır. Bu konuda yapılacak ciddi hatalar yenilgilerle sonuçlanır. Bu konudaki kavrayışsızlık partiyi revizyonizme götürür. Bu genel yaklaşımdan hareketle şunu belirtmek pek gerekli görünmese de arkadaşlarımızın eleştirilerine yanıt olmak için ihtiyaçtır. Proletarya Partisi’nin yanlış yönelimleri, kararları, başarısız dönemleri iki çizgi mücadelesindeki yetmezliğin ürünüdür. Bü-

tün yanlışlar burjuva çizginin etkisiyle oluşmuştur. Ve yine, bu durum MLM biliminin yeterince kavranamamasının ürünüdür. Proletarya Partisi’nden kopan ya da atılan tüm grup ve üyelerin bu akıbeti de yine burjuva çizginin üzerlerindeki etkilerinin sonucudur.

Buradan birincil nokta, yani iki çizgi mücadelesinin bir bütünün iki yanı olarak kavranmasına arkadaşlarımızın yaklaşımlarının nasıl olduğunu görelim. Bahsi geçen yazıda bu yön vurgulanmış. Ama bilinmeyen bir şeyler olduğu da açık. Çünkü bu anlayış sahiplerinin çeşitli zamanlarda Proletarya Partisi ile iki çizgi mücadelesi sürdürmeyi ve buradan da “birlik” önündeki engelleri ortadan kaldırmayı savunduklarına tanık olduk/oluyoruz.

İKİ ÇİZGİ MÜCADELESİ TASFİYECİLİKLE BİRLİK ZEMİNİ OLAMAZ

“... *Komite mektubunda bahsettiği gibi partimiz bu hataları 1994’te yayınladığı “Stalin Gerçeği ve Maoizm” belgesi ile vurgulamıştı. Maoizm adına savunulan yarı Enver Hocacı çizgiyi deşifre etmişti. TKP/ML’ye bu eklektik, ortacı çizgiyi kavratarak, hatalarını aşmalarına yardımcı olarak Maoist temelde birlik için ısrarlı olacağız, olmalıyız....”*

“Şöyle ya da böyle değil, TKP/ML ile bu zeminde birleşmek istiyoruz. Ona başka türlü değil iki çizgi mücadelesini Maoist temelde ele alarak ulaşacağız.” (TKP(ML) MKSB Mart 2001 tarihli açıklama)

Yine son bir yaklaşım “*Yazı, Maoist iki çizgi mücadelesini ve ideolojik mücadeleyi kavramaktan uzak tarzda yazılmıştır.*” (D. Demokrasisi 16-31 Temmuz 2003)

Komünist Partisi içindeki iki çizgi mücadelesi ile Parti dışındaki çizgilere karşı verilen mücadele farklıdır, farklı olmak zorundadır. **Proletarya Partisi’nin parti dışındaki tasfiyeciliğe karşı mücadelesi iki çizgi mücadelesi olarak adlandırılmaz.** Arkadaşların Komünist Partisine eleştirileri de aynı şekilde iki çizgi mücadelesi değildir. **Başka bir parti ile birliğe ulaşmanın yolunun iki çizgi mücadelesinin özünü anlamaktır.** Önce bütün olunmalı; bir parti olunmalıdır ki, onun ürünü olan bir iki çizgi mücadelesi mümkün olabilsin. Önce parti olmalıdır ki, parti içi mücadeleden bahsedilebilsin. Kapitalizme karşı işçi sınıfının mücadelesi nasıl ki ancak kapitalizmin ortaya çıkması ile mümkün olabilmişse, iki çizgi mücadelesi de ancak partinin oluşumuyla

mümkün olabilir. İki çizgi mücadelesi de işçi sınıfının burjuvaziye karşı savaşımı gibi sürekli ve ilerleyen bir süreç izler. Ve partinin oluşumuyla birlikte, parti birliğinin gelişmesi, sağlanması, doğru bir çizgide ilerlemesi için güçlü ve kararlı bir iki çizgi mücadelesi zorunludur. Çünkü, biliyoruz ki, iki çizgi mücadelesi parti birliğinin temelidir. Yoldaş Gonzalo’nun çok net ifade ettiği gibi “... **iki çizgi mücadelesi olmadan da parti birliği için hiçbir temel olmazdı.**” Sonuçta, iki çizgi mücadelesi parti içi bir mücadeledir. **Parti içi mücadele olgusunu ayaklar altına alarak parti dışına çıkmış bir hareketin Proletarya Partisi ile iki çizgi mücadelesi vermektense; parti olarak nasıl var olduğunun unutulması ya da görmezden gelinmesi değil midir?** Bu tasfiyecilerin, tasfiyeciliklerini gizleme amacını taşıyor mu? Ve ayrıca bu durum tasfiyecilerin bir parti olarak meşruluk sorunu yaşadıklarının bir göstergesi değil mi?

Ve yine, iki çizgi mücadelesi, her ne olursa olsun, parti içindeki bir grubu sonuna kadar partide tutma anlayışına indirgenemez. Bu, Komünist Parti ilkelerini ayaklar altına almaktır. İlkesel sorunlar partinin birliği ile ilgili sorunlardır. Arkadaşlar, Proletarya Partisi ile ilkesel ayrılıkları olmadığını iddia ediyorlar! Öyleyse niye darbe yaptınız? Darbe neden gerçekleşti? Darbe mahkum ediliyorsa(!) neden birlik için ilkelere aykırı bir politika izleniyor? Darbeye neden olan çizgi bugün MKP’nin bayraktarlığını yaptığı çizginin tam kendisidir. O nedenle bugün Proletarya Partisi’ni komünist görmeleri kesinlikle birlik için yeterli ya da uygun bir yaklaşım olarak görülemez.

Esas olan MKP’nin ne olduğu ve hangi zeminde bulunduğu. **Proletarya Partisi’nin komünist görülmesi, bu arkadaşların varlık zeminlerini ve kendi gerçekliklerini inkar etmeleridir.** Ama, bu inkarın anlamını kavramadıklarını, MKP olarak varlıklarını sürdürmeleriyile anlıyoruz. Proletarya Partisi Komünist Parti ilkelerini benimsemeyen, aksine eline geçtiği fırsatta kendi burjuva tahakkümünü uygulamaya geçiren bir grubun parti dışına çıkmasını, bir gelişme olarak yorumlar ve tavrını da buna uygun geliştirir. Lenin yoldaşın Plehanov ve ardıllarıyla ayrılmasının kökeninde ne olduğunu unutmamalıyız. İlkesel ayrılık sorununu kavramayanlara, Lenin yoldaşın o dönem izlediği politikayı incelemelerini öneririz.

MKP, Proletarya Partisi’nin

içinde değil dışındadır. Bu gerçeği yok saymak idealizmdir. Komünist Partisi’nin dışına çıkmış olanlarla, Komünist Partisi’ni darbe ile tasfiyeye yeltenenlerle bu içerikte (iki çizgi mücadelesi) bir tartışma yapılamaz. Ne adına ve ne için tartışıldığı belirleyici derecede önemlidir. Gerçeklerin üstünden atlayarak iki çizgi üzerine dersler vermek, hiçbir şey yokmuş gibi iki çizgi mücadelesinden bahsetmek arkadaşlarda saplantı halini almıştır. Bu önemli bir sorundur. İki çizgi mücadelesini Maoist temelde vermek için Komünist Partisi’nin parçası olmak şarttır. Arkadaşlar varlıklarının nedenlerini unuttuyorlar ya da unutturmak istiyorlar. İki ayrı Parti gerçekliğini iki çizgi mücadelesinin önündeki engel olarak görmüyorlar. Eğer gerçekten böyle düşünülüyorsa, birlik gereksiniminin anlamı nedir? Parti dışı ile Parti içi arasında nitel bir fark yok ise, darbeyi tasfiyeci baylarımız, darbeyi de bu nedenle içlerine ya da kalplerine gömüyorlarsa, Komünist Partisi’nin örgütsel birliği bu arkadaşlarca neden bu kadar önemseniyor? “Bir an olsun bunları unutalım, bu gerçekliğe gözümüzü kapayalım, bu gerçeklik stratejik birliğimize engel” mi demek istiyorsunuz? Hayır arkadaşlar, bizim iki çizgi mücadelesi anlayışımızda buna yer yok. **İki çizgi mücadelesi gerçek olanın, yani Komünist Partisi’nin içinde yaşanır.** Gerçek olan iki çizgi mücadelesi “isteyenin ya da gücü yetenin darbe yapacak hale gelmesi ve yapması” değildir. Eğer “darbeyi Maoizm adına yaptık, öyle gerekiyordu” diyorsanız, amacınıza ulaştığınızı ve **bu sayede “Maoizmi”(!)** partinizde egemen hale getirdiğinizi, Proletarya Partisi’ni de “parti dışı” ilan ettiğinizi dürüstçe ortaya koyun. Bir taraftan “darbeyi mahkum edeceksiniz(!)”, diğer taraftan **aslında kendi varlığınızın reddi olduğunu görmeyerek TKP/ML’yi komünist göreceksiniz ve bununla birlikte Proletarya Partisi’ne yapılan darbenin ürünü olan partinizin bayraktarlığını yapacaksınız.** Komünist Parti’yi darbeyi tasfiyeci bir anlayışla ve bunun ürünü olan politikalarla ele geçirme çizgisinin bir ürünü olan partinizin “Proletarya Partisi’nin içi, komünist platformun içi” olmadığı tamamen açık ve nettir. Bu yüzden, şimdi siz “istiyorsunuz” diye, sizinle iki çizgi mücadelesinin sürdürülebileceğini söylemek abesle iştir. Sizinle iki çizgi mücadelesi yaşanmış ve bitmiştir. **Artık bu gerçekle yüzleşin.** İki çizgi mücadelesi kılıfıyla Komünist Partisi’ne saldırmayı

bırakın artık. Sizler iki çizgi mücadelesinin Maoist ilkelerini çiğnediniz. Şimdi de tutup yayınlarınızda iki çizgi mücadelesi üzerine dersler veriyorsunuz. Üstelik bunu “masumane” bir tarzda, “olgunluk” pozlarıyla saldırmaya devam ederek yapıyorsunuz! Bu oportünizmdir. Oportünizmin gerçekliği budur. Tasfiyecilik budur.

Partide birlik olmadan iki çizgi mücadelesinden bahsetmek, iki çizgi mücadelesini parti dışı bir olgu olarak da görmek demektir. Bu da tasfiyeciliğin, parti anlayışında düştüğü hattın bir ürünü olarak yanlıştır.

Yine yukarıda sunduğumuz alıntıda, MKP'nin parti dışına çıkmasının nedenleri yanlış aksettirilmektedir. Proletarya Partisi ile iki çizgi mücadelesini “Stalin Gerçeği ve Maoizm” belgesinden hareketle Komünist Partisindeki yanlış anlayışlara karşı yürüteceklerini belirtiyorlar. Bu bir genellemedir. Ve genellemeler, genelde yanıltıcı olur. Çünkü sorunun özü görmezden gelinerek genelleme yapıldığında, gerçek olan anlaşılmaz. Gerçeğin manası kof veya değersiz hale gelir. Aslında, burada yapılmak istenen, parti dışına çıkmış olan darbeci tasfiyeciliğin bu durumuna “Parti içi politik bir kılıf” geçirmektir. Arkadaşlardan yaptığımız bu alıntı DEH-KOM'un Proletarya Partisi'ne yönelik eleştirilerini içeren mektubun önsözünde yer almaktadır. Ve gerçekten de DEH ile, -görevlerimizi yerine getirmememiz nedeniyle- bu içerikte bir sorununuz bulunmaktadır. Arkadaşlar da DEH ile tartışmadığımız bu sorunu, kendileri ile sorununuzun esasınıymış gibi ve bununla birlikte DEH'i de arkalarına alarak ortaya koymuşlardır. Komünist Partisi ile şimdiki MKP arasındaki ayrışmanın nedeni gibi sunulan belgeler, ayrışmanın nedeni olmamıştır. Bu, arkadaşların somutlamamızı istedikleri yalanlarından biridir. Darbenin kökenleri, çizgisi, gıdasını aldığı ideoloji hakkında defalarca yazdık. Şimdi bunları yok sayarak, “Stalin Gerçeği ve Maoizm” belgesini kendileri ile aramızdaki fark olarak nitelendirmeleri arkadaşların kendilerini ve kandırabilecekleri herkesi kandırma uğraşından başka bir şey değildir. Bu konuda bilgi sahibi olmayanlara, darbe sürecini incelemelerini salık veriyoruz. Bu süreçte bahsi geçen belgenin adı bile geçmemektedir. Elbetteki Proletarya Partisi'nde kimi yanlış anlayışlar olmuştur ve olabilir de. Elbette yayınlarımızda hatalar yaptık ve yapabiliriz de. Elbette Proletarya Partisi Maoizmi DEH

ile tartışmalı ve geçmişteki eksikliklerini net olarak belirleyip düzeltmeli ve vardığı noktayı DEH ile paylaşmalıdır. Bunların tersini iddia etmiyoruz. Ama, darbecilikle olan sorununuzda arkadaşların bahsi geçen belgedeki Maoizm savunuculuğunun bir ilgisi yoktur. **Olan şey Proletarya Partisi'ne darbedir**, iradenin zor ile ele geçirilmesidir. Arkadaşlar, eğer daha iyi Maocu olduklarını ispatlayacaklarsa, darbecilikle Maoizmi nasıl ilişkilendirdiklerini ortaya koymalıdır. Çünkü; Proletarya Partisi, arkadaşların darbe ile MLM'yi hedeflediğini ve Proletarya Parti-

miz TKP(ML) açısından esasta çözülmüştür. 1. Kongremizin 30 yıllık muhasebe, program, tüzük, ideoloji, Uluslararası Komünist Hareket vb. konularda yakaladığı seviye bütün Maoistlerin birliğinin temelini oluşturmaktadır.... TKP/ML açısından bu tarihi görev orta yerde durmaktadır....” (...Bu Tarih Bizim syf. 491) vs.

Bizim incelediğimiz “tarihi muhasebe”de böyle bir gelişme yoktur. Maoistlerin birliği için temel görülen şey, Komünist Partisi içindeki dirayetli ve kararlı bir iki çizgi mücadelesinin, tarihin doğru ve bütünlüklü bir analizinin, sınanmış

si'nin birliğini parçaladığını belirtmektedir.

“İLLA DA MAOİZM” DEĞİL, BİLİMİN DORUĞU OLARAK MAOİZM!

Yazılarında “tarihi muhasebe”lerinin ortaya çıkardığı en önemli sonuçlardan biri olarak iki çizgi mücadelesi ve ayrılıklar sorununda bir bilinç sıçramasından bahsediyorlar. Üstelik bu bilinç sıçramasını başkalarına da hararetle tavsiye ediyorlar... “... TKP/ML, MLM'yi teorik olarak savunurken ‘illa da Maoizm’ vurgusunu yapma noktasında Maoist Komünist Partisi gibi bilinç sıçraması yaratmalıdır...” (D. Demokrasi Sayı 14 Perspektif sayfası), “...Bu sorun Parti-

ve doğru bir önderliğin, içinde olunan sürecin yeterli bir incelenmesinin ürünü olan bir temel değildir. “Tarihi Muhasebe” birliğin temeli değil parçalanmanın temeli olabilir. **Arkadaşlar Proletarya Partisini içten fethetme girişiminde başarılı olamadılar; şimdi de dıştan aynı hedefi “birlik” adına güdüme getirmektedirler.** Kabul edilsin edilmesin, bu hedef vardır. Çünkü, **tasfiyeciler darbeci bir anlayışın ürünü olan bir parti, Proletarya Partisi'ne esas olarak birliği değil parçalanmayı getirebilir. Bu anlamda Proletarya Partisi'nin darbeci tasfiyecilikle paylaşacağı hiçbir şey yoktur.**

Tasfiyeciler; Maoizm konusunda ileri bir kavrayış sağladıklarını

belirtiyorlar. Maoizmin temel doktrinlerine zıtlıklarla oluşmuş bir partinin, bu zıtlıkları yok etmediği sürece bunu başarması beklenebilir. Bir kavramın ifade edilmesiyle onun kavranması aynı şey değildir. “İlla da Maoizm” demek bir kavrayışı ifade etmez. Lin Biao'nun Mao savunuculuğu, Enver Hoca'nın Mao savunuculuğu neden tersine evrildi? Çünkü, bunlar başından itibaren yanlış bir kavrayışa sahiptiler. Çünkü bunlar, komünist ilkeleri terk ederek, bu ilkelere göre değil burjuva ilkelere göre hareket ettiler. O nedenle bir kavramın ki bu kavramın anti bilimsel karakteri de açıktır. “illa da” ifadesi kesinlikle bilimsel bir ifade değildir. Söylenmek için, en ileride olunduğu sanılsın diye uydurulmuş bir kavramdır- öne sürülmesi kimseyi yanıltmamalıdır. Bu arada değinmeden geçemeyeceğiz. Bu “illa da” kavramını çok anlamlı bulmuş olacaklar ki “illa da birlik” diye de tutturmuşlardır. Samimiyet ve inanç, söylemde abartılmaya çalışılıyor. Oysa söyleme değil pratik sürece baktığımızda hiç de samimiyet ve “inanç” yoktur. Aksine, gerçekleri ters yüz etme çabası var.

Tasfiyecilerin, son süreçte DEH ile ilişkilerini geliştirmiş olmaları, Maoizmi kavrayışın yeterli bir gerekçesi olabilir mi? Kesinlikle hayır! **Birincisi**, aynı ve hatta daha ileri düzeydeki ilişkiyi Maoist Merkez sürdürüyordu. Bu mültecilerin Türkiye devrimine katkıları ne oldu? Bir avuç mülteci olmaktan ileriye gidebildiler mi? Proletarya Partisi'nin yarattığı boşluklarda nefes almaktan başka ne yaptılar? Açık ve net olarak hiçbir şey! **İkincisi**, gerçek kavrayış kendi ülke devriminde görülür. Bu konuda ileri bir hamle var mıdır? Hayır, aksine geriye hamleler söz konusudur.

Tasfiyeciler baylarımız, Proletarya Partisi'nin başarısızlıklarının nedeninin “Maoizmi kavrayıştaki yetersizliği ve oportünist çizginin güçlülüğü” olduğunu belirliyorlar! İyi de arkadaşlar bu yeni bir şey midir? “Maoizmi tartışmanın gerekliliğini” öne çıkartıyorlar! Peki bu yeni midir? Proletarya Partisi'nin kendine yaklaşımında bu sorunu ele alış tarzı açıktır. Eğer, arkadaşlar da cımbızlamalara ya da Proletarya Partisi'nin de yanlış bulunduğu, eleştirdiği ve mahkum ettiği kimi yazılara itibar etmeden, gerçek yaklaşımlarını, yayınlarının esasını içeren yaklaşımlarını dikkate alsalardı, böylesi anlamsız ve gereksiz eleştirilere lüzum görmezlerdi.

Proletarya Partisi uzun zamandır Maoizmin, bilimin doruğu olduğunu ifade ediyor.

Mao'nun bilime katkılarının nitel katkılar olduğunu ve Maoizm savunulmadan Marksizm-Leninizm'in savunulamayacağını ileri sürüyor. Buna rağmen Proletarya Partisi hatalar yapıyor, buna rağmen önderlik sorunundan, kadro sorunundan, teorik yetmezliklerinden vs. bahsediyor.

Buna rağmen Uluslararası Komünist Harekete katkı sunmadığını karar altına alıyor. Proletarya Partisi'nin uzun yıllardır yazdığı, ifade ettiği olguların/gerçeklerin görmezden gelinmesi ve Proletarya Partisi'nin "Partimiz, bu süreçteki olumsuzlukların tamamen dışında-

dır, Partimizde yanlış anlayış, yaklaşım vb.leri yoktur" gibi bir yaklaşımı varmış gibi tartışılması, bu darbeci tasfiyecilerin başka bir anlayışsızlığı ya da aldatmacasıdır. DABK'ın oluşumu, Oportünist birlik, Uğursuz darbe... Bunlar Proletarya Partisi tarafından, tamamen dışsal olarak değil kendisindeki yetersizliklerin güçlendirdiği gerçekler olarak da ortaya konmuştur. Proletarya Partisi'nin bahsedilen yetersizliğinin bazı neden ve sonuçları bunlardı işte!... Bunlar Proletarya Partisi'nden darbeci tasfiyeciliğin çıkışı nedeni oldu. Devamında da oluşumcular, kaçınlar çıktı. Bugün de Pro-

letarya Partisi'nin uğraşmaya devam ettiğini belirttiği yetmezliklerden, yanlış yaklaşımlardan bahsedilmektedir. Proletarya Partisi temel sorunlarının bitmediğini bugün her fırsatta belirtiyor ve buna karşı çözümler geliştireyor.

Proletarya Partisi bu gerçeklere gözünü kapatmış değildir. Proletarya Partisi'ni tasfiyecilerin yaptığı gibi "dolaylı bilgi kaynakları"ndan değil de, yayınlarından, belgelerinden takip edenler bu gerçeği görmektedir!

MKP tasfiyecileri, Proletarya Partisi'nin Maoizmi kavraması gerektiğini belirtiyor! Kendilerinin bu konu-

da sıçrama gerçekleştirdiğini ve "tarihi muhasebe" ile bunu somutladıklarını ifade ediyorlar... Maoizmi bilimin doruğu olarak görenler Onu kavramak zorunda olduklarını inkar ederler mi? Proletarya Partisi'nin kendi tarihini bütünlüklü bir karar altına alamayışının nedeni böyle bir inkar mıdır? Siz gerçeklere göz yummayı erdem mi kabul ettiniz? Maoizm böyle kavranamaz. Yüzebilme için önce deniz gereklidir. Maoizmi kavramak esas olarak pratik bir süreçtir. Uygulama yok ise kavrama yoktur. Bu süreç yaşanmaktadır. Uygulama başarılana kadar yaşanacaktır. **Devam edecek**

PUSULA

"HALK OLMADAN BÜTÜN BOMBALAR GÜCSÜZDÜR" Lenin

Proletarya biliminin teorisyeni, usta taktikçisi ve Bolşevik örgüt yönetme dehası LENİN yoldaşın öğretileri, bizlere ışık tutmaya devam ediyor.

"Gizli bir örgütü yönetmenin sanatı, mümkün olan her şeyden yararlanmakta, 'herkese yapacak bir iş vermekte' ve aynı zamanda bütün hareketin önderliğini sırf bir takım yetkilere dayanarak değil otoriteye, canlılığa, daha fazla tecrübeye, daha çok yönlülüğe ve daha fazla yeteneğe sahip olarak elde tutmakta yatar. Bunu eğer merkezde olağanüstü yetkilere sahip, yeteksiz bir kimse bulunursa, mutlak merkezîyetçiliğin hareketi kolayca mahvedebileceği yolundaki malum muhalefet ihtimaline karşı belirtiyorum" Lenin.

Bütün kitle örgütlerinde parti hücreleri kurmak, bu örgütleri proletaryanın mücadele hedeflerine ve sınıf mücadelesine yöneltmek, parti ruhuna yöneltmek, şimdiden tutulması gereken yoldur. Çalışmaları "siyaset dışılıktan parti ruhuna" doğru olan yönde geliştirmek, atılması gereken adımların yönünü belirlemektir.

Kitlelerin hareketini yaygınlaştırmak için örgütlenmeye ve daha fazla örgütlenmeye ihtiyacımız var. İlegal bir parti olmadan bu çalışma yürütülemez. Hedefin netleşmesi, amacın beraklaşması, araçların doğru kullanılmasıyla mümkündür.

İlegal bir partinin legal alanda çalışma meselesi, partinin başlıca meselelerinden biridir. Bu konuda yanlış anlayışların, eksik kavrayışların olduğu açıktır.

Proletarya Partisi'nin örgüt-

lenme meselesiyle ilgili görüşü açıktır; Proletarya Partisi illegal parti çekirdeklerinden meydana gelir. Bu illegal parti çekirdekleri de kendilerine çeşitli legal işçi derneklerinden oluşan mümkün olduğu kadar geniş ve dal budak salmış bir ağ şeklinde "kitleler içinde çalışacak sağlam mevziler" yaratmak zorundadır.

Kitlelerden kopuk, kitleden uzak, kitleye rağmen parti çalışması yürütülemez. Birkaç randevuya sıkıştırılmış, birkaç görüşmeyle daraltılmış çalışma, ne parti çalışmasıdır ne de illegal faaliyetler. Etrafında onları, yüzleri, binleri örgütleme beceri ve yeteneğini gösteremeyen çalışma, parti çalışması olmaz. Kitlelerin içinde olmadan, onlarla güçlü politik bağlar oluşturulmadan, çalışma yürütülmez. Diğer bir ifadeyle, kitleler içinde olup, ancak sıradan bir insan gibi duran, edilgen ve pasif kalan, partili ve örgütçü olduğunu unutan anlayış da bir o kadar yanlış ve geridir.

Parti, mümkün olduğu kadar geniş ve dal budak salmış bir legal dernekler ağının kuşattığı, illegal çekirdeklerden meydana gelir. Terisi her anlayış tasfiyeciliği, menşevizmi besler ve güçlendirir.

Sınıf bilinçli proletaryanın görevi; bütün DKÖ'lerin devrimci uyanışını gerçekleştirmek ve onları mücadele içinde eğitmek olmalıdır. Kitle mücadelesini örgütlemek, yaygınlaştırmak, derinleştirmek ve yoğunlaştırmak olmalıdır. Bu görevi kavramayan bir kimse, illegal parti anlayışını kavramamış demektir.

Yapmamız gereken şey lega-

lizm akıntısına kapılmak değildir. Canlı, diri militan bütün unsurları illegal parti çekirdekleri etrafında toplamak üzere her legal imkan ve olanaklardan faydalanmaktır. Açık-legal bir devrimci partiyi savunmak, başta kendini olmak üzere işçi sınıfını ve tüm emekçileri aldatmaktır.

Her yerde fabrikalarda, iş kollarında, sendikalarda, kooperatiflerde, yöre ve yardımlaşma derneklerinde, DKÖ ve semtlerde, gençlik alanında, her türlü legal kuruluşlar içinde illegal örgütler kurmak, sınıf bilinçli proletaryanın ertelenemez görevidir.

Dağınkılıktan kurtulmak, kuvvetleri toplamak zamanıdır. En bilinçli, en ileri, en fedakar unsurları öncelikle örgütlemek, sınıf savaşımında proletaryanın örgüt silahını güçlendirmek için vazgeçilmezdir. Her türden reformizme, revizyonizme bürokratik sendikal anlayışlara, işçi sınıfını milliyet, bölge, din, ırk, mezhep ve hemşericilik vb. bütün gerici çitlere ve ön yargı temelinde yükselen anlayışlara karşı bıkmadan usanmadan mücadele yürütmek. Ancak böyle bir çalışma işçi sınıfının öz ve gerçek örgütlenmesini yaratır. Çeşitli milliyetlerden işçi sınıfını tek bir çatı etrafında örgütleyen, bir örgütlenme çalışmasını güçlendirmek, izlenmesi gereken yol budur.

İlegal örgütlenmelerinin faaliyetlerini ustaca gizlemek, çalışma biçimlerini koşullara ustaca uyarlamak, bunun için de en usta esnekliği göstermek. Faşizmin hüküm sürdüğü ülkemizde en koyu gericiliğin ve barbarlığın yaşamı köleleştirerek, kitlelere boyun eğmek ve itaat etmekten başka hiçbir seçenek ve alternatif hakkını kullanmayı bırakmadığı günümüzde proletaryanın ve emekçilerin tek kurtuluş silahı olan Proletarya Partisi'ni güçlendirmek ve inşa etmek vazgeçilmez olandır.

Proletarya Partisi kendi sınıf ya-

salarını ve kurallarını demirden bir disiplinle uygulamak ve uygulamaları denetlemek zorundadır. **İlegal kuralların, işleyişin gevşetilip, zayıflatıldığı yerde karşı devrimin sızması başlar.** Parti işleyişi ve illegalite kuralları, uygulanmak için vardır. Bunun lafzını yaparak, uygulamanın ertelenmesi proletaryanın örgüt silahını işlevsizleştirmek, onu yok etmek demektir.

Demokratik merkezîyetçilik ilkesiyle, kolektif, planlı ve örgütlü çalışmasıyla, illegal işleyiş ve kurallarıyla Proletarya Partisi gerçek bir sınıf partisi olur. İşleyiş ve kurallarından koparılmış parti programı savunulamaz. Onun programatik görüşlerinin savunulması, işleyiş ve kurallarının savunulmasıdır aynı zamanda. Uygulamanın denetlenmesi, örgüt biliminin temel işleyişidir. İlegal örgüt ilkeleri ve işleyişi gevşetilerek, yumuşatılarak, Proletarya Partisi savunuculuğu yapılamaz. İlegal işleyiş ve kurallar, çiğnenmek için değil uygulanmak için vardır. Proletaryanın örgüt bilminde program ve tüzük bir bütündür, bütünden koparılmış parça savunusu, proletaryanın örgüt silahını güdükleştirir.

Kitle faaliyetlerinde legal faaliyetlerde, semt ve yöre derneklerinde, çıkarılan tecrübe ve deneyimler özetlenmelidir. Yaşanan sorunlar, öne çıkan engeller tespit edilerek, ortaya konulan ve önerilen çözüm önerileri ve çözüm uygulamaları açıklanarak, deneyimler özetlenmelidir.

Devrimin temel sorunlarına ve akış içinde ortaya çıkan sorunlara bilimsel ve doğru tarzda yorumlar ve açıklamalar getirmek ve çözümlü için herkesten fazla çalışan kadrolar olmak. **Yapılması gereken budur.** Devrimin usta örgütçülerini ve yetenekli önderlerini eğitmek, yetiştirmek ve bunları proletaryanın en ileri örgütünde örgütlemek. **Yapılması gereken budur.**

Irak'a asker gönderme sürecinde

KÜRT HALKINI BEKLEYEN TEHLİKELER!

Bugün Irak'ta Kürt peşmergelerine ve partilerine önemli oranda dayanan ve onlardan destek gören, yeni Irak yönetiminde KDP ve YNK'ya misyonlar biçen ABD haydutu, KADEK güçlerine yapılacak saldırı planının içinde yer alarak, bölgedeki Kürtlerin tepkisini üzerine çekmek istemeyebilir. Bu durumu doğru analiz edebilmek için KDP, YNK, KADEK ve önceli PKK arasında yıllardan beridir süren inişli çıkışlı ilişkilere ve çatışmalara bakmak gerekir. Gerçek durum yılların bu inişli çıkışlı pratiğinde gizlidir.

Gelinen aşamada Irak Kürdistanı'nda kuşatılarak silahsızlandırılmaya çalışılan KADEK güçlerine dönük politika, bugünün değil uzun süreden beridir izlenen stratejinin bir parçasıdır. Bu stratejinin özü; imha ve inkara dayanmaktadır. Bu stratejinin özü; haklı ve meşru bir temelde başkaldıran Kürt halkına koşulsuz bir teslimiyeti dayatmaktır. Bu stratejinin mimarları emperyalistler ve faşist Kemalist diktatörlüktür. Emperyalistler içinde, ABD'nin rolü ise tartışılmazdır. Bunun böyle olmasının nedenlerinden **birincisi**; ABD'nin Ortadoğu'ya yönelik işgalci-hegemonyacı politikaları, **ikincisi**; bu politikaların uygulanması için TC'ye biçilen rol ve yüklenen misyondur.

Elbette ki bu karşı devrimci politikaların adım adım hayata geçmesinde, KADEK önderliğinin izlediği politikanın rolü küçümsemeyiz. Diğer bir ifadeyle, Kürt Ulusal Mücadelesi'nin gelişmesinde, uluslararası boyut kazanmasında KADEK önderliğinin rolü ne ise; bugünkü teslimiyetçi politikalarındaki rolü de o kadardır. Ki **teslimiyetçi politikaların bu denli kutsanır hale gelmesi, ulusal hareketi ulusal hareket yapan ve bugünkü noktaya getiren, başta silahlı mücadele olmak üzere birçok şeye sırt dönmesidir**. Yine ezilen halkların, ulusların mücadelesi hakkında kitlelerin kafasında tereddütler yaratılmaya çalışılması tam da izlenen bu teslimiyetçi politikanın ürünüdür. İmralı savunması da bu politikaların **sistemleştirilmiş, gerekçelendirilmiş** halidir.

Bu yazımızda Kürt Ulusal Hareketinin geçmiş sürecini derinlemesine irdelemeyeceğiz. Sadece sürece ilişkin kısa kısa bazı hatırlatmalar yapacağız. Çünkü hiçbir şey bir anda oluşmadı. Ulusal devrimcilik bir

anda Ulusal reformizme, teslimiyetçiliğe evrilmedi. Bugün KADEK güçlerini kuşatmaya dönük politikaların kökeni düne, geçmişe dayanmaktadır.

Daha önceki değerlendirmelerimizde birçok kez ifade ettiğimiz gibi; **İmralı'yı hazırlayan sürecin nedenlerini KADEK'in önceli olan PKK hareketinin ideolojik siyasal duruşunda aramak gerekir**. Başta ortaya koyduğu tezlerine sırt dönmeye geçişinde aramak gerekir. Tabi ki bunları söylerken, düşmanın uluslararası boyut kazanan yoğun saldırılarını, başta Türkiye devrimci hareketi olmak üzere, bölgenin ilerici güçlerinin bu kuşatmayı yaracak tarzda ortaya güçlü bir irade koyamamaları, diğer bir ifadeyle emperyalistlerin ve uşaklarının bölgeye ilişkin politikalarını zora sokacak nitelikte bir savaş geliştirememeleri vb. dışsal faktörler olarak bu olumsuz sürecin nesnel olgularıdır. Ama burada esas olarak belirleyici olan hareketin kendisidir. Bilimsel bir yaklaşım, bilimsel bir değerlendirme olayları, olguları böyle ele almamızı zorunlu kılıyor.

Yeniden başa dönersek; KADEK önderliğinin ateşkes çağrılarını, İmralı sürecine uzanan yolculuğun başlangıcı olarak yorumlamak abartılı bir yaklaşım olmaz. Burada iki noktayı gözardı etmememiz gerekir. a) **"Ateşkes" çağrılarını hazırlayan objektif durum**. b) **Sınıfsal ve ulusal savaşlarda hiç ateşkes çağrıları olmaz/yapılamaz diye bir düşünceye sahip olmadığımız gerçeği**.

Ateşkesler, doğru bir perspektifle ele alındığında; stratejik hedeflerden sapmayarak, bağımsız bir perspektifle uygulanırsa, savaşan güçlerin yeniden toparlanmasına, soluklanmasına, dahası karşı tarafın objektif olarak savaşan güçleri tanıması anlamına da

geldiği için, sınıfsal ve ulusal savaşların belli tarihi kesitlerinde kendisinden kaçınılan değil, uygulanması gereken bir **taktik** olarak ele alınabilir.

KADEK de bu ateşkesler sürecinde askeri olarak belli kazanımlar elde etmiş olabilir. En azından iç güçlerinin düzenlenmesi, süreçlerinin gözden geçirilmesi vb. anlamında.

Ama belirleyici olan bu değildir. Belirleyici olan hareketin içindeki reformist eğilimlerin giderek güçlenmesidir. **Sistem dışı değil, sistem içi "çözüm" anlayışının, esas anlayış haline gelmesidir. Bağımsızlık tezi yerine geçirilen "federasyon" tezinin de daha bir sulandırılmaya başlanmasıdır**. Bu dönemin diğer önemli bir özelliği de TC cephesinde T. Özal'ın **"federasyon dahil her şey tartışılabilir"** söyleminden hareketle burjuva basında belli gazetelerin A. Öcalan'la görüşmesi ve kamuoyuna da sanki kapalı kapılar ardında belli görüşmeler yürütülmüş gibi izlenimlerin yaratılmasıdır. Böyle bir "diplomasi" trafiğinin olup olmadığı bugün de tartışılabilir. Ama bu sürecin yurtsever Kürt kitlelerini belli bir beklenti içine soktuğu, PKK-KADEK içindeki reformist eğilimleri daha da güçlendirdiği tartışılmaz bir gerçektir.

Çünkü; PKK-KADEK'in tüm bu hamleleri karşısında, Kürt halkı kendisini yok etmeye çalışan, inkara dayalı politikalarını daha bir azgınlığa sürdüren, TC gerçeğiyle yüzleşiyordu. Bu tarihi kesitlerde boşaltılan, yakılan-yıkılan köylerin; köylerde, sokaklarda katledilen yurtseverlerin sayısına bakılırsa, bu tablo daha iyi anlaşılır. Ki bu bilgiler, kimi PKK kaynaklarında oldukça açık olarak ortaya konmuştur. Ayrıca TC devletinin orta-

ya koyduğu "resmi" kaynaklarda da ortaya konulan istatistiki bilgilerden de belli sonuçlar çıkarmak mümkündür.

Özet olarak A. Öcalan'ın "barış", "demokrasi", "çözüm" önerilerinin karşılığı imha ve inkarın daha sinsisi ama yoğun bir terör biçiminde artırılması oldu. Ve bununla birlikte; büyük haydut ABD'nin de desteği, TC'nin tehditleriyle; diğer bazı emperyalist güçlerin ve uşakların sahte vaatleri-telkinleriyle, Suriye'nin başkenti Şam'dan zorunlu çıkış ve arka arkası kesilmeyen bir dizi zorunlu durak ve nihayetinde İmralı'da noktalan yolculuk. Tüm bu veriler bize, İmralı'nın A. Öcalan için bir "kader" olmadığını, tam aksine izlenen politikaların doğal bir sonucu olduğunu göstermektedir.

İmralı savunması TC'nin inkar -ve imha politikasına hizmet etti. Ve aynı zamanda askeri açıdan KADEK'in bugünkü kuşatılmışlığının da zeminini yarattı. TC Genelkurmayı'nın, İmralı süreci ile birlikte izlediği temel politika, **gerillayı hareketsiz bırakmak ve adım adım yok etmeye çalışmaktır**. A. Öcalan'a verilen idam cezası bunun bir parçasıydı. Çünkü; yurtsever Kürt halkının tüm dikkatleri bu noktada yoğunlaştırılmıştı. A. Öcalan'ın PKK üzerindeki tartışmasız otoritesinden bu şekilde yararlanılmaya çalışıldı. Ki dönemin hükümet yetkililerin **"dirisi bize ölüsünden daha çok lazım"** açıklamaları da bu süreçte yapılmaya başladı. Bundan dolayı, Öcalan'ın dışarıyla olan bağlantısını kesmeyerek, "yeni politikalara" uygun talimatlar verme imkanı sağlandı. Sorunun daha iyi anlaşılması için o dönemde A. Öcalan tarafından verilen bir talimatı aktarmakta yarar vardır.

2 Ağustos 1999 tarihinde Öcalan; **"silah-**

Yukarıda ifade ettiğimiz gibi, gerilla güçlerinin Irak Kürt coğrafyasına çekilmesi, uzun yıllar hareketsiz bırakılması, hem düşman güçlerinin hedefi bakımından hem de uzun yılları kapsayan ve geleceği de belirsiz olan bir beklenti içine girmeleri başlı başına bir olumsuzluktur. Yine TC'nin kışkırtmalarıyla, KDP ve YNK'nın KADEK'e yönelik saldırgan tutumları mevcut olan tehlikeleri daha da artırmaktadır.

lı mücadeleye son” çağrısı yaptı. Yapılan açıklamanın özü şuydu: *“Türkiye’de çatışma ve şiddet ortamı, insan hakları ve demokratik gelişmenin önünde engel teşkil etmektedir. Ağırıklı olarak Kürt sorunundan kaynaklanan şiddet, bunda temel bir rol oynamaktadır. Çıkmazı aşmak ve sorunların çözüm yolu, şiddete son vermeyi gerektirmektedir. Bu nedenle, PKK’yi 1 Eylül 1998’den beri tek taraflı yürütmeye çalıştığı ateşkes sürecinden, 1 Eylül 1999’dan itibaren silahlı mücadeleye son vermeye ve güçlerini, barış için, sınırların dışına çekmeye çağırıyoruz. Böylece, demokratik çözüm yolunda yeni bir diyalog ve uzlaşma aşamasının gelişeceğine olan inancımı belirtiyorum. Devlet ve toplumun tüm ilgili kurum ve yetkililerini, bu barış ve kardeşlik sürecinin başarısı için duyarlı ve destek olmaya, ulusal ve uluslararası hükümet ve kuruluşları da olumlu temelde yardımlaşmaya çağırıyorum”*.

Ve PKK Başkanlık Konseyi, bu çağrıya uygun politikaları uygulamakta gecikmedi. Silahlı gücünü esas olarak Irak Kürdistanı’na çekti. İyi niyet gösterisi olarak Avrupa’dan ve gerilladan iki grubunun “barış elçileri” olarak gelip teslim olmalarını sağladı. Kısacası silahlı-silahsız tüm Kürt kurum ve kuruluşlarının enerjisi, “barış” politikasına doğru yöneltildi.

Tüm bunlara karşı TC’nin bu süre içinde izlediği politika çok açık ve nettir. **İmha ve inkar.** İçerde kalan ve savunma birlikleri olarak ifade edilen KADEK güçlerine dönük imha ve operasyonlar, yine çıkarılan “pişmanlık yasaları”, “topluma kazandırma yasaları”nın özü de ideolojik-siyasi imha, kendi kendini yok etme istemini dayatmadan ibarettir. TC’nin “çalgınlıkları” bununla da kalmayarak yasal zeminde de kendisini ifade etmeye çalışan Kürt partilerini, basın yayın organlarını kapatmak, parti ve yayın yöneticileri hakkında peş peşe açılan soruşturmalar, tutuklamalar vb. Nihayet son süreçte “paket paket sunulan demokrasi” torbalarında da Kürtlere dair söylenenlerin özü, Kemalizm beklemlerinin inkarda ısrarından ibarettir.

KADEK İÇİN TEHLİKELER GİDEREK ARTIYOR!

Yukarıda ifade ettiğimiz gibi, gerilla güçlerinin Irak Kürt coğrafyasına çekilmesi,

uzun yıllar hareketsiz bırakılması, hem düşman güçlerinin hedefi bakımından hem de uzun yılları kapsayan ve geleceği de belirsiz olan bir beklenti içine girmeleri başlı başına bir olumsuzluktur. Yine TC’nin kışkırtmalarıyla, KDP ve YNK’nın KADEK’e yönelik saldırgan tutumları mevcut olan tehlikeleri daha da artırmaktadır.

Ama esas tehlikeyi ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Irak işgaliyle birlikte bölgede yaşanan gelişmeler ve bu gelişmelerin yol açacağı yeni durumda aramak gerekir. Daha önceki yazılarımızda Kürt parti ve örgütlerin yeni Irak yönetiminde yer alması, KADEK güçlerine karşı dostça bir politika izlemeyeceklerinin ipuçlarını vermektedir diyerek gelişebilecek tehlikelere dikkat çekmiştik. Yine ABD’nin bölgede işgal “serisini” sürdürmek ya da en azından denetimini devam ettirebilmek için Irak’ta aşgari düzeyde bir “istikrar” sağlaması gerektiğinin altını çizmiştik. Çünkü, **Irak’ta sağlanılmayan bir “istikrar” Suriye ve İran’a yönelik saldırganlığı engeller ya da ABD’nin bölgedeki politikalarının uygulanmasını tehlikeye sokar** vb. vb.

Gelinen aşamada Irak toprakları ABD için tam bir cehenneme dönmeye başladı. Her gün işgalci güçler saldırıya uğruyor. İşgalcilerin Saddam diktatörünün katil oğullarını yok etmekle de bu saldırıların önüne geçemeyecekleri çok açıktır. Çünkü; **kurulan örgütlerin, yapılan saldırıların tümünün Saddam’a bağlı güçlerin inisiyatifinde geliştiğini iddia etmek, Irak gerçekliğini hiç kavramamaktır.**

Irak’taki gelişmeler ABD kamuoyunda katil Bush’a karşı duyulan güvenin, verilen desteğin giderek azalmasına yol açıyor. Nitekim işgalcilerin kayıpları artmaya başlayınca, işgalci haydutlar Irak topraklarında görev yapmak için çeşitli ülkelerden Irak’a asker gönderme çağrılarında bulunmaya başladılar. Bu ülkelerden biri de ABD emperyalizminin stratejik uşağı olan TC’dir. Ki bu istemini ABD’ye bildirenin TC olduğunun daha sonradan açığa çıkması, stratejik uşağlığın geldiği aşamanın boyutunu da göstermektedir.

Hatırlanacağı gibi TC, emperyalist efendisine karşı ikinci tezkere sorununda bir “yol kazası” yapmıştı. Bundan dolayı emperyalist efendileri tarafından epeyce hırpalandı ve aşağılandı. Bu aşağılanma, Süleymaniye şehrinde Türk kontr-gerillasının başına çuval geçirilmesiyle daha üst bir aşamaya sıçratıldı.

Tüm bunlara rağmen TC Irak sürecinde şu veya bu şekilde yer alma isteğini devam ettiriyor. Yukarıda ifade ettiğimiz gibi TC hükümeti tarafından Irak’a asker gönderme önerisinin ABD emperyalizmine götürüldüğünün açığa çıkması ve bu gerçeğin burjuva basın yayın organlarında yer alması bu isteği kanıtlar niteliktedir. Tüm bu haberlerin kamuoyuna yansımaları sürecinde Ankara’da ise yapılan onur, gurur edebiyatının ne kadar sahte olduğunu, tüm bu propagandalar yapılırken Türk hakim sınıflarının ikiyüzlüce emperyalizme yaranmaya çalıştığını ve Irak’a asker gönderme isteği de dahil olmakla birlikte, bu amaçla bir diplomasi trafiğinin yapıldığını da ifade etmek gerekir. ABD’nin Merkez Kuvvetler Komutanı Orgeneral Abizaid ve NATO Avrupa Müttefik Kuvvetler Komutanı Orgeneral Jones; Ankara’ya gelecek Genelkurmay Başkanı Özkök ile görüşmelerde bulundular. Bu diplomasi trafiğinin esas nedenin Süleymaniye’de yaşanan “çuval operasyonu” olduğunu söyleyemeyiz. Bu

sadece olayın bir parçası, **görüşmelerin esasının ise Irak’taki son gelişmeler üzerinde yoğunlaştığı muhakkaktır.** Ki TC’nin Dışişleri Bakanı Gül’ün ABD ziyaretinde de bu sorunun ele alındığı, buna paralel olarak TC’nin emperyalist efendisinden daha başka istemlerde bulunacağı da kesindir. Bunların en başında, genel olarak Irak’taki Kürt parti ve örgütlerin Irak’ın yeni sürecindeki rollerinden duydukları rahatsızlık ve özel olarak da KADEK güçlerinin imhası için operasyon özgürlüğü ve sınırsız destek talebinin dillendirilmesi gelecektir.

Bu istemlerin somut ipuçlarını, ABD’nin Türkiye’deki görev süresi biten Ankara büyükelçisi Pearson’un yaptığı şu açıklamada görmek mümkündür: **“KADEK’i silahsızlandırmak için birlikte çalışıyoruz. Gerekirse güç kullanırız.”** Böylelikle öteden beridir, burjuva basında zaman zaman çıkan bu yönlü haberler, resmi yetkililer ağızından da teyit edilmiş oluyor. Tam da bu sıralarda TBMM gündemine getirilen ve yasalaşmasına kesin gözüyle bakılan “topluma kazandırma” kılıfı altındaki itirafçılık yasaasının da arkasında ABD’nin olduğu iddialarının gündeme getirildiğini de hatırlatmakta yarar vardır. Aynı iddia ana muhalefet partisi CHP tarafından da dile getirilirken, öte yandan bu partinin genel başkanı Deniz Baykal ise efendisinden “Beş bin KADEK gücünün kendilerine teslim edilmesi” talebinde bulunurken, nasıl ikiyüzlüce bir politika izlediklerini gözler önüne seriyor.

Tüm bu verileri dikkate aldığımızda, KADEK önderliği “ateşkes”le başlayan, “barış” ve “demokrasi” istemleriyle devam eden ve karşılığında İmralı’da tutsaklıkla sonuçlanan teslimiyetçi politika izleme sürecinden öğrenme, kendisini var eden direnişçi çizgiye yönelme yerine, direniş odaklarını tasfiye etme, teslimiyetçi çizgiyi derinleştirmeye yöneldiğini görmekteyiz. Bu çizgi silahlı güçlerin esasının “sınır” dışına çekilmesini sağladı. “Barış” adına, “iyi niyet” adına sembolik de olsa bazı silahlı güçlerinin teslim olmasını sağladı. **Gelinen aşamada ise bugün Irak Kürdistanı’nda ABD emperyalistleri ve TC tarafından silahsızlandırılması düşünülen KADEK güçleri, önderliği tarafından “çözüm” olarak sunulmuş olarak beklemektedir.** Öte yandan ABD ile KADEK güçlerinin görüştüklerine dair haberler burjuva basında yayımlandı. Bu görüşmelerin içeriği bilinmediği için bir yorum yapmak sağlıklı olmaz. Ancak geçmiş tecrübeler bizlere bir şeyler öğretmektedir ve şu açık ki dün ile bugün arasındaki diyalektik bağ doğru bir tarzda kuramazsak, çözümleme noktasında da doğru bir sonuca varamayız.

KÜRTLER TC’NİN İRAK’A ASKER GÖNDERME GEREKÇESİ YAPILABİLİR!

Şunu unutmamak gerekir ki; ekonomik olarak derin bir kriz içinde olan, bölgede yalnızlaşan, son dönemde efendisi tarafından stratejik uşaklıktan reddedilmeyen ama hem kendi kamuoyu önünde hem de dünya kamuoyu nezdinde aşağılanarak horlanan bir TC Irak’a asker gönderebilir. Özellikle ABD’nin artan kayıpları da dikkate alındığında, ABD düne oranla bugün TC’nin bazı istemlerini daha da hesaba katabilir.

Peki TC’nin istemleri ne olur? Kısmi ekonomik talepleri bir yana bırakırsak, TC’nin şu an ön plana çıkan esas talebi, bölgedeki gerilla güçlerini etkisiz hale getirmek

ve bölgede özellikle Irak Kürdistanı’nda bağımsız bir Kürt oluşumuna izin vermemektir. Bunun içinde imha etme planı da vardır. Başarılıp başarılmayacağı ayrı bir tartışma konusudur. Şu söylenebilir; **Irak’a bugün asker göndermek demek, cenaze törenlerine de hazır olmak demektir. Türk hakim sınıflarının bunu göze alıp alamayacağı tartışmalıdır. Ama burada unutulmaması gereken olgu, önemli oranda ırkçılık ve şovenizmin etkisinde olan Türkiye kamuoyunun, silahlı Kürt güçlerine yönelik başlatılacak bir saldırı durumunda, ortaya koyacağı tepkilerin daha da alt düzeye inebileceği; Kemalist diktatörlüğün “terörizm”e karşı mücadele demagojisiyle, Irak Kürdistanı coğrafyasında “Kürtlük” adına bağımsız oluşumları engelleme yollarlarıyla, kamuoyu aldatılmaya ve ABD emperyalistlerinin çıkarları için, “bekçi köpekliğini” yapma, Türk askerinin canını ve kanını pazarlama siyasetini gizlemeyi önemli oranda başarabileceği gerçeği vardır. Kısacası böylesi bir olguyu gözardı etmemelidiriz.**

Yine şu söylenebilir: Bugün Irak’ta Kürt peşmergelerine ve partilerine önemli oranda dayanan ve onlardan destek gören, yeni Irak yönetiminde KDP ve YNK’ya misyonlar biçen ABD haydutu, KADEK güçlerine yapılacak saldırı planının içinde yer alarak, bölgedeki Kürtlerin tepkisini üzerine çekmek istemeyebilir. Bu durumu doğru analiz edebilmek için KDP, YNK, KADEK ve önceli PKK arasında yıllardan beridir süren inişli çıkışlı ilişkilere ve çatışmalara bakmak gerekir. Gerçek durum yılların bu inişli çıkışlı pratiğinde gizlidir. Kaderlerini ABD emperyalizminin insafına bırakan KDP ve YNK gibi partilerin, Kürt halkının çıkarlarından çok kendi çıkarlarını düşündükleri açıkça ortadadır. Bu feodal aşiretçi önderlikler, bugün Kürt halkının birliğinden çok, aşiretlerinin çıkarlarını ve kaderlerini ellerine verdikleri işgalci haydutları düşünüyorlar. Dolayısıyla KADEK güçlerine yönelik saldırı politikalarına pek kapalı olmayacaklarını görmek gerekiyor.

Yine KADEK güçlerini “silahsızlandırarak” Irak sürecine katma planına hem TC hem de KDP ve YNK’nın sıcak bakmayacağı gerçeğini gözardı etmemek gerekiyor. Ama yine de zayıf da olsa bu ihtimal gözönünde bulundurulmalıdır. Tabi ki KADEK güçlerinin de böyle bir plana koşulsuz teslim olmayacakları ve esas sorunun burada başlayacağı gerçeği de dikkate alınmalıdır. Yani kimilerinin iddia ettikleri gibi, bu plan da sorunsuz değil, tam aksine oldukça sorunlu ve sıkıntılıdır.

Tüm bu gelişmeler karşısında; Proletarya Partisi’nin yapması gereken, emperyalistlerin ve bölgedeki uşaklarının, böl-parçala, çatıştır-zayıflat politikalarının bir sonucu olarak Kürt halkı içinde yürüttükleri her türden imhacı, inkarcı ve çatışmaları körükleyecek yaklaşımlara karşı durmaktır. Bu türden çatışmalara sebebiyet veren emperyalistleri, uşaklarını ve uşak burjuva-feodal Kürt önderliklerini teşhir etmektir. Emperyalist “çözüm”ün çözümsüzlük olduğunu ısrarlı bir biçimde propaganda etmeye devam etmektir. Ki zaten yaşanan pratik tecrübeler de bunu ziyadesiyle kanıtlamaktadır.

Güncel politikalarındaki pratik hattımız ise; Proletarya Partisi’nin yedinci oturumunda ortaya koyduğu perspektife uygun olmalıdır. Tüm güçler bu konuda söylemden çok, pratik adım atma noktasında çaba sarf etmelidirler. Gerekli ve olması gereken de budur.

ABD'ye rağmen emperyalistler arası ilişkiler ÇOK KUTUPLU ZEMİNDE YOL ALIYOR

Emperyalizm; iktisadi, sosyal, siyasal, askeri, kültürel vb. tüm kurumlarıyla tarihsel aşamaya tekabül eden, yapısal bir sistemdir. Varlığı, sosyo-ekonomik yapıları tarihsel olarak kendisinden geri ülkelerin sömürüsü ve tahakkümü üzerine kuruludur. Ve kendi aralarındaki ilişkilerde de, bu pazarların paylaşımı uğruna rekabet esastır. Dolayısıyla emperyalistlerin entegrasyonu mümkün olmadığı gibi, hegomonik güç dışındaki diğer emperyalistlerin de tarihsel olarak geriye evrilmeleri ve sömürge statüsünde en büyük emperyalist güce bağımlılığı mümkün değildir.

Irak'ın ABD ve İngiliz emperyalistlerince askeri olarak işgal edilmesi, mevcut politik gündemin daha karmaşık bir hal almasını da beraberinde getirmiştir. Mevcut karmaşıklık, hem emperyalistler arasındaki ilişkilerde hem de uluslararası sermayenin dünya işçi sınıfı ve dünya halklarıyla olan çelişkilerinde kendisini göstermektedir. Öyleki, çelişkileri çözme iddiasında olan emperyalist güçler, çelişkileri çözemedikleri gibi daha kronik boyutlar almasına neden olmaktadır.

Şu anki mevcut konjonktürde kilit bölge olan Ortadoğu'da izlenen emperyalist politikaların çözüm değil, çözümsüzlük ürettiğini sosyal-pratik bir kez daha çıplak bir şekilde göstermektedir. ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Irak işgali örneğinde olduğu gibi yalan ve demagojilerinin maddi yaşam tarafından bir kez daha mahkum olması, onların emperyalist emellerini halkların nezdinde bir kez daha su yüzüne çıkarmıştır. Irak'a hiç de "özgürlük götürmek" ve "kitle imha silahlarını yoketmek" için gitmedikleri, tersine petrol ve politik-stratejik çıkarları için gittikleri en sıradan insan için bile artık sır değildir. Ve yine başta Filistin sorunu olmak üzere Ortadoğu'nun "yeniden dizayn edilmesi" söyleminin de kendi emperyalist çıkarlarını ifade ettiği, halklar açısından çok açıktır. Fransa, Almanya, Rusya ve Çin gibi emperyalist haydutların savaşa karşı çıkmalarının altında bugünkü özgül çıkarlarının yattığı da bir sır değildir.

Irak'ı işgal eden tarihin en barbar emperyalist güçlerinden biri olan ABD ve İngiliz emperyalistlerinin mevcut yüzyılda önlerine hedef koydukları emellerinden biri olan, diğer emperyalistleri saf dışı etme noktasında, açıktır ki, bir yere kadar adım atmışlardır. Özellikle siyasal nüfuzları ve askeri üstünlükleri vasıtasıyla Irak'ı işgal ederek emperyalist güçler açısından günümüz konjonktüründe çok önemli bir mevziyi ele geçirmişlerdir. İşgal ettikleri toprakların petrol üretimini denetimlerine alarak, mevcut emperyalistler arası rekabet sürecinde uluslararası tekeli burjuvazi açısından en çok talep edilen hammadde olan petrolün en verimli sahalarından birini ele geçirmişlerdir.

Ayrıca rakip emperyalistlerin Irak'taki faaliyetine son vererek, deyim

yerindeyse bu ülkedeki musluğunu kısımlıdır. Nitekim Fransa, Rusya, Almanya gibi emperyalist devletlerin petrol yatırımları ve diğer ekonomik ilişkileri, işgalci emperyalistler tarafından dondurulmuş, Irak'a olan borçlarının da yine bu işgalci güçler tarafından ödenmeyeceği beyan edilmiştir.

Ayrıca ABD emperyalistleri, Irak'ın işgaliyle bölgede jeo-politik bir üstünlük de sağlamışlardır. Emperyalist hedefleri açısından önemli bir üs olan Irak vasıtasıyla, başta İran,

sıyla rakibi durumunda olan Fransa, Almanya, Rusya, Çin gibi emperyalist güçlere karşı talan ve yağma kavgasında görece bir üstünlük de sağlamış görünümlerini vermektedirler. Böylelikle emperyalistler arası yeniden paylaşım sürecini de yeni ve daha hızlı bir mecraya sokmuştur.

ABD'nin borazanlığını yapanlar da ha şimdiden paryalığını yaptıkları bu güce "sonsuz ABD İmparatorluğu" misyonu yüklemektedirler. Bu güçler, bu teorilerini getirirken ABD'nin rakibi olan diğer emperyalistlere adeta sömürgeciliği, yarı-sömürgeciliği dayatmaktadır. Diğer emperyalistlerin hareket sahasını kendi iç pazarlarıyla sınırlayarak, tüm dünya pazarına tek başına hakim olma hedefiyle hareket etmektedirler. Diğer emperyalist güçleri kendilerine tabi kılma statükosuyla emperyalistler arası yeniden paylaşımı, yeni ve hızlı bir rotaya sokan ABD'nin bu emeli, ülke halklarını sömürme ve zulmetme eylemiyle, emperyalist stratejisinin bir parçasını oluşturmaktadır. Lakin bu durum madalyonun bir yönünü oluşturmaktadır.

Diğer emperyalistlerin ABD'ye sömürge statüsünde bağımlılaştırılarak diskalifiye edilmesi ve tek kutuplu sonsuz ABD merkezli emperyalist bir statüko oluşturulması, kapitalist-emperyalist sistemin tabiatına aykırıdır. Emperyalizm iktisadi, sosyal, siyasal, askeri, kültürel vb. tüm kurumlarıyla tarihsel aşamaya tekabül eden, yapısal bir sistemdir. Varlığı, sosyo-ekonomik yapıları tarihsel olarak kendisinden geri ülkelerin sömürüsü ve tahakkümü üzerine kuruludur. Ve kendi aralarındaki ilişkilerde de, bu pazarların paylaşımı uğruna rekabet esastır. Dolayısıyla emperyalistlerin entegrasyonu mümkün olmadığı gibi, hegomonik güç dışındaki diğer emperyalistlerin de tarihsel olarak geriye evrilmeleri ve sömürge statüsünde en büyük emperyalist güce bağımlılığı mümkün değildir. Böylesi bir paradigma tarihsel materyalizme uygun düşmez ve iflas etmeye mahkumdur.

Nitekim emperyalizmin tarihinde her zaman öne çıkan, daha fazla pazara sahip olan, dünya halklarına yönelik daha saldırgan, daha savaşçı emperyalist güçler, bloklar her zaman olmuştur. Ama hiçbir zaman entegrasyon sözkonusu olmamış ve diğer emperyalist güçler tarih sahnesinden silinmemiştir. Eski konjonktürden, yeni emperyalist konjonktüre geçiş dönemlerindeki kısa ve görece uzlaşma dönemlerinin dışında, emperyalist süreç devamlı ve esasta çok kutuplu ve çatışmalı bir seyir izlemiştir. Çünkü bölüşümü emperyalizmin şafağında tamamlanan sabit pazarların yeniden paylaşımı uluslararası tekeli burjuvazinin karakterini oluşturmuş, ilişkilerine damgasını vurmuştur. Aşırı kâr hırsı ve pazar kavgası emperyalist burjuvaziye böylesi bir tabiat kazandırmıştır.

Nitekim bugünkü somutta da uluslararası mali sermayenin işleyişi bu doğrultudadır. ABD emperyalizmi ve bağlaştığı İngiltere, hasımlarına karşı 11 Eylül'ün yarattığı hengameden yararlanarak önce Afganistan'ı işgal etmiş ve Rusya ve Çin'in yakın ilişki kurdukları Orta-Asya'da askeri olarak konumlanmış; devamında da bilindiği gibi Irak'ı işgal ederek Rusya ve Çin'in dışında, Fransa-Almanya eksenli emperyalist hasımlarına karşı da stratejik üstünlük sağlamıştır. Sıkça ilan ettikleri gibi ABD'li haydutların amacı diğer emperyalistleri kendi iç pazarlarına hapsedmek, ekonomik, askeri, siyasi dalaşa rakiplerini dünya pazarlarından men etmektir. Çağımızda tek tek pazarların bir dünya pazarı haline gelmesi, emperyalizm ve proleter devrimleri aşamasının karakteristik özelliğidir. Hele hele verili küresel kapitalizmle iyice belirginleşen bu özelliğiyle mevcut anda, ABD haydutlarının soğuk savaş sonrasındaki hegemonyalarını sürdürme dürtüsü daha da arttığından, önüne böyle bir hedef koymuştur. Ve bu hedefini de "dünyayı tek başıma ben sömüreceğim, herkes de bana bağlı olacak" parolasıyla dile getirmektedir.

Ve bu söyleme uygun olarak elde ettiği mevzilerin dışında, şer üçgenleri ilan ederek, Ortadoğu'dan, Kafkasya'ya, Doğu-Avrupa'dan, Uzak-doğu'ya kadar dünyanın yeniden yapılanması stratejisini önüne hedef olarak koymuştur. Bu bölgeleri işgal ederek ve konumlanarak ABD patentli hegemonyasını sağlamlaştırdı, sürekli kılma gayesi içindedir.

Suriye olmak üzere, kendisi için tehdit oluşturan devletleri ve uzantıları olan örgütsel yapılanmaları bertaraf etmek ve etkisiz kılmayı amaçlarken, diğer taraftan da bu devletleri kendi çıkarları doğrultusunda kontrolü altına almak istemektedir. Jandarması olan İsrail'in hareket ve manevra sahasını da genişleterek Filistin ulusu üzerindeki katmerli baskılarla bu direnişi sindirmeyi hedeflemektedir. Bu emperyalist güçlerin sık sık lafzını yaptıkları Ortadoğu'nun dizaynı ile kastettikleri, kendi emperyalist çıkarları doğrultusunda yeniden bir paylaşım, yeni bir şekil vermektir.

ABD ve İngiliz emperyalizmi Irak'ın, hatta Afganistan'ın askeri ilhakıyla bu yönde adımlar atmıştır. Dolay-

Bu gaye rakiplerinin kontrolünü ve pazarların yeniden paylaşımında tecritini içermektedir.

Lakin süreci böyle bir mecraya sokan emperyalist haydut ABD, şu anki mevcut üstünlüğüne karşın, diğer emperyalistlere boyun eğdirememiş, onları kendisine tabi kılamamıştır. Tersine rakip emperyalistlerin direnişiyle karşılaşmıştır. Tek kutup söylemiyle hareket eden ABD diğer emperyalist haydutları karşısında bulmuştur. ABD'nin tehditlerine karşı diğer başlıca emperyalistler giderek bir çatı altında birleşme sürecine girmişlerdir. Pazarların yeniden paylaşımında ABD'nin kârlara sahip olma, zararı ise rakiplerine çıkarma dürtüsü, karşıt bir refleksle diğer emperyalistlerin bir blok içinde bir arada hareketini getirmiştir. Ve getirmektedir de...

Belki henüz emperyalistler arası saflaşma tümüyle sonuçlanmamıştır. Ama eğilim bu doğrultudadır. Hem de giderek artan bir ivmeyle... Öyle ki, soğuk savaş döneminin emperyalistler arası güçler dengesi, bugünün verili koşullarında değişikliğe uğramıştır. İkinci paylaşım savaşı sonrası ABD'yle hareket eden emperyalistler, bugün rakip durumdadırlar.

Irak işgalinin ardından gözünü şimdi özellikle İran'a kaydıran ABD, Hazar Havzası'nı ele geçirmek istemektedir. Azerbaycan ve Gürcistan'da bulundurduğu üslerle birlikte İran'ı da denetimine geçirerek Kafkasya ve Hazarların petrol ve diğer enerji kaynaklarına sahip olup, jeo-politik olarak da hem Avrupa'nın, kuzeyden de Rusya ve Çin'in önünü kesmek ve Orta-Asya'ya da rakipsiz sahip olma planını dayatan ABD'nin yayılmacı emelleri, diğer emperyalist güçleri rahatsız etmiştir. Onlara dayattığı kendisine biat etme yerine rakiplerinin kendisine karşı geliştirdiği bir blok hareketiyle karşı karşıya kalmıştır.

Ayrıca Ortadoğu'ya da çıkarları doğrultusunda yeniden çeki düzen vermek isteyen ABD, bu doğrultuda işgal altındaki Filistin ulusuna da yeni bir yaptırım dayatmıştır. İsrail'in bölgede güçlenmesini hedefleyen ve "Yol Haritası" diye lanse edilen bu yaptırım açıktır ki, Filistin açısından yeni bir çözümsüzlüğün dayatılmasıdır. Clinton döneminin "Oslo Planı"ndan da geri olan bu plan, Filistin'e bağımsızlığı değil, tersine daha

katı bir bağımlılığı içermektedir. ABD'nin yeni emperyalist stratejisinin bir parçası olup, onun bölgedeki üstünlüğünü hedeflemektedir.

Uluslararası mali sermayeye bağlı büyük güçler ve büyük devletlerin dalaş kavgası mevcut dönemde Ortadoğu'da yoğunlaşmışsa da, giderek Kafkasya ve Orta-Asya'ya yönelmektedir. Avrasya merkezli çatışma elbette ki Avrasya'yla da sınırlı kalmayacak, diğer alanlara da sıçrayacaktır. Pazarların sabit yapısı bunu onlar açısından zorunlu kılmaktadır. Bu da kendisini **yeniden paylaşım**la ifade etmektedir. Ama **yeniden paylaşım "uzlaşmaya dayalı, kardeşçe" paylaşım olma-**

likte emperyalist rekabeti tetiklemiştir. Dünya halklarının daha fazla sömürsü, daha fazla ezilmesi ve bu yönde saldırganlığı stratejisinin bir parçasını oluştururken, diğer parçasını da diğer emperyalist rakiplerini ne pahasına olursa olsun saf dışı etmek ve yeniden bir paylaşım ile dünya pazarlarına rakipsiz sahip olmak, dünyaya da tek başına hükmetmek oluşturmaktadır.

Bu hedefini kendi tekellerinin çıkarlarına uygun bir şekilde dünyanın yeniden dizayn edilmesi şeklinde açıklayan ABD, bu güzergahta adım atmaktadır. Hatta açıktan askeri üstünlüğünü barbarca kullanmaktan çe-

zar rekabetine dayanan emperyalistler arası çatışma onlar arasında saflaşmayı sürekli kılmıştır. Dolayısıyla ABD hala dünyaya damgasını vursa da, finans kapitalin üzerinde yükseldiği zemin, karşıt emperyalist kutbu da çıkarmıştır.

Elbette ki emperyalist haydutlar arasındaki bu iğrenç kavgada bizim taraf olmamız söz konusu olamaz. **Bizim taraf olduğumuz cephe proletarya ve halkların anti-emperyalist sosyal ve ulusal kurtuluş savaşları ve mücadeleleridir.** Emperyalizmin saldırganlığıyla, artan sömürsüyle, zulüm ve baskısıyla, yarattığı sefaletle kitlelerin gözündeki daha teşhir olma-

sı kitlelerin mücadelesine ivme kazandırmaktadır ve daha da kazandıracaktır. Sürecin girdiği diğer bir mecra da budur. Ve bu mecradaki mücadele, dönem dönem duraksamalar gösterse de, şiddetlenme eğilimi göstereceği açıktır.

Nepal, Peru, Hindistan, Filipinler, Kolombiya vb. ülkelerde devrimci iradenin önderliğinde verilen mücadeleler ve en sıcak örnekleriyle daha yeni işgal edilen Irak, Filistin gibi özgüllerde kitlelerin kendiliğindenci mücadeleleri ve yapılan silahlı saldırılar, özellikle ABD emperyalizmini nasıl zor durumda bıraktığını ve emperyalist emelleri nasıl tehdit ettiğini göstermektedir.

list emelleri nasıl tehdit ettiğini göstermektedir.

Biz bu yazıda anti-emperyalist mücadelelerden ziyade emperyalistlerin kendi aralarındaki ilişkilerine değinerek, ABD etrafında tüm emperyalistlerin bütünleşeceğini ve ona boyun eğeceğini ileri süren burjuva anlayışları bir kez daha deşifre etmeye çalıştık.

Nitekim AB'nin son toplantısında çıkan "AB Anayasası", "tek başkan", "tek başbakan", "oy çokluğu" gibi kararlar, Fransa-Almanya emperyalistlerinin AB'yi, ABD'ye karşı nasıl da kendi önderliklerinde kurumlaştırmak niyetinde olduklarının somut bir göstergesidir. Avrupa Ordusunun bir kez daha deklare edilmesi ve sosyal yıkım politikalarıyla ekonomilerini askeriyeleştirmeye hız vermeleri de emperyalist çatışmanın bir diğer göstergesidir. Rusya, Çin gibi emperyalist ülkelerin de bu doğrultuda bir hat izledikleri aşikardır. Kısacası emperyalistler arasındaki ilişkilerde entegrasyon söz konusu olmayıp, önümüzdeki dönemlerde çok daha şiddetlenecek çalkantılı bir sürece doğru yol alınmaktadır.

Emperyalizmin saldırganlığıyla, artan sömürsüyle, zulüm ve baskısıyla, yarattığı sefaletle kitlelerin gözündeki daha teşhir olması kitlelerin mücadelesine de ivme kazandırmaktadır ve daha da kazandıracaktır.

yıp, birbirlerinin pazarlarını ele geçirme, birbirlerine üstünlük sağlama, kendi kâr hadlerini yükseltip kapitalizmin genel bunalımından kaynaklı zararın bilançosunu da birbirlerine çıkarmayı içeren rekabet ve her türlü çatışmaya dayalı yeniden bir paylaşım.

Kapitalizmin genel bunalımı atlatılmamış, beraberinde mali krizi de doğurmuş ve gelinen aşamada ekonomide yarattığı daralmayla emperyalistler arasındaki çatışmaya ivme kazandırmıştır. Emperyalistlerin "küresel" kapitalizm sürecindeki neo-liberal politikalarına öncülük eden ABD, sürecin tahribatlarından en fazla etkilenen güç olmuştur. Onun içindir ki, tahribatları onarmak ve hegemonyasını devam ettirmek için 11 Eylül'le bir-

kinmeyerek, klasik sömürgeciliğe denk düşen askeri işgallere başvurmaktadır. Lakin, dünya halklarıyla arasındaki çelişkileri turmandırdığı gibi, diğer emperyalistlerle olan çelişkisini de turmandırmaktadır. Esasta İngiltere -ve irili ufaklı bazı güçler dışında, diğer emperyalistlerin kendisine karşı bir kampta buluşmasının da zeminini oluşturmaktadır.

Kendi güzergahının dışında başka emperyalist güzergahların oluşmasına da kaçınılmaz olarak neden olmaktadır. Diğer emperyalistleri kendisine tabi bir yörengede tutamadığı gibi, onlarla hızla ayrılmaktadır.

Verili durumda ABD, kendisine tabi tek kutuplu ultra-emperyalist kamp oluşturamamıştır. Oluşturması da mümkün değildir. İktisadi temeli pa-

“Dalga burada duracak değil”

Collision Course Video Production çalışanlarından Dave Nelson, hayatının otuz yılını politik aktivist olarak geçirmiş bir isim. Ve ABD halkını, ABD politik üst ve alt yapılarını, anahtar oyuncularını ve tarihini yakından tanıyan bir aktivist ve film yapımcısı. CCVP alternatif medya oluşturmak, yetiştirilebildiği sayıda ABD ve uluslararası alanda gerçekleşen eylemleri, halk hareketlerini ve halk muhalefeti çerçevesine girebilecek her türlü etkinliğin görsel-işitsel belgeselliğini oluşturmak için çaba sarf eden bir halk medya aktivistleri ağı. Bu çalışmaların yanında CCVP çeşitli eğitsel film/video yapımcılığı, özgür-forum, uydu kanalına haberler ve diğer bir takım programlar sunma çalışmalarında da bulunmaktadır. Dave Nelson’la Selanik 2003 Direniş Kampı’nda görüştük.

- ABD’deki sosyo-politik atmosferin son durumu hakkında gözlemlerinizi nelerdir?

- Oldukça çelişkili bir durum. ABD dünya etrafında çok daha büyük bir saldırganlık itimiyle kalmamakta, kendi sınırları içinde de yoğun bir baskı kurmaktadır. Bu baskı sadece aktivistlerin üzerine değil, 11 Eylül saldırılarında bulunanlarla, ulusal veya dini bakımdan uzaktan yakından bağlantısı olan Arap asıllılar ve Müslüman Amerikalılar üzerine de bulunmaktadır. Bu çevreler çok ciddi ve katı ölçülere tabi tutulmaktadır. Süresiz tutuklamalar, kitlesel sorgulamalar, siyasi haklarda kısıtlamalar, birçok insanın herhangi bir suçlama getirilmeden ve avukatsız içerde tutulmaları, kitlesel sınırdışı etmeler vb. uygulamalar yaşanmaktadır.

Bu sadece resmin bir parçası. Diğer taraftan ise, birçok insan ABD’nin demokratik hakları, insanlarına sunduğunu sanmasına rağmen, ABD’nin aslında uzun süreli baskıcı uygulamaların merkezi olması vardır. Son dönemlere kadar polis halkı ırksal olarak profillemesine (ırkçı önyargılarla dosyalama ve bunların fişlenmesi) karşı kitle içinde belli bir duyarlılık oluşturulmuştu. Bu profillemeye, geleneksel olarak Afrikan-Amerikalı ve diğer renklerden Amerikan halkı üzerinde yoğunlaşmaktaydı. Bu problemler ortadan kalkmış değil. Hatta denilebilir ki daha da kötüleşmiştir. Ancak aynı zamanda bu konu görünümünün ön planından da düşmüştür. Göçmen kitleler ve dünyanın Amerikan saldırısına maruz kalan bölgelerinden ge-

len halk üzerinde olup bitenler, geleneksel olarak var olan ırkçı uygulamalar arka plana düşmüştür.

Baskının genel yapısı artık, bir parça veya birey üzerine bağlanamamaktadır. Örneğin brutal (şiddet uygulayan) bir polis yaptıkları ya da devletin herhangi bir seksiyonunun uygulamaları artık resmi politika haline getirilmiştir. Şimdi bir polis sadece ırkçı olmak zorunda değil. Bütün departman böylesi bir pozisyona getirilmiştir ve bunun adı da “İç Güvenlik”tir. Yeni İç Güvenlik Departmanı (Bakanlık) Amerikan devletinin bütün değişik baskıcı devlet cihazlarını ana bir organizasyonun çatısı altında toplamıştır. Böylece bu baskı sistemi daha sistematik, koordineli ve planlı bir şekilde işletilip bu şekilde finansmanı sağlanılmaktadır. “Yurtseverlik Yasası” bu uygulamanın anahtar bir parçası olmuştur. Bütün bunlar işin bir yanındır.

Diğer bir yanı ise medyadır, ki giderek daha da fazla emperyalist saldırganlığa destek olmaktadır. Bir takım istisnalar olsa da, geleneksel olarak rastlanabilecek bir takım sorular formunda ifade edilen medya içindeki muhalefete artık rastlanılmamaktadır. Kitleye yönelik indoktrinasyon o kadar ağır bir hale geldi ki halkın kendi fikir ayrılıklarını ifade etmeleri oldukça zorlaşmıştır. Bu durum sadece aktivist olmayan sıradan halkı etkilemekle kalmamakta, aynı zamanda halk hareketinin –savaş karşıtı ve diğer sosyal hareketlerin- kendisini de etkilemektedir. Bunun sonucunda olan şudur: Halk eylem içerisinde çoğu zaman resmini net ve doğru bir şekilde

göremedikleri bir durumla uğraşmaktadır. Medyanın bahsettiğimiz baskıcı mekanizmaların söylemlerini ve politikalarını ön plana çıkarması yüzünden çoğu zaman aktivistler, müttefiklerini tanıyamamakta.

Afganistan’a karşı savaş başladığında ve hava bu savaşla tamamen ısınmaya başladığında belli, elle tutulur bir savaş karşıtı ses yükselmekteydi. Ancak bu sesin yine de bir yere kadar susturulmuş olduğu kanısındayım. Etkili bir eylem süreci değildi ancak halkın belli bir bölümünde giderek büyüyen bir kavrayış gerçeği görüldü.

Irak savaşına gelince, savaşın başlamasına kadar gelen süreçte, ABD’deki, savaş karşıtı hareket şimdiye kadar tarihte görülen savaşa karşı eylemlerin en büyüğünü oluşturuyordu. Bu oldukça önemli bir nokta. Savaş karşıtı eylemlere katılan halk kesimlerinin boyutu düşünebileceğimizin çok ötesine ulaştı.

Afganistan savaşına karşı yükselen sesin sönük olmasındaki nedenlerden biri savaşın 11 Eylül saldırılarını hemen takip etmesiydi. Bush hükümeti 11 Eylül’ü kendisine sancak yaparak savaşa gitti. Halkın büyük bir kesiminin kafa karışıklığı yaşıyordu. Bunlar 11 Eylül saldırılarının nasıl anlaşılacağını bilemeyen kesimlerdi ve Washington’dan çıkan gürültü altında ezildiler.

Daha önce ABD bir saldırıya uğradığında birçok insan “tavuklar yumurtlamak için eve geldiler”, “eken ektiğini biçer” gibi deyimlerle ABD’nin saldırgan, emperyalist dış politikaları yüzünden başka ülkelerin halklarının çektikle-

*Her bir yandan,
bu kamp özelinde
özellikle Avrupa’dan,
aktivistlerin birliğini
yükseltmek, anti-emperyalist
cepheyi kurmak, ve sadece bir
ülkeye yapılan saldırıya karşı
çıkılmakla yetinmemek küresel
harekete yapılan önemli bir
katkıdır. ABD’li halkın bunları
gözlemlemesi,
tecrübesinden öğrenmesi, ona
destek vermesi ve katılması
gerek.*

rinden ve bunun böylesi sonuçlara yol açtığından bahsedirdi. Yapılan saldırıları bu çerçeve içinde anlamaya çalışırlardı. 11 Eylül’le birlikte birçok insanın böyle düşünülmemesi yada tartışılmaması gerektiğinden, birçok insanın bundan alınacağından bahsettiklerini gördüm. Bu dönemde birçok kesim, “anakım” [toplumun çoğunluğunun takip ettiği ya da içinde sürüklendiği akım] içinde bir yer edinme derdindeydi. Me-seleleri daha çok kabul gören burjuva politika çerçevesi içine koymaya çalıştılar. Demokrat Parti politikacılarının, Cumhuriyetçilerin savaş sürümüne muhalefet oluşturmasını beklediler. Birçok kesim, ve bana kalırsa savaş karşıtı hareketi yönlendiren güçlerin büyük çoğunluğu, bu perspektifi takip ettiler.

Savaşın başlamasına kadar süren dönemde Demokrat Parti politikacıları savaşa karşı olduklarını söylediler. Onların savaşa karşıtlığı ABD emperyalizmine muhalefet etmekle değil Birleşmiş Milletler tarafından sunulan çözümlerin promosyonluğunu yapmakla sınırlıydı elbette. Çoğu durumlarda da “belki de savaşa gitmeliyiz ancak bu BM’nin desteğiyle olmalı, ABD savaşa tek başına girmemeli” şeklinde duruşları öne sürdüler. Savaş başlar başlamaz da hep bir ağızdan, “Artık savaşa muhalefet olamayız. Başkumandanımızın [Başkanın savaşa döneminde aynı zamanda başkumandan olmasından dolayı] arkasında birleşmeli ve askerlerimizi desteklemeliyiz” dediler. Bunu söyleyenler en ileri gelen Demokrat Partili politikacılar, meclis üyeleri ve senatörlerdi. Bunların büyük bir kısmı savaşa karşı seslerini yeterince yükseltmeyenlerdi zaten. Ancak savaşın başlamasıyla seslerini yükseltmiş oldukları yerden tamamen çekip, tümenden sessizliğe düştüler.

Böylece Demokrat Parti’nin kuyruğuna takılmış, DP’nin belli bir muhalefeti yükseltmesini bekleyen bir çok aktivist ve örgüt de aynı tavrı takındılar. Açık ki bu kesimler DP’nin de aynı emperyalist politikaları on yıllardır yürüttüğünün ve bu politikanın ortak olarak iki parti tarafından uygulandığının, bir partinin diğerinin karşısında olması gibi bir durumun bu noktada ortadan kalktığının farkında değil.

-Sizce Amerikan halkının “Bir Sonraki Irak” savaşına, Suriye, İran, veya K. Kore’ye açılacak bir savaşa tepkileri ne olur?

- Şöyle bir problemin olduğunu düşünüyorum: Bir bakıma Afganistan ve Irak’a yapılan saldırılarla yeni bir dünya savaşı açmış oldular. Ancak birçok kesim bunu tanımamakta ve halen emperyalist sistemi bir bütünsel sistem olarak karşılarına almış değiller. Bu yüzden her yeni hedef ve saldırıyla birlikte sözkonusu olan bir eğitim süreci öne çıkmaktadır. Halkı bu bölgelere ve işin esasında nelerin olduğuna dair eğitmenin süreci kendisini dayatıyor. Görülen o ki bir saldırının diğerini bunu da başka birisinin takip etmesiyle “seri saldırganlık” gerçekleşmektedir. (Emperyalizm sistem olarak karşıya alınmadıkça ve “saldırganlık serisi” bu çerçevede ele alınmadıkça) bugün Irak savaşına karşı çıkan halkın yarın otomatik olarak diğer bir savaşa karşı çıkacaklarını bekleyemeyiz.

-Amerikan devrimcilerinin “Sıradaki Irak”ı engellemek için halkı harekete geçirebilmeleri yönünde neleri yerine getirmeleri gerekiyor görüşünüzce?

- Emperyalizm üzerinde yoğunlaşan bir önderliğin olmasının şart olduğu düşüncesindeyim. Sadece saldırılan tek tek ülkeler üzerinde durmak yerine bütünsel olarak emperyalist sistemi hedefi haline getiren bir liderlik.

Ayrıca ABD’deki siyaset ortamının Demokratlar ve Cumhuriyetçiler olarak bu-partizan özelliği üzerinde de durmak lazım. Bir çok kesim savaşın kaynağı

olarak sağ kanadı, Bush hükümetini görmekte. Sanki diğer burjuva politikacıların başka bir yöne götürecekleri yarınlığı var. Bu perspektif emperyalizm kavramını içine almamaktadır. Takip edilen [salırgan] politika sadece Bush hükümetine özgün bir durum değildir.

Bunun bir parçası olarak şu gerçeklik vardır: Amerikan solu Siyonizm ve Siyonizmin ABD dış politikasındaki belirleyici rolü noktasında oldukça zayıf. Belki de bu konuda dünyanın en zayıf hareketi. Dışişleri Bakanlığı, Beyaz Saray’daki politika liderlerinin, think-tank’lerin (politika teorisyenlerinin), ABD emperyalizminin ve hegemonyasının promosyonluğunu yapan önemli örgütlerin listesine bir göz atılacak olursa, bunların yüzde doksanının arkasında uzun bir Siyonizm kaydının olduğu görülecektir. Bunların belli bir kesmi halinde Yahudi Siyonistler. Ancak büyük

bir kesimini de Hıristiyan Siyonistler oluşturmakta. Hıristiyan Siyonistler dünyanın başka taraflarında henüz pek bilinmeyen yeni bir fenomen ABD için. Bunlar Amerikan muhafazakâr sağ kanadı içinde çıkan ve Siyonizmi arkalayan Hıristiyan hareketler. Bir çoğu aslında öncelerden anti-Semitik ve Yahudi karşıtı olmakla suçlanmıştır. Ancak kendilerinin siyasi perspektifleri, onları İsrail devletinin arkasına getirmiş ve kapsamlı bir şekilde ona destek olmalarını dayatmıştır. Bu kesimin arasında oldukça Siyonizm yanlısı neo-muhafazakârlar da bulunmaktadır.

Tüm bu kesimler, Filistin halkının haklarına belli bir saygınlık ve inanırlık getirdiği inancıyla, Bush’un “Yeni Yol Haritası”na bile karşı çıkmaktalar. Onlara kalırsa tüm Filistin halkı işgal altındaki topraklardan çıkartılmalı ve başka

yerlere gönderilmelidirler.

Bahsettiğim bu kesimler aynı zamanda ABD Kongresini ve politikasını etkilemek için uğraşan büyük lobiler arasında seçimlerdeki adaylara en çok para harcayan kesimler.

ABD siyasi oluşumları içinde onların sahipliği altına geçen bölüm o kadar geniş ki hayal edebileceğimizin üzerindedir.

Geçen yıl içerisinde iki kongre üyesi, Kalifornia’dan McKinney ve Alabama’dan başka bir üye, görevlerinden azledilmişlerdir. Bu üyeler savaşa karşı harekete önyaklık ediyorlardı, Afrikan-Amerikalıydı ve Siyonist lobisiyle ve savaşa planlarıyla uyumuyorlardı. Bunun üzerine bahsettiğim muhafazakâr kesimler küçük seçim bölgelerine milyonlarca dolar aktararak, hiçbir siyasi meşruiyeti olmayan rakipleri karşılarına çıkararak, ve diğer her yolu deneyerek

Ortada “seri saldırganlık” meselesi var. Ancak “başka bir savaş cephesi daha bulalım” kaygılarında, başka alanlara zorbalıklarını götürmede insanların dikkatlerini Irak’tan uzaklaştırma amacı da vardır.

-Böylesi karanlık bir görünüm içerisinde, sizce ABD’deki direniş hareketinde umutlu bir boyut var mı?

-Milyonlarca insan sokaklara döküldü bu dönem. 20 Mart’ta, savaşın ilk günü, ABD çapında 700 değişik şehirde eylemler oldu. Bunların bir kısmı hakikaten güçlüydü. San Fransisko’da olduğu gibi. İki boyunca San Fransisko alt üst edildi. Bütün şehir durdu. Tüm işyerleri, ulaşım, hemen her şey kapandı. Böylesi bir eylem boyutu beklenmiyordu. Halk kendisini çok iyi hissetti. Bu, insanlara bir şeylerin yapılabileceği hisini kazandırdı. Bu eylemlerden öğrenmeliyiz. Dalga burada duracak değil. Giderek genişleyecektir. O yüzden gelecek seferlerde daha iyisini yapabilmeliyiz.

- Medya alanındaki çalışmalarla içiçesiniz. Medya tekellerinin ezici varlığı karşısında sizce halkın kendi medya yapılarını oluşturma çabaları yeterli mi?

- Ne yazık ki hayır. Bir takım yerinde inisiyatifleri, televizyon alanında olsun, radyo alanında olsun ve yazılı basın alanında, ele aldığımızı sanıyorum. Ancak elimizdeki medya araçlarıyla ulaştığımız kesimler zaten kendileriyle o ve bu şekilde ilişkide olduğumuz kesimler. Daha geniş kesimlere yeterince ulaşamamaktayız. Bu en büyük problemlerden birisi. Ana medya alanlarının emperyalizm yanlısı güçler tarafından kontrol ediliyor olması, sadece onların görüşlerini yayınlaması bakımından bir problem değil. Aynı zamanda da alternatif medyanın önünde materyallerin dağıtım noktasındaki sıkı kontrolleri mevcut. Bu, üzerinde çalıştığımız esas noktalardan birisi. Uydu ve kablolu televizyon aracılığıyla ulaşım noktasında bir takım başarılar elde etmiş bulunuyoruz. Gazete alanında da bir takım gelişmeler var. Bunlar önemli adımlar. Ulusal Radyo, Pasifik Radyo Ağı, Özgür Söylem Televizyonu önemli halka ulaşım noktaları olmuşlardır.

-2003 Selanik Direniş Kampı hakkında edindiğiniz izlenim ne oldu?

-Çok olumlu. Her bir yandan, bu kamp özelinde özellikle Avrupa’dan, aktivistlerin birliğini yükseltmek, anti-emperyalist cepheyi kurmak, ve sadece bir ülkeye yapılan saldırıya karşı çıkmakla yetinmemek küresel harekete yapılan önemli bir katkıdır. ABD’li halkın bunları gözlemlemesi, tecrübesinden öğrenmesi, ona destek vermesi ve katılması gerek.

Böylesi çalışmaların yaygınlaştırılması önümüzdeki adım olmalı. Önümüzde büyük bir eğitim görevi var. Birçok eylemle toprağın sapanlanıp değiştirilebileceğini gösterebiliriz ve daha bilinçli ve yüksek bir anlayışla ileri doğru yol alabiliriz. Aksi durum büyük bir tehlike demektir.

bu kongre üyelerini bir kenara ittiler. Elbette bu kişilerin yerleri İsrail devletine büyük paraların aktarılmasından yana olan kişiler tarafından doldurulmuştur.

Bu durum savaşların nasıl planlandığı ve geliştirildiği noktalarında oldukça belirleyicidir. Ariel Sharon ve İsrail’deki Siyonist oluşumun Saddam Hüseyin rejiminin üzerine gidilmesi taraftarı oldukları, bir sır değil. Bunu hatta 11 Eylül’ün ilk haftasından başlayarak savunuyorlardı. Yine şaşılacak şekilde, Bush’un hedefi oluşan öfkenin –doğal olsun manipülasyon sonucu oluşan suni öfke olsun- Irak üzerinde yoğunlaşmasıydı. Afganistan on bir elemeydi. Irak bu dönemki asıl hedeflendendi. Petrolün bu savaşta motive edici rolünü tanımak kolay. Ancak bu savaşa giderken geride başka motivasyonların da olduğunu görmek gerek.

Irak'ta işgalciler kaygılı

Amerikan ve İngiliz emperyalistlerine bağlı işgal güçleri, Saddam'ı 21 günde devirip, ülkeyi işgal etmeleriyle övünürken, Irak halkının çeşitli kesimlerinin işgalcilere karşı direnişe devam etmeleri, emperyalistleri kaygılandırıyor. Rumsfeld'in aksine ABD Merkez Kuvvetler Komutanı **John Abizaid**'in sarf ettiği "... Irak'ta gerilla savaşıyla karşı karşıyayız ve giderek daha organize olan bu direnişi bastırmak için taktik belirlemeliyiz" sözleri, ABD'nin esas korkusunu ifade etmektedir. Örgütlü bir direniş. Zira kendileri de biliyor ki, direniş ve savaş, örgütlü bir güçle gerçekleştirilirse kendileri için yenilgi kaçılmazdır. Korkuyorlar, çünkü Irak'taki yenilgileri hem dünya hegemonyası emellerinde önemli bir gedik olacak, daha da önemlisi Irak halkından dünya halklarına verilen açık bir mesaj niteliği taşıyacaktır. ("**Kaybedemeyiz, çünkü bunu kaldıramayız.**")

Emekli Büyükelçi Martin Indyk)

Son süreçte Irak'ta yaşanan önemli bir gelişme de Saddam'ın oğulları Uday ve Kusay'ın öldürülmesi oldu. Tabi Hüseyin

kardeşlerin öldürülmesinin önemi ve anlamı kimin tarafından bakıldığıyla da bağlantılı olarak değişiyor. Evet, onların öldürülmesi önemli ve anlamlıdır çünkü; ABD ve İngiliz emperyalistleri her fırsatta, Irak'ta süren direnişin Saddam tarafından örgütlendiğini ifade ederek, dünya halklarını yanıltmayı amaçlıyordu. Bir diktatörün önderlik ettiği savaşa karşı halkların tepkisinin farklı olacağını hesaplıyorlar ve böylece böylesi bir diktatörün karşısında "meşruluklarının" da argümanlarını yaratmaya çalışıyorlardı. Ama onları yanıltıyor yine Irak halkının direnişi oluyor. Uday ve Kusay'ın kamuoyunda çokça tartışılan cesetlerinin fotoğraflarının yayınlanmasının ardından üç ABD askerinin Iraklı direnişçiler tarafından imha edilmesi, bu iddialara yanıt oluyor. Ayrıca ceset fotoğraflarının yayınlanmasıyla verilmek istenen "direnenlerin sonu budur" mesajı da yanıtlanıyor bu saldırıyla. Bu ölümler, ABD ve İngiliz emperyalistlerince öylesine büyültülmüştür ki; İngiltere Başbakanı Blair: "**Saddam'ın oğullarının ölümü, yeni Irak için büyük bir günü işaret ediyor**" sözleriyle iki Jr. diktatör cesedinden ne büyük mucizeler beklediklerini ve ne güç durumlarda olduklarını ifade etmiştir. Zira Arap halkları ölüme ve ölümün yüzüne öylesine alışkındır ki, bunun onların yaşamlarında (onların anlayamayacakları kadar) ne kadar derin bir yeri olduğunu her şeyi unutsak da Irak'a yönelik son işgal saldırısından biliyoruz. Onlar bu görüntülerin çok daha kanlısını, hem de fotoğraflardan da değil, hem de öyle Saddam'ın oğullarınınkini de değil, kendi çocuklarının kolları, bacakları kopmuş görüntülerini, parçalanmış cesetleri gördüler.

Ama bu görüntüler teslim olmayı, "uslanmayı" değil, nefreti uyandırıyor onlarda. Çünkü bu görüntülerin sahiplerini de yaratıcılarını da biliyorlar. Bugünkü direniş de bunun kanıtı değil mi? Bu arada Yani Uday ve Kusay'ın öldürülmesi Irak direnişinin önünde engel olmayacaktır. Belki de aşağıdaki alıntıda dikkat çekildiği gibi Irak halkının direnişinin önünü bir kez daha açacaktır.

"... sadece Saddam yanlılarının değil, bütün Irak direnişinin morali, hiç olmazsa görsel kanıtlarla bozulmalıydı. Dahası, fotoğraflar yayınlandıktan sonra da inanmayanlar var. Bence onlar haklı. Çünkü, Uday ve Kusay öldürülmüş olabilir. Ama ABD, Uday'la Kusay'ı öldürürken, sadece diktatörün iki oğlunu fiziki olarak ortadan kaldırmayı amaçlamıyordu. ABD, uzunca bir süredir kendisine siyasi ya da askeri olarak karşı çıkan bir ruh halini, bir anlayışı, yani Irak'ı, Irak direnişini, Şii muhalefetini, Sünni karşıtlığını, işgale karşı direnişi öldürmeyi amaçlıyordu.

...Uday'la Kusay bu ruhun, bu anlayışın, yani direnişin simgesi, maddi işareti ya da bayrağı filan değiller ki! Aksine belki de Uday ve Kusay'ın ölümleri, ABD'nin Irak direnişine yapıştırmak istediği Saddam yanlısı etiketi söküp atarken, direnişi daha bağımsız hale getirdi.

Boomerang etkisine iyi bir örnek: cina-yetin hemen ertesi günü, üstelik Musul'da üç Amerikan askerinin öldürülmesi.

Cesedin fotoğrafını yayınlayarak da fotoğrafın cesedini yayınlamış oldu. Görüntünün iktidarı ile iktidarın görüntüsünün sağlanamayacağını öğreniyoruz." (Ragıp Duran)

Solomon Adalarında kabus sürüyor: GÜNDEMDE SİLAHLI İŞGAL VAR

Bir zamanlar "**Mutlu Adalar**" olarak adlandırılan, Avustralya'nın kuzey batısındaki Solomon Adaları yeni bir işgalin ilk adımı olacak bir konu ile gündeme geldi. Eski bir İngiliz sömürgesi olan ve 1978'de "bağımsızlığını" kazanan bu Adalar devleti, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı döneminde İttifak Güçleri ile Japonya arasında nokta savaşına dönüştürülen sahne olmuştu. Şimdi Solomon'a asker gönderen Avustralya, Fiji ve Yeni Zelanda için bu işgal, Solomon Adalarının dünya tarihinin depremerkezi olduğu 2. Emperyalist Paylaşım Savaşından beri Güney Pasifik'teki ilk silahlı hareketi olacak.

500 bin nüfusuyla Melanezya halkı 4 yıldır **Malaita** ve **Guadalcana** Adaları arasındaki iç savaş nedeniyle çok acılar çekmiştir. Solomon adalarında 1990'ların ortalarında etnik çatışmalar başlamış, Adada 2000 yılında darbe

düzenlenmişti.

Geçtiğimiz hafta Solomon Başbakanı Allan Kemakeza, Avustralya'ya giderek Başbakan John Howard ve Dışişleri Bakanı Alexander Downer ile görüştü. Ve bu görüşmenin sonunda Yeni Zelanda ve Fiji ile birlikte asker gönderilmesi konusunda anlaşmaya varıldı. Durumun ciddiyetini ise Yeni Zelanda Dışişleri Bakanı Phil Goff'un sözlerinden anlamak mümkün: "**Böylesi bir yardım, eşi görülmemiş olacaktır.**"

"İsyanları bastıramadığı" gerekçesiyle Solomon Adaları hükümetinin Avustralya Hükümetinden yardım istemesinin ardından 24 Temmuz'da yaklaşık 2 bin Avustralya askeri Adaya gönderildi. Askerlerin bir bölümü 13 uçakla başkent Honiara havaalanına indirildi. 3 saat sonra da 600 asker daha taşıyan Avustralya donanmasına ait savaş gemisi de Adaya ulaştı.

X ABD'NİN TUTUKLULARA DAVRANIŞI İNSANLIK DIŞI

Uluslararası Af Örgütü, ABD askerleri tarafından gözaltına alınan Iraklılarla yaptığı görüşme sonrasında, tutuklulara yapılan muamelelerin insan haklarına aykırı olduğuna karar verdi. Af Örgütü'nün hazırladığı raporda tutukluların uzun süre uykusuz bırakıldığını ve acı veren pozisyonlarda durmaya zorlandığı belirtildi. Ayrıca gözaltındakilerin çadırlarda aşırı sıcakta tutuldukları, kamplarda suyun yetersiz olduğu, tutukluların iki aydan beri giysi değiştirmedikleri de saptandı. 13 Haziran'da **Ebu Garib Hapishanesi**'ndeki çadırda tutulan bir Iraklı'nın ölü bulunmasının da ABD askerlerinin tutuklulara yönelik kötü davrandığını doğruladığına işaret ediliyor.

KOLOMBİYA'DA

FARC EYLEMLERİ

Kolombiya'da silahlı mücadele yürüten **Kolombiya Devrimci Silahlı Güçleri**'ne (FARC) bağlı gerillaların elinde bulunduğunu iddia ettiği rehinelere "kurtarmak" için operasyon düzenleyen Kolombiya devletine bağlı asker ve özel güvenlik birimleri operasyondan kayıp vererek ayrıldı. 1'i askeri 7 güvenlik görevlisi ölürken, 4 asker de yaralandığı bildirildi.

Polis yetkilileri, FARC gerillalarının yollara bariyer kurarak rehin aldıklarına ilişkin istihbarat üzerine düzenlenen operasyonda, başkent Bogota'nın 190 km batısında, **Quincicha** ve **Anserma** kentleri arasındaki bölgede güvenlik güçlerine ateş açıldığını iddia ettiler. 22 "rehineyi" kurtardıklarını ifade eden yetkililer, ellerinden kaçan gerillaların arkasına düştüklerini de açıkladılar. Ancak "Ava giden avlanır" hesabı, gerillaların peşine düşen polisler, ormanlık alanda pusuya düştüler. Çıkan çatışmada 6 polis ve 1 asker öldürüldü. Polis güçleri hala "kaçan" gerillaların peşinde...

Nepal'de barış görüşmeleri tehlikede

Nepal'de geçen ocak ayından beri süren "Barış Görüşmeleri" sürecinde yaşanan belirsizlikler ve hükümetin, demokratikleşme adımlarını sürece yayma tavrına karşı Nepal Komünist Partisi (Maoist), görüşmeler için Başkent Katmandu'da açmış oldukları irtibat bürosunu kapattı.

İrtibat bürosunun kapatılmasının resmi nedenini temsilciliğin güvenliğinin sağlanmaması olarak açıklayan NKP(M) yetkilile-

ri, son günlerde tutuklanan alt düzey kadrolarının da derhal serbest bırakılmasını istediler.

Üç hafta önce kurulan irtibat bürosunun başında bulunan **Baburam Bhattarai** NKP(M) adına görüşmeleri yürüten heyetin de başkanıydı.

Nepal'de rejime karşı yıllardır silahlı mücadele veren Nepal Komünist Partisi (Maoist) gerillalarının, bütün saldırıları durdurduklarını ve hükümet tarafından daha önce önerilen barış görüşmelerine katıla-

caklarını geçen ocak ayında bildirmesi, ülkede bayram havası esmesine neden olmuştu

Nepal Komünist Partisi'nin (Maoist) gerilla lideri **Pushpa Kamal Daha** (Prachanda), konuyla ilgili olarak yaptığı açıklamada, "1 Şubat gününden itibaren bütün saldırılarımızı durduruyor, hükümet tarafından daha önce önerilen barış görüşmelerine katılacağımızı belirtiyoruz" diyerek, barış görüşme önerilerine katılmalarının her iki güç açısından yeni bir sürecin başlangıcı olacağını belirtmişti.

Nepal Komünist Partisi (Maoist), hükümetle süren ateşkes ve görüşmelerin amacını "kitleleri politik mücadeleye daha çok seferber etmek, tüm partilerin katıldığı bir konferans ile geçici bir hükümet kurmak ve seçimle oluşturulmuş anayasal bir meclisin yaratılması" şeklinde ifade etmişti.

x ABD KENDİ HALKINDAN DA KORKUYOR

Dünya halkları için en büyük tehlike durumunda olan ABD emperyalizmi, "terör" bahanesiyle tüm dünya halklarını tehdit ederken "kendi" halkına karşı olan korkusunu da iç güvenliğe ayırdığı 28.5 buçuk milyar dolarlık fonla gösterdi.

Aynı zamanda 11 Eylül sonrası artan güvenlik endişelerini yansıtan kanun tasarısına Senato'dan yalnızca bir red oyu çıktı. Dünya halklarının bunca nefret ettiği ABD, ülkesine yönelik saldırıların olabileceğini de hesaba katmadan edemiyor. 2004 bütçesinden ayrılan fonun büyük bölümü, ülke sınırlarının korunmasına tahsis edilirken, taşımacılık ve ulaşım güvenliği için de 5 milyar dolar ayrılıyor. Fonun geri kalan kısmı itfaiye, polis ve arama kurtarma görevlileriyle, federal hükümet birimlerinin eğitimi için kullanılacak.

Dünyadan Notlar

ABD: "Direnişi küçümseyerek aptallık yaptık" IRAK'TA DİRENİŞ BÜYÜYOR

ABD'nin hegemonyasını sürdürme politikalarının aldığı biçimi, Irak saldırısı ve işgali ile birlikte daha net görmeye başladık. Bu politikalar emperyalizmin gerici niteliğini ortaya koymasından önemlidir. Bilindiği gibi, özellikle 90'lı yıllar kapitalizmin sosyalizme karşı zaferinin ilan edildiği ve bu sistemin eşitlikçi, özgürlükçü bir geleceğe doğru evrilmekte olduğu propagandası ile geçildi. Şimdi ise, özellikle ABD politikalarıyla bu zafer ilanının, kapitalizmi kutsama çabalarının boş olduğu daha da ortaya çıkmış oldu. Emperyalizm emperyalizmdi, kapitalizm kapitalizmdi. **Sınıf savaşı hükümünü sürdürüyordu.**

Günümüzde, emperyalizmin **proletarya karşıtı** birlikteliği kendi içinde yaşadığı çıkar çatışmaları nedeniyle sancılar yaşamaktadır. Unutmamalıyız ki, emperyalizmin gerçek ortaklığı proletaryaya, onun sınıf savaşımına, onun geleceği kazanma gücüne karşıdır. Bununla birlikte, her ortaklık gibi bu ortaklığın da çelişkileri ve açmazları vardır. Emperyalizm de çıkar çatışmaları ile birlikte bir ortaklıktır. Bugün gördüklerimiz bunun ne kadar doğru olduğunu ispatlamaktadır.

Ortadoğu politikaları üzerinde Irak saldırısı ile gündeme gelen emperyalistler arası anlaşmazlık, özellikle ABD emperyalizmi açısından oldukça önemli bir gelişmeyi içeriyor. **ABD hegemonyasının diğer emperyalist devletler tarafından sonsuza dek kabul görmeyeceği, çıkar çatışmalarının kalıcı olduğu, emperyalistler arası uyumun pürüzsüz olmadığı bir kez daha açığa çıktı.** Ger-

çekte, ekonomik ve politik birçok meselede ciddi anlaşmazlık zaten bulunuyor. Ancak, Irak'a emperyalist saldırı ve işgal ile gündeme gelen Ortadoğu politikaları bu anlaşmazlıkların seviyesini göstermesi bakımından önemlidir.

ABD herşeye ve herkese rağmen egemenlik haklarını sınırsız kullanma politikasını sürdürmeye esas olarak devam ediyor. Irak'taki emperyalist işgal ve özellikle petrol kaynaklarını "kontrol" altına alma konusunda Avrupalı emperyalistlerle ve Rus emperyalizmi ile anlaşmış olan ABD, halen BM "şemsiyesini" kabul etmemekte. Ekonomik çıkarları konusunda Irak'a saldırıya karşı çıkan diğer emperyalist devletlerin ABD ile, G-8 zirvesinde ve Rusya'daki görüşmelerle anlaşmış olması özde bir şey değiştirmiyor. Nihayetinde, tüm emperyalist devletler proletarya ve ezilen halklara karşı birlik içindedirler. Ancak **bu birliktelik emperyalist devletlerin mülkiyetçi ideolojisi nedeniyle kaypaktır, esas olarak dengesizdir.** Şimdiki anlaşma da çıkar çatışmasının kaypak zemininde bulunmaktadır. Bununla birlikte, hiçbir zaman emperyalist devletlerin kendi aralarında ki anlaşmazlıkların bu sömürü ve talan düzeninin sonunu getireceği yanılgısına düşmemek gerekir.

ABD'nin amacı, Ortadoğu gibi stratejik önemi büyük bir bölge üzerinde egemenliğini esas olarak kabul ettirmek ve emperyalist karşıtlarını etkisiz hale getirmektir. ABD'nin bu politikaları mevcut sistemin temel taşlarını da zorlamaktadır. BM kararına gerek duymayarak Irak'ı

işgal eden ABD ve İngiltere, diğer emperyalistlerin bu yönlü istemlerini esasta geri çevirmeye devam etmektedir. Geniş kitlelere mevcut sistemin adaletini sorgulatan bu politika, diğer devletleri de etkilemektedir. BM, tüm emperyalist politikaların bir parçası olmasına karşın ABD tarafından yeterli bulunmuyor. Kendi parçasını dahi engel gören bir politik yaklaşımla ABD, içinde bulunduğu açmazı ortaya koymaktadır.

Irak direnişi bu açmazı büyütmektedir. Saddam'ın oğullarının öldürülmesinden hemen sonra direnişi kişilere bağlayan yaklaşımlar yine hüsrana karşılaştı. Bu yaklaşımlar gerçeğin özünü değil, görüneni esas almaktadır. İstemlerinin gerici karakteri nedeniyle gerçeği çarpık görünenler öngörülerde başarılı olamazlar. **Irak'ta büyüyen bir direniş var. Bu direnişin nedeni Saddam ya da kurmayları değildir. Bu direnişin nedeni Irak'ın işgal altında bulunmasıdır.** ABD karşı karşıya bulunduğu direnişin gücünü kabul etmeye ve bu noktada ileri hamleler yapmanın zorunluluğuna inanamaya başladı.

Irak'taki işgalin karşılaştığı zorluklar, aynı zamanda ABD'de kitlelerin yönetime karşı tepkilerine neden olmaktadır. ABD'nin önem vermek zorunda olduğu bu tepki, esas olarak ABD askerlerinin karşı karşıya bulunduğu direnişten beslenmektedir. Direniş, ABD ordusunda kayıplara neden olmakta ve Irak halkının anti Amerikancı duruşunu ortaya koymaktadır. ABD yönetiminin Irak halkının ABD ordusuna ve yönetimine kucak açacağı, Saddam diktatörlüğünün yıkılması ve sağlanan "özgürlük" nedeniyle işgal yönetimine destek vereceği propagandası, direnişin gelişmesine paralel, etkisini önemli oranda yitirmiş durumdadır.

ABD'nin bu politikasının tutmayacağı, Irak halkının işgale rıza göstermeyeceği öteden beri savunduğumuz bir gö-

rüşür. Emperyalizm her saldırı ve işgal hareketinde aynı argümanları kullanmıştır. Ama, biliyoruz ki, **hiçbir işgal, işgalcinin istediği gibi sonuçlanmamıştır.** Bugün Irak direnişçileri ABD'yi aynı noktaya sürüklemektedir.

ABD'nin işgal politikasından vazgeçmeye razı olmayacağı açıktır. Bunu, büyüyen direniş ve artan kayıplar sonrasında ABD'nin diğer devletlerden asker isteme politikasından rahatlıkla çıkartabiliriz. Nihayetinde, **Irak işgaline son vermek ABD açısından "yenilmezlik" imajının yıkılması demek olacaktır.** Gücü bu noktaya gelmiş bir emperyalist güç için kabul edilecek en son şey budur. Bugün diğer emperyalistlerin de aynı noktada bulunduğunu söylemeye gerek yok. Çünkü, zafer kazanan bir halk direnişi, tüm emperyalistler için katlanmasız zor bir durumdur. Diğer yarı-sömürgelere örnek bir direniş emperyalistler için her zaman bir kabus olmuştur. Böyle bir yenilgiyi onlar da istemeyecektir.

Bununla birlikte, ABD'nin içinde bulunduğu zorluk, diğer emperyalistler için tercih edilir bir durum da değildir. Fransa ve Almanya çıkar karşıtlıkları nedeniyle Irak'a asker gönderme tekliflerini reddettiler. ABD yönünü yine uşaklarına çevirdi. Türk devletinin de bu politikaya uygun adımlar atmakta olduğunu görüyoruz. Bu yeni açmazların, yeni ciddi sorunların oluşması ve gelişmesi demek olacaktır. Bölgedeki gerici istikrarın tek koşulu azgın bir terördür. Ve bilindiği gibi, direnişin ebesi her zaman baskı olmuştur. İşte ABD yönetiminin savaş kurmaylarının "Irak'taki direnişi küçümseyerek aptallık yaptık" açıklaması, askeri yönetimle oluşturulan baskının yeterli olmadığı görüşünü yansıtmaktadır. Bu da Ortadoğu'da yeni ve bölgeyi önemli oranda etkileyecek daha büyük bir direnişin habercisi olarak yorumlanmalıdır.

Cellat “koparıp aldığı” sansın, oysa biz hiç birbirimizden ayrılmadık*

...Mektubunu bu cuma günü aldım. Mektup almanın, yaşadığımız koşulları tüm detayları ile yaşayan, bilen birisi olarak ne anlama geldiğini, neler yaşattırıp, hissettirdiğini anlamışsındır. Dolayısıyla uzun uzadıya üzerinde durmak gereksiz. Yaşadığımız koşullar bizlere ufacık bir notun, notta ifade edilmeyenlerle birlikte neler anlattığını biliyoruz. **Neredeyse yeni bir dil, yeni bir iletişim sistemi oluşturmamızı sağladı yaşananlar/yaşadıklarımız.**

Yaşanılanların yoğunluğuyla birlikte gelişen ve gelişmesine devam eden insansı yanımız, insanlaşma yürüyüşümüz belki aynı yoğunlukta, onları birebir aktarabilen bir süreci adımlamıyor kimimiz için. Ancak dediğim gibi bunların şimdilik hiçbir önemi yok. Bir yoldaş sesi duy-

mak alıp nerelere götürüyor bizleri. Zaman zaman gelen mektupların etkisine öyle bir giriyorum ki bir süre sonra gözler okur gibi yapmasına rağmen beyin başka buluşmaları, başka anıları yaşıyor. Koparıp alıyor, bilinmez diyarlarda yaşanan bir görüngü kazanıyor. Bilinmez diyarlar dediğimden kastettiğim salt fiziksel mekan değil, asıl olarak da değil hatta çoğu zaman, **asıl olan yoldaşlığın, insanlaşmanın, insana özgü olan herşeyin kısaca, sınırsızca ve en yalın haliyle paylaşıldığı, en arı, en saf haliyle paylaşıldığı bir mekan değil.** Tahmin edebileceğin gibi çoğu zaman fiziksel olarak dağ başlarının en nadide mekanlarını oluştursa da tablonun asıl yanı, çoğu zaman dışında (yani dağ başlarının dışında) her yerde olabiliyor... Bir örgüt evinde siyasal çalışma ya da teknik çalışma yaparken, belki bir miting alanında cellada haykırırken ve kolkola illa da yürürken, yada bir korsan gösterinin hemen öncesi heyecanla başlamasını beklerken. Ama içinde zindan yok. Çok daha iyi koşulları olsa da ve zaman zaman anımsamasam da tebessüm ederek, zindan yok artık. Dışardayız, beynimizle, yüreğimizle, tüm benliğimizle, hapsedemiyor düşman bizi. Sonra bir de bakmışım gözlerim okumayı çoktan bitirmiş, ancak ben farklı yerden henüz dönüyorum. Bir yoldaş, bir dost sesiyle, bir kuş şarkısında ya da yel esintisiyle. Abartmadan, hatta çok, çok, çok küçük bir kısmını yazmaya çalıştım düşlerimin. O kadar zenginleşiyor ki, her bir mektup, kart yada biçimi ne olursa olsun, bir yazında.

Kısa mektubunu aldığımda aynı yolculuğa bir kez daha çıktım. Geri döndüğümde de zaten bitmişti. Elbette tekrar okumak zorunda kalıyorum yazınları.

Ama daha bir pekişiyor, daha bir yoldaşlaşıyor ve kalıcılaşıyor yazınlar böylece, yani çok daha oturuyor her bir satırı, anlattıkları ve anlatmaya çalışıp da anlatamadıklarındaki, yoldaş yüreklerinin derinliklerine inmeye çalışmakta. İşte böyle yoldaş, kısaca işte böyle. Haber almadan, bir sesini dahi duymadan gitmen, en az yazamadığın yoğunluklar içine girmemizi sağladı. Acaba iç yer değiştirmemi diye iyimser olmaya çalışırken henüz muhteşem direnişimizden sonra bir kez dahi göremeden, götürüldüğünü öğrenmek birkez daha yüzyüze getirdi bizleri. Kısa sürede -yanlış aktarımlardan kaynaklı kısmi spekülasyon haberler dolassa da (iç yer değişimi yaşayan yoldaşların da götürüldüğü yönlü)- kısa sürede gördük tabloyu. “Koparıp alınmaya” çalışılan parçalarımızın kimler olduğunu. Bırak dedim kendi kendime **cellat öyle sansın**

“koparıp aldığı” sansın. Oysa biz hiç ayrılmadık. Herbir parçalarımız yoldaşlarımızla, beyinlerde yaşıyor. Nasıl alabilirler ki. Ne yaparsa da yapsınlar yaşayacak, klasik deyimıyla “bu can bu tende kaldıkça”.

Bırak öyle sansınlar, insanlıktan, insan olmanın muhteşem harmonisinden, insan olmanın onurundan zerre kadar pay sahibi alamamış düşkünler ve yaverleri. Bırak öyle sansınlar. Geldik ve buluştuk işte. Yazınlar olmasa da özlemlerimizle de buluşuyorduk ya, bu çok farklı oluyor. Bırak öyle sansınlar.

(26 Mart 2001)

*Muharrem Horoz’un Kandıra F Tipi Hapishanesi’nde 26 Mart 2001 tarihinde Ölüm Orucu direnişi sırasında yine Ölüm Orucunda olan başka bir yoldaşına yazdığı mektup.

Muharrem Horoz: 1967 yılında Sivas Divriği’de dünyaya geldi. 1989 yılında Trakya Üniversitesi Makina Mühendisliği Bölümüne girdi. O dönemde TKP/ML düşünceleriyle tanışarak gençlik örgütlenmesi olan TMLGB içerisinde mücadele yürütmeye başladı. Tutsak düştüğü tarihe kadar Parti’nin birçok alanında mücadele yürüttü.

3 Ağustos 1999 tarihinde tutsak düştü. Gördüğü işkenceler karşısında tavrı netti. Düşmana hiçbir bilgi vermedi. Öyle ki devlet ele geçirdiği kişinin Muharrem Horoz olduğunu uzun süre tespit edemedi. Basına göstererek tanıyanların bilgi vermesini istedi büyük bir çaresizlik içerisinde. TKP/ML MK Yedek Üyesi olan Muharrem Horoz, 2000 yılında başlayan F Tiplerine karşı yapılan Ölüm Orucu direnişinde yer aldı. Defalarca zorla müdahale işkencesine maruz kalmasına, bilincini dönem dönem yitirmesine rağmen son nefesine kadar direnişi sürdürdü. Direnişin 236. gününde şehit düştü.

12 kızıl yürek mücadelemizde ışımaya devam ediyor

96 Temmuz ve Ağustos yaz sıcaklarında onlar bedenlerini ölüme yatırdığında, amaçladıkları yere varacaklarını biliyorlardı. Devlet, özellikle sisteme karşı muhalefetin beyin gücü olarak gördüğü hapishaneleri, ilk ortaya çıkardığı günden bugüne denetim altına almaya çalışmıştır. Bu denetimi kırabilmek için elinden geleni ardına koymadığını da biliyoruz. Bu saldırılara karşı devrimci tutsaklar, gösterdikleri duruşla hiçbir zaman gerçekte esir alınamayacaklarını gösterdiler. Eskişehir tabutluklarına karşı bedenlerini ölüme yatan **Bülent ve Kemal Ertürkler**, 96’da onlarca beden ölüme yatarak, **Ulucanlar**’da, **Burdur**’da, **Buca**’da, **Ümraniye**’de, **19 Aralık**’ta hep bu direnişin simgesi oldu.

96’da SAG ve OO direnişleri ile

ölümsüzler kervanına katılan devrimci tutsaklar, 27 Temmuz günü İstanbul Sarıgazi Mezarlığı’nda **Ali Ayata** ve **Endercan Yıldız**’ın mezarı başında yapılan anmayla anıldılar. **TUYAB** (Tutuklu Yakınları ve Aileleri Birliği)’nin düzenlediği anmada “**96 SAG ve OO Şehitleri Ölümsüzdür**” pankartı açıldı. Hapishaneler direnişinden kesitler sunan “**Tecrite, tek tipe, mezar tipine hayır**”, “**19 Aralık katliamını unutmadık, unutturmayacağız**”, “**2002-2003 OO şehitleri ölümsüzdür**”... gibi dövizler açıldı. Günün anlam ve önemine vurgu yapılan açıklamanın ardından “**Devrim şehitleri ölümsüzdür**”, “**Anaların öfkesi katilleri boğacak**”, “**Bedel ödedik, bedel ödeceğiz**” vb. sloganlar atıldı. Sloganlar arasında çeşitli marşlar söyleyen kitle, anmadan sonra zılgıt ve alkışlarla dağıldı.

“Bırakın bizi, genç ve güçlü olduğumuz sürece özgürlük için savaşalım...” Friedrich Engels

28 Kasım 1820 yılında Almanya'da bir dokuma fabrikatörünün oğlu olarak dünyaya geldi Friedrich Engels. Bir sanayi merkezinde yaşayan Engels, daha çocukluk yıllarında emekçi halkın sefaletini gördü. On-dört yaşına kadar dindar bir havanın hakim olduğu Bremen'deki okula devam etti. 1834'te ise Prusya'nın en iyi okullarından olan Elberfeld Lisesi'ne geçti. Engels diğer öğrenciler arasında olağanüstü yetenekleriyle

hemen öne çıkıyordu. Tarih, eski diller ve Alman klasiklerini ilgiyle inceledi. Hiç umulmadık bir şekilde liseden ayrılmak zorunda kaldı. Liseden sonra ekonomi ve hukuk öğrenimi yapmak istiyordu ancak babası, Engels'in tüccar olmasını istediği için okuldan aldı. Babasının yanında çalışırken boş zamanlarında tarih, felsefe, yazın, dilbilim ve özellikle ilk yıllarda ilgisini çeken şiirle uğraşıyordu.

1939'da Engels Hegel'in yapıtlarını incelemeye başladı. Hegel felsefesinde akla uygun olan, diyalektik yöntemdi. Ama idealist oluşu doğa ve toplumun bilinmesinde bu yöntemin tutarlı bir biçimde uygulanmasını engelliyordu.

Engels, Hegel diyalektiğinin temel düşüncelerini toplumsal yaşama uygulamayı denedi. Bremen'de gazetecilikle ilgilenmeye başladı. Yazdığı makalelerde ilk kez ortaya koyduğu keskin eleştiri yeteneği ve kolay anlaşılır üslubu daha sonra Marksist ilkelerin geniş kitlelere yayılmasında büyük rol oynadı.

1843 Mayıs'ında Londra'da komünizm yanlısı Alman işçilerinin “Doğrular Birliği”nin önderleriyle tanıştı. Doğrular Birliği, Marks ve Engels'in çalışmaları sonucu Haziran 1847'de Londra'da yapılan ilk kongresinde **Komünistler Birliği** adını aldı. Aynı yılın sonbaharında ikinci kongresini yapan Birlik, Marks ve Engels'i komünist ilke ve siyasetleri tanımlayan bir program hazırlamakla görevlendirdi. Hazırlanan bu yapıt,

“**Komünist Manifesto**” başlığıyla yayınlandı.

1864 yılında Marks'la birlikte 1. Enternasyonal'in kuruluş çalışmalarına katıldı. Bakunin'in temsil ettiği anarşist akımlarla yürütülen mücadelenin başında yer aldı. Londra'ya geçerek Marks'la birlikte Almanya ve Fransa'daki sosyalist hareketlerle yakından ilgilendi. Engels Marks'ın ölümünden sonra onun yarım kalan çalışmalarından yola çıkarak **Kapital'in 2. ve 3. cildini tamamladı**.

Engels'in kaleme aldığı en önemli yapıtlarından biri, diyalektik ve tarihsel maddeciliği sistemli bir biçimde ortaya koyduğu “**Anti Dühring**”dir. Yine “**Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devlet'in Kökeni**” adlı yapıtıyla da kapitalizm öncesi toplumları sistemli bir şekilde incelemiştir.

Marksizm Leninizm Maoizmin ustalarından olan Friedrich Engels, **5 Ağustos 1895** yılında kansere yakalanarak yaşamını yitirdi.

Onlar aydınlık geleceğin yapı taşları oldular

Tuncer Mengücek

Öğrencilik yıllarında tanıştı devrimci düşüncelerle. 1979 yılında Proletarya Partisi saflarında mücadeleye katıldı. **4 Ağustos 1985** tarihinde İstanbul'da çalıştığı bir inşaatın 8. katından düşerek yaşamını yitirdi.

Hasan Ataç

1960'ta Dersim'de dünyaya geldi. Çok genç yaşta tanıştı devrimci düşüncelerle ve daha henüz mücadele yaşamında çok yeniyen tutsak düştü. **13 Ağustos 1985**'te İstanbul'da bir çatışmada katledildi.

1 Ağustos Şehitleri

28 Temmuz 1986 tarihinde Doğan Memeçil komutasındaki 10 kişilik bir Halk Ordusu gerilla birliği, Sivas Erzincan Dersim'in keşiştiği noktaya yakın bir bölgeden hareket etmektedir. Birlik gerillaya yeni katılan yoldaşlarını aldıktan sonra diğer birliklere katılacaklardır. Bu arada mola verdikleri bir köyde askerlerin yığınak yaptıklarını öğrenirler. O dönem Konferans yapılacağı duyumlarını alan devlet, Dersim'i yoğun bir ablukaya almıştır. Askerler de gerillaları görür ve çatışma başlar. Uzun ve çetin bir çatışma sonunda **Doğan Memeçil, İsmail Kaya, Yusuf Yıldırım, Ali Demir, Cahit Oğuz, İmam Utan, Süleyman Kaya, Yusuf Tosun ve Cumhur İçöz** şehit düşer.

Ali Karakaş

Türkiye'de mücadele yürütürken zorunlu olarak yurtdışına çıkan Ali Karakaş, **Ağustos 1991**'de geçirdiği bir trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

Güneşe koşanların ardından

Gün aklıyla çıktık

kavganın önüne

Sonra

ateşlere verdik sevdamızı..

mavi denizin,

yakamozlar düştü yüzüne.

Munzur,

Çağırdı dokuz düğümlü gülü

Ağustos şafağına

Ve gece inatlaşmıştı

bütün dağın isyanında

ince bir karanlık düşer gözlerine

sen susarsın

o susar

ay düşer ovaya

yıldızlar karanlığın içinde

öper namluyu.

Keskin bir bıçak ağız yırtar karnını

azgın yoksulluğun

dokuzların düşünde.

Haydi kalk ayağa

güneşim

ilk şafağım

böyle gerçekleşecek

geleceğin düşü.

Tarihten Notlar...

1 Ağustos 1969; Demirdöküm Fabrikası (Silahtar) işgal edildi.

6 Ağustos 1945; Hiroşima'ya atom bombası atıldı.

14 Ağustos 1956; Bertolt Brecht öldü.

Ağustos 1927; Adana Nusaybin demiryolu hattında çalışan yapı işçilerinin grevine, askeri birliklerin saldırısı sonucu birçok işçi yaşamını yitirdi.

2 Ağustos 1989; PKK tutsakları Hüseyin Eroğlu ve Mehmet Yalçınkaya Aydın Hapishanesi'ne yapılan kanlı sürgünde katledildi.

5 Ağustos 1994; Devrimci Sol savaşçılarından Güner Şar, Hüseyin Arslan, Özlem Kılıç, Bağcılar'da katledildi.

13 Ağustos 1993; Nebi Akyürek, Selma Çıtak, Sabri Atılmış, Mehmet Salgın, Hakan Kasa İstanbul Perpa'da katledildi.

7 Ağustos 1993; Aysel Malkoç, 7 Ağustos'ta kaçırılarak gözaltında kaybedildi.

8 Ağustos 1993; 28 Temmuz'da kaçırılan Özgür Gündem gazetesi muhabiri Ferhat Tepe'nin cesedi 8 Ağustos 1993'te bulundu.

9 Ağustos 1996; MLKP kurucu üyesi ve Kızıl Müfrez Komutanı Ali Haydar Göçer, Bahçelievler'de polisle çıkan çatışmada yaralandı, işkencede katledildi.

Tecavüz, işkence, “sorgu”, intihar girişimleri ve karar: BERAAAT!

Diyarbakır Lice'ye bağlı Dibek köyünde yaşayan S.Ö., köyünün boşaltılmasıyla Antalya'ya göç etti. Kadına dayatılan “zor” un hemen hemen her türüsünü yaşayan S.Ö. sistemin gerçek yüzünü sonuncu kez suçluların beraat edilmesinde tekrar yaşamış.

1968 yılında Diyarbakır Lice'ye bağlı Dibek köyünde doğdu. 1981 yılıydı; ablasının oğlu kan davalarını vurup da tüm aile kaçınca, yerlerini bilir diye jandarma tarafından gözaltına alındı. 13 yaşındaydı. Bu onun ilk gözaltısıydı, dayak yedi. Herşeyleri kan davaları tarafından yakılıp yıkılmıştı. Herşeyleri ortadan giden S.Ö'nün ve babasının, yaşamda kalabilmesi için tek çıkar yol olarak başvuru kaynakları da S.Ö olmuş. İhtiyaç duydukları para S.Ö'ye verilecek değer demektir. O zamanın parasıyla **125 bin lira** karşılığında evlendirildi S.Ö. (Yani satıldı) 10 yıl içinde 5 çocuk doğurdu.

***

1993 yılında Lice'nin yakılıp yıkıldığı olaylardan sonra gelen askerler, bu kez de köyü boşaltmalarını istediler. Göç yolları Antalya'ya uzandı. Kocasını burada inşaata girdi ve altıncı çocukları göç ettikleri bu diyarda

dünyaya geldi. Yine bu dönem devletin özellikle PKK'ye yönelik itirafçılığı dayattığı yıllardı. Bir PKK itirafçısının, kocası ile ilgili ihbarda bulunması üzerine kocası tutuklanarak, Nazilli Hapishanesi'ne gönderildi. Çaresiz yaşamda tek kaldığını düşünen S.Ö, çocuklarıyla beraber İzmir'e, ablasının yanına göç etti. Günlerini çiçek satarak ve kocasının görüşüne giderek geçirmeye başladı.

***

1997 yılının 5 Kasım günüydü ve mekan yine Diyarbakır'dı.

Babasının hastalandığı haberi ile Diyarbakır'a giden S.Ö, burada yorulduğundan dinlenmek için biraz uzanır. Ve daha sonrasında SÖ şöyle anlatıyor; “Bir tekmeyle kendime geldim. Birisi ‘Ayağa kalk ellerini başının üzerine koy’ diyordu. Beni bir odaya sokup küfür edip dövmeğe başladılar. ‘Silahlar nerede? Kime getirdin?’ diye soruyorlardı. Bir saat kadar dövüp evin her yerini aradıktan sonra beni bir arabaya sokup emniyete götürdüler.” İzmir polislerinin PKK'ye yönelik bir operasyonunda adı geçtiği için S.Ö gözaltına alınmıştı. 3 gün gözaltında tutulup “sorgulandı”. Bu “sorgulanma” sırasında ise neler mi yaşadı? İşte birçok kadını intihara sürükleyen saldırılardan birkaçı; “Tecavüz”, “elektrik”, “cinsel organa sigara basma”, “copla tecavüz”... Tabi bunları S.Ö çok sonraları anlatıyor.

***

7 Kasım 1997 yılında İzmir Emniyeti'ne gönderildi. İfade-sindeki suçlamaları reddeden S.Ö, buradaki “sorgulamaların-

da” da Diyarbakır'da yaşadıklarının ayrılarını yaşadı. “Tecavüz”, “elektrik”,... Bir de burada farklı olarak çıplak fotoğrafları çekildi. Ve “kocana göndeririz” diyerek tehditler yağdırıldı. Tecavüzün ağırlığını kaldıramayan S.Ö'den ilk **intihar girişimi**... Hüccesinde bulunan battaniyenin şeritlerini sökerek intihara kalkışan S.Ö, nöbetçi polislin farketmesiyle kurtarıldı.

***

12 Kasım günü çıkarıldığı İzmir DGM tarafından “**yasadışı örgüte yardım ve yataklık ettiği**” suçlamasıyla tutuklanarak Uşak Hapishanesi'ne konuldu. Yanında en küçük oğlu Cigerhun da vardı. Hasta olduğu için ziyaretine gidip, göremediği babasını da bu 4 ay içerisinde kaybetti. 5 çocuğu ise dışarıda yaşamaya çalışıyordu. Köyünün yakıldığını da hapishanede öğrendi S.Ö. Bu zaman zarfında, gözaltına alınan kayımpederinin de ölüsü karakoldan çıktı. Birçok olumsuzlukla karşı karşıya gelen S.Ö ise tecavüzün ağırlığını hala atamamıştı. Hapishanede iki kez hap içererek intihara kalktı. Ama gerek hapishanede arkadaşları gerekse de oğlunun yardımıyla kurtarıldı.

***

Yıl 1999'u gösterdiğinde Uşak'tan kocasının bulunduğu Burdur Hapishanesi'ne gönderilmişti S.Ö. Buradaki kadın tutukların yardımı ve telkinleri ile yaşadıklarını paylaştı ve yine tutukların yardımı ile 3 Şubat 1999'da **Gözaltında Cinsel Taciz ve Tecavüze Karşı Hukuki Yardım Bürosu**'na başvuru yaparak suç duyurusunda bulundu.

İzmir ve Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü'ndeki polisler hakkındaki yaptığı suç duyuruları, bildiğimiz gerekçelerle dikkate alınmadı ve soruşturma açılmadı. Buna rağmen S.Ö, ısrarcı oldu ve birçok yerden hazırlattığı iddianamelerle dava açılması için uğraştı.

***

2000 yılında yürürlüğe giren Şartlı Tahliye Yasası'ndan yararlanarak hapishaneden çıkan S.Ö, İzmir'e çocuklarının yanına gitti. Ayda bir kez de Burdur Hapishanesi'nde olan eşinin yanına gidiyordu. Bu arada da İnsan Hakları Vakfı'nın yardımıyla psikolojik tedavisi sürüyordu. Yaşamı yavaş yavaş düzene giren S.Ö, bu sefer de işkence ile açtığı davadan ötürü polisler tarafından tehdit edilmeye başladı. Gözaltında yaşadığı tacizi, kaçırılarak götürüldüğü ormanlık alanda kafasına silah dayatılarak daha da ağır yaşadı. Bu olayların ardından Uluslararası Af Örgütü'ne başvurdu. Yabancı basın aracılığıyla Avrupa'da da yaşadıkları duyuldu. Tabi böyle olunca sayın(!) İçişleri Bakanımızdan gelen müfettişler ziyarete geldiler S.Ö'yü ve bir daha da polislerce rahatsız edilmedi S.Ö.

***

Ve sonuç... İşkence ve tecavüzle suçlanan sekiz polislin yargılandığı dava, 2002 Mart ayında yapılan karar duruşması ile sanıkların beraatine karar verildi...

***

S.Ö en küçüğü 9 yaşında olan 6 çocuğuyla hala İzmir'de yaşamaya devam ediyor.

İşsizlik en çok kadını etkiledi

Ege Bölgesi Sanayi Odası (EBSO) tarafından yayınlanan “**Türkiye ve Ege'de Ekonomik Panorama**” adlı kitapta, kadınların işsizlik oranının erkeklere oranla daha yüksek olduğu belirtildi.

EBSO tarafından sağlıklı ekonomik verilerin elde edilmesi amacıyla hazırlanan ve 2003 yılının ilk 6 ayını kapsayan “**Türkiye ve Ege'de Ekonomik Panorama**” adlı kitap çarpıcı sonuçlar ortaya koydu. Buna göre, erkeklerin işgücüne katılma oranı yüzde 76 iken, kadınların oranı ise sadece yüzde 24.

Sadece eğitimli kadınların iş bulabildiği ve bir işte tutunabildiğine dikkat çekilen kitapta, başta finans olmak üzere hizmet sektörlerinde, imalat sanayiinde yaşanan işten çıkarmaların etkisiyle, kadınlar arasında işsizliğin tırmandığı kaydedildi.

Krize uyum sağlamanın en kolay yolu olan eleman azaltma yoluna giden firmaların da bu oranın yüksekliği notasında büyük payının olduğu vurgulanan kitapta, “Çalışanların örgütsüzlüğü veya sendikaların etkisizliği sonucu tırmanan işsizlik, en çok kadına yansdı. Sürekli büyüyen ve gelişen bir ekonomi için gerekli şartlar oluşur ve çalışanlar sağlam bir örgütlülüğü başarabilirlerse işsizlik oranları aşağı çekilir” denildi.

(DİHA)

İntihar meşrulaştırılıyor

Özellikle Batman'da gündeme oturan ve ülkenin birçok yerinde karşılaştığımız kadınların intiharlarının irdelenmesi yönünde sistem tarafından hala bir duyarlılık söz konusu. Feodalizmin kendini ağır hissettirdiği özellikle T. Kürdistanı'nda yaşanan intihar olgusunun birçok yaşamdan kesitlerini bu sayfalarımızda sunmaya çalıştık. Son süreçte DEHAP Kadın Kolları Başkanı **Gülbahar Gündüz**'e tecavüzle birlikte kadın üzerindeki baskıları da yine sunmaya çalıştık. Tecavüz, dayak, feodal değerlerin ağırlığı ile birçok kadın intihar yolunu seçmeyi bir kurtuluş olarak düşünüyor. **İnsan Hakları Derneği Batman Şubesi'nin yaptığı**

açıklamaya göre; son 6 ay içinde 43 kişi daha intihar etmiş.

İntihara sürüklenen kadının yaşam kesitini yan sütunda S.Ö gerçekliği ile sunmaya çalıştık bu kez. S.Ö, kadına sunulan çaresizliğe karşı mücadele etmeye çalışmış ama bu mücadelesini yine feodal değer yargılarından kaynaklı sona erdirmişti. S.Ö'ler, N.Ç'ler ve onlarca, binlerce bu ağırlığın altında ezilen kadınlar çareyi intiharda arıyorlar. **Halbuki çare de saldırılar gibi ortaktır. Saldırıları örgütlü bir güç tarafından yapıyor, çaremiz örgütlü olmaktır.** Kadınlar ancak örgütlenerek bu gidişata dur diyecekler, yalnız olmadıklarını görecekler, sistemin sunduğu çareyi, yani intiharı kurtuluş göstermesine örgütlenerek karşı duralım.

Gerçeği göstermede silahını en iyi şekilde kullananlardandı O;

BERTOLT BRECHT

Epik tiyatro, gerçek olayların yansıtılmasını sanatın bir görevi haline getirmeye çalışan ve bunun için de seyircinin gerçek olaylara karşı eleştirel tutumunu sanatsal bir tutum olarak şekillendirmeye çalışan bir tiyatro biçimidir. Yani Brecht'in deyimiyle; "Dünyayı aynen olduğu gibi göstermek"tir. Bu anlayışı ile yaşamını devrime adanmış ve bu adayı, sanatın tiyatro alanına yansıtması olan Bertolt Brecht, yaşarken de ölümünden sonra da eserleri ile insanları fazlasıyla düşündürmüştür. Kapitalist-emperyalist sisteme, özellikle sonuçlarından giderek karşı çıkmıştır Brecht. Bir anti-kapitalist olarak kapitalist sistemin getirdiği yabancılaşmanın üzerine gitmiştir. Üretmenin her konuda gerekliliğini ortaya koymuş, oyunculukta ve sahne kullanımında da yeni yollar aramaya çalışmıştır. **Onun tiyatroya getirdiği yeniliği diyalektik olarak da özetlemek mümkündür.** Tüm yaşamında olayların, olguların nedenlerini araştıran sanatçı, oyununda yer alan

her kavramda da bunu izleyicilerine hissettirmeye çalışmıştır. Ama sadece gerçeği değil, gerçeğin ardındaki gerçekliği göstermek olmuştur. Mesela oyuncuya duvarı göstermekle yetinmemiş, duvarın nasıl yapıldığını, duvarın ardında neler olduğunu göstermiştir. Brecht'in bu özelliği de aslında devrimci bir sanatçının nasıl özelliklere sahip olmasının gerekliliği sunuyor bizlere. İdeolojimizle pratiklerimizin uyumunu yani. Bu anlamda Brecht'in, ideolojisinden aldığı o muazzam güçle pratiklerini yarattığını ve bir yanda da örgütlülüğüne, sanata, izleyicilerine, okuyucularına çok şey öğrettiğini söylemeliyiz. Sanatın her dalı; dünyanın geliştirilip, güzelleştirilmesi için yani gelecekte kuracağımız dünyanın (sistem) oluşturulmasında bir silahtır. Bertolt Brecht sahnede ve yaşamında bu silahın nasıl kullandığını öğretmeye hala devam ediyor.

SIRF ARTAN DÜZENSİZLİK YÜZÜNDEN

Sırf artan düzensizlik yüzünden
Bizim sınıf kavgası kentlerimizde
Çoğumuz şu yıllarda karar verdik
Daha fazla söz etmemeye
Deniz kıyısındaki kentlerden,
çatılardaki kardan, kadınlardan,
Mahzendeki olgun elmaların
kokusundan, etin duygularından,
Bir insanı insan yapan ve onu
şişmanlatan tüm şeylerden.
Ama gelecekte yalnız
düzensizlikten söz etmeye
Ve böylece tek yanlı, kısır olmaya
karar verdik,
Ve politika işine adamakıllı
dalmaya,
Ve diyalektik ekonominin kuru ve
aşağılık sözcüklerini kullanmaya
Kar tipilerinin (bu tipiler,
biliyoruz, sadece soğuk değil)
Sömürünün çekici kadın etinin,

sınıflı adaletin
Böylesine korkunç böylesine
sıkışık bir arada yaşamdan
Bu kadar çok yönlü bir dünyanın
içimizde onaylanmasını
(doğurmasını diye
ve zevk alınmasını diye
çelişkilerinden
böylesine kanlı bir yaşamın.
Anlıyorsunuz.

Aybastı Festivali yapıldı

Her yıl geleneksel olarak yapılan Aybastı Perşembe Yaylası Şenlikleri bu yıl da çeşitli etkinliklerle 21-27 Temmuz tarihleri arasında gerçekleştirildi. Şenliklere yerel sanatçıların yanı sıra **Musa Eroğlu** ve **Özlem Özdil** de katıldı. Her yıl gerçekleştirilen festivale bu yıl katılımın düşük olduğunu söyleyen çevre halkı, festivalin geçmiş yıllara nazaran coşkusuz geçmesinden de şikayetçi. **Şenliklere bu yıl ilk kez gazetemiz İşçi-köylü olarak biz de katıldık.** Bazı eksiklerimize rağmen çevre halkı ile ortak bir dili yakalayabildik. Öncelikle insanlarla sohbet ederek festivalin amaçlarını ve düşüncelerini öğrenmeye çalıştık:

-Kendinizi tanıtarak bu festivalin amaçlarını anlatır mısınız?

-Enver Kurt: Ben buralıyım. İstanbul'dan şenlikler için geldim. Her sene yapılıyor bu şenlikler. Bunu belediye düzenliyor. Her yıl değişik sanatçılar geliyor. Buranın sanatçıları da var. Birinci gün açılış konuşması yapılıyor. İkinci gün ise buzağılar tanıtılıyor ve üçüncü gün ise at yarışları ve güreşler oluyor. Son

günler konserler olduğu için daha neşeli geçer.

- Şenlik ağası denilen kişileri kim belirliyor ve amacı ne?

- Bunu parası olan belirler. Kim çok para verirse o alır ağalığı. Şenlik ağası buranın en zengini. Herkes yapamaz, parası çok olan yapar. Burada tanınmış kişilerdir. "Yaylama bir katkı olsun" der ve bir şeyler yaptırır şenlik alanına. Her sene değişir. İstanbul'dan gelip de şenlik ağası olunmaz. Buradan katılan zenginler olabilir ancak.

- Daha önceki şenliklerden farkını anlatabilir misiniz?

- Şenliğe katılan bir kişi: Daha önceleri çadırlar kurularak tepelere çıkılıyordu. Ama şimdi yasakladılar. Kötü olan yönleri de vardı tabi. Örneğin dansöz falan getiriyorlardı. Şimdi yapmıyorlar.

Daha önce çingeneler geliyordu. Onlara da çadır kuruluyordu. Kimseye bir zararları yoktu. Ama onları da yasakladılar. Önceki yıllara göre bu yıl daha durgun geçiyor. Sadece Musa Eroğlu ve Özlem Özdil'in katılması güzel. (Samsun)

✓ KÜRTÇE ŞARKILARA TUTUKLAMA

AB'ye Uyum Yasaları adı altında, ardı ardına paket çıkararak "demokratikleştik"lerini söyleyen devlet, uygulamalarıyla sözde "demokrasi" oyunlarını tek tek açığa çıkarıyor. Doğubeyazıt Sulh Ceza Mahkemesi, "2. Doğubeyazıt Kültür ve Turizm Festivali"ne katılan sanatçılar **Rojin** ve Kürt Standupçısı **Murat Batgi** hakkında tutuklama kararı çıkardı. Mahkeme, sanatçıların TCK'nın 169. maddesi gereği "örgüte yardım ve yataklık" yaptığını ileri sürdü. Murat Batgi'nin "Hernepeş" adlı halk türküsünü katılımcılara söylediği, Rojin'in ise söylediği şarkıda Kürdistan kelimesi geçtiği için tutuklama kararı verildi.

Daha sonraki günlerde bir açıklama yapan Rojin "bu şarkıları herkes söylüyor. Herhangi bir suç unsurunun bulunabileceğini sanmıyorum, tutuklama kararını da anlamsız buluyorum" diyerek davayı AİHM'e götüreceğini açıkladı. (H. Merkezi)

✓ TUZLA'DA KÜLTÜR FESTİVALİ YAPILDI

Tuzla'da Tuzla Belediyesi Bilgi Meclisi ile Folklor Müzik ve Gençlik Derneği tarafından düzenlenen **1. Uluslararası Tuzla Kültür ve Sanat Festivali** 15 Temmuz 2003 tarihinde başladı.

Festival bir törenle başlarken folklor ve dans grupları çeşitli gösteriler sundular. Etkinliklerde Yunanistan Filarmoni Orkestrası'nın yanı sıra kükrek, carting ve ev yemekleri yarışmaları da yapıldı. Ayrıca halk oyunu, dans gösterileri ve resim sergisinin de yapıldığı festival, **İzzet Aktaş** ve **Yavuz Değirmenci**'nin konserleri ile 19 Temmuz'da bitirildi. Festival yapılan ödül töreniyle son buldu. (Kartal)

✓ "SANATÇI HALKI İLERİYE TAŞIYABİLENDİR"

"Sanat paylaşmaktır" özdeyişinden yola çıkarak **Anadolu Sanatçılar Derneği** (ASD), bir yıldır halkla sanatçı arasındaki yabancılaşmayı kırmak için çalışmalarını sürdürüyor. ASD olarak çalışmalarını yürüten dernek, 1979'da kurulmuş. Dernek, sanatın herkesin hakkı olduğu düşüncesiyle Türkiye'de ilk kez yapılan "Sanata açık kapı" projesiyle derneklerine bağlı atölyelerin kapılarını açmış ve birçok sanatseverin sanatçı ve sanat ürünleriyle ilişki kurmasını sağlamış. Yine aynı amaçla Anadolu'nun her yerini kapsayacak mobil sergi ile köyleri ve kasabaları gezerek sanatın insanlarla buluşmasına ön ayak olmuş. Ayrıca uluslararası sergilerle Anadolu kültürünü İstanbul'a ve Avrupa'ya taşımışlar.

ASD'nin kurucusu ve sözcüsü **Sadık Varer**, yaptığı açıklamada "amacımız kalabalıklarla sanat ve sanatçı arasındaki uzaklığı gidermek. Bu yabancılaşma, hem tarihsel boyutta hem de sanatçılardan kaynaklanan nedenlerden dolayı ortaya çıkıyor" diyor. Anadolu toprağında yapılan sanat çalışmalarının Kübalı, Meksikalı veya bir Afrikalı sanatçıyla paylaşılması gerektiğini vurgulayan Varer, bu amaçla başta Fransa, Almanya, Rusya gibi ülkelerde "Anadolu Sergileri" başlığı altında uluslararası sergiler düzenleyerek Anadolu kültürünü tanıttıklarını belirtti. (Kartal)

Tanık anlatımlarıyla Tek Tip Elbise gerçeği

12 Eylül'ü yaşayanların 12 Eylül uygulamalarını esas olarak yaşayanlardan dinlemek istedik. Anlatılanlardan ortaya çıkan ortak sonuç şu oldu; asıl amaç sadece basit bir kılık kıyafet sorunu değil toplumu 12 Eylül döneminde olduğu gibi kimliksizleştirmek....

✓ Madde 82-

Beslenmeyi reddederek açlık grevi veya ölüm orucunda bulunan hükümlülerden, birinci fıkraya gereğince alınan tedbirlere ve yapılan çalışmalara rağmen hayatî tehlikeye girdiği veya bilincinin bozulduğu tabipçe belirlenenler hakkında, isteklerine bakılmaksızın kurumda, olanak bulunmadığı takdirde derhâl hastaneye kaldırılmak suretiyle muayene ve teşhise yönelik tıbbî araştırma, tedavi ve beslenme gibi tedbirler, sağlık ve hayatları için tehlike oluşturmamak şartıyla uygulanır.

En son hazırlanan "Ceza ve Tedbirlerin İnfazı Hakkında Kanun Tasarısı"yla başlayan Tek Tip Elbise tartışmaları, doğal olarak birçok kişiyi özellikle de 12 Eylül dönemini yaşayanları, 12 Eylül'e, 12 Eylül'ün teslim alma politikalarına geri götürdü. 12 Eylül'den beri çeşitli biçimlerde sürdürülen ve devrimci, komünist tutsakların büyük direnişleriyle ve ödenen ağır bedellerle 1988 yılında geri püskürtülen bu saldırılar şimdi yenilik olarak topluma tekrar sunuluyor. AB'ye uyum adı altında sürekli yeni yeni paketler hazırlayarak meclise sunan AKP hükümeti, en son 7. uyum paketini de meclisten geçirmeye hazırlanırken geçmişteki uygulamaların artık son bulduğu, bütün insanların yasalarla güveneye alınacağı yalanlarını tekrarlayıp duru-

yor. Oysa **yaşananlar, yaşadıklarımızı yasaların insanların yaşamını korumaya değil kararmaya yönelik olduğunu birçok kez ortaya seriyor.** Geçmişten günümüze özünden hiçbir şey kaybetmeyen bu yasalar, sadece kağıt üzerinde yapılan değişikliklerle (kaldırılan maddenin yerine ona uygun başka bir madde koyarak ya da maddeyi daha da ağırlaştırarak) topluma yenilik olarak sunulmaya çalışılıyor.

En son ceza yasasında yapılan değişiklikler, zaten uygulanan insanlık dışı politikaların bir anlamda yasallaştırılması anlamına geliyor. Örneğin **Ölüm Orucu ya da Açlık Grevi yapan tutsaklara zorla müdahale yasallaştırılıyor.** Bu uygulamanın sonucu olarak 19 Aralık katliamı sonrasında Ölüm Orucunda olan yüzlerce tutsak zorla müdahale sonucu sakat kaldı. Yine yasa, **tutsaklara Tek Tip Elbise giymeyi ve tutsakları çalıştırmayı zorunlu hale getiriyor.** Yasanın 27. maddesine göre "hükümlü kurumda, işyurtlarında veya atölyelerde çalışmakla yükümlüdür" deniyor. Tek Tip Elbisede gerekçe ise "kendi zevkine göre elbise giyilmesi hükümlüler arasında disiplinin bozulmasına yol açabilir" şeklinde açıklanıyor. Yasa **siyasi tutsakların bir ve üç kişilik hücrelerde kalmasını getiriyor.** Daha önce de defalarca hücre tipi hapisanelere geçmek için birçok hapisaneye (Buca, Ümraniye, Diyarbakır, Ulucanlar, Burdur, Bergama) operasyonlar düzenlenmiş ve saldırılar sonucu onlarca tutsak şehit düşmüş, yaralanmış ancak hücre tipine geçilememişti. En son ise 19 Aralık'ta 20 hapisaneye birden operasyon düzenlenerek 28 devrimci tutsak hunharca katledilmiş, tutsaklar F Tiplerinde bir ve üç kişilik hücrelere konulmuştu. O günden bugüne kadar tecrite karşı süren direnişte gerek içerde gerekse dışarda 107 devrimci ve komünist şehit düştü. Ayrıca **yasa tutsakların direnmesini de yasaklıyor.** Hak talebinde bulunmak için eylem yapan tutsaklara idare ceza verecek. Örneğin sessiz direniş yapmak, açlık grevi

yapmak, zorla çalıştırmaya karşı çıkmak, marş söylemek, slogan atmak, ilaç bulundurmak bu kapsama giriyor.

BİZE ASKER MUAMELESİ YAPILDI

Yaşanan tüm bu gelişmelerle ilgili Tek Tip Elbise saldırısı döneminde İstanbul hapisanelerinde tutsak olan **Bekir Zengin** ve **ESP temsilcisi Emin Orhan**'ın tanıklığına başvurduk. 12 Eylül'ün teslim alma saldırısını, tutsakların bu saldırılar karşısında direnişlerini ve hazırlanan yeni bir yasayla hapisanelerde hayata geçirilmeye çalışılan başta Tek Tip Elbise dayatması olmak üzere, esasında tutsakları kimliksizleştirerek teslim almaya yönelik olan bu saldırıyı nasıl değerlendirdiklerini sorduk. Yani 12 Eylül uygulamalarını esas olarak yaşayanlardan dinlemek istedik. **Anlatılanlardan ortaya çıkan ortak sonuç şu oldu; asıl amaç sadece basit bir kılık kıyafet sorunu değil toplumu 12 Eylül döneminde olduğu gibi kimliksizleştirmek....**

"1983 yılı başlarında ülkedeki tüm hapisanelerde Tek Tip Elbise uygulaması gündeme getirildi. Ben 1981 yılı ortalarında tutuklandım ve Metris Hapishanesi'ne götürüldüm. Devrimci komünist tutsakları ideolojik ve siyasal kimliklerinden arındırarak teslim alma politikaları, 12 Eylül ile birlikte zaten başlamış, tüm ülke bir uçtan uca yarı açık hapisaneye dönüştürülmüştü. Teslim alma politikalarında o dönem en üst boyuttaki saldırı, **Tek Tip Elbise saldırısıydı. Tek Tip Elbise saldırısı siyasi tutsakları kimliklerinden arındırma, kişiliksizleştirme, beyinlerini teslim alma, teslim alamadıklarını ise fiziksel olarak yok etme, toplumdan yalıtma politikalarının bir parçası olarak uygulanmaya konulmak istenmiş, sadece beyinlerin değil, fiziki görünüşün de tek tipleşmesi, aynı zamanda da siyasi tutsakların aşağılanması amaçlanmıştır.** (Bekir Zengin)

"1983 sonu 1985 arası önce **Selimiye**'de daha sonra **Metris Cezaevi**'nde kaldım. 1980'den sonra talim terbiye politikasının bir sonucu olarak 1983 Aralık ayında gündeme geldi Tek Tip Elbise uygulaması.

İlk olarak Selimiye Askeri Cezaevi'nde uygulanmaya çalışıldı. Şubeden yeni çıkmıştık. Bizden elbiselerimizi almak, yerine Tek Tip Elbiseleri vermek istediler. Biz **'elbiselerimizi vermeyeceğiz, sizin vereceğiniz elbiseleri de giymeyeceğiz'** dedik. Hemen cezaevi yönetiminin bize karşı havası değişti. Bizi tecrite aldılar. Üzerimizdeki herşeyi çıkardılar. Sadece iç çamaşırlarıyla kaldık. Battaniyelerimizi, gazeteleirimizi, sigaralarımızı da aldılar. Eskiden atların kaldığı alt katta bir yere koydular bizi. Yani tam anlamıyla tecrit uyguladılar. Bir hafta on gün öyle kaldık. Bizi oradan Metris'e götürdüler. Metris'te de aynı uygulamayı dayattılar. Muzaffer binbaşı vardı, bizi çağırdı. Tek Tip Elbiseyi giyip giymeyeceğimizi sordu **'giymeyeceğiz'** dedik. İstiklal marşı okuyup okumayacağımızı sordu. **'Okumayacağız'** dedik. (Bize asker muamelesi yapıyorlardı. Hazırolda durma, zorla istiklal marşı okutma vs. dayatıyorlardı.) Biz asker olmadığımızı siyasi tutsak olduğumuzu söyleyerek bu uygulamaları kabul etmedik. Havalandırmaya aldılar. 100 civarında asker, üstümüzü başımızı yırtarak Tek Tip Elbiseyi giydirdiler. Biz elbiseleri yırttık, geri çıkardık. Bizi kelepçelediler. **Biz hiçbir yaptırımları kabul etmediğimiz için o zamanki adıyla Sibiryaya gönderdiler.** Metris'te iki bölüm vardı. Birincisi Tek Tip Elbiseleri giyen, mücadeleyi bırakanların kaldığı yer, ikincisi, faşizmin yaptırımlarına boyun eğmeyen devrimcilerin kaldığı yer -buraya Sibiryaya adı verilmişti." (Emin Orhan)

✓ Madde 64-

Kişisel elbisesini giymesine izin verilmeyen hükümlüye, yazlık ve kışlık olmak üzere iklimine uygun, sağlığa ve çalışmaya elverişli giysi verilir; hükümlünün bu giysiyi giymesine zorunludur. Kanununun, 55 ve 56. maddeleri hükümleri gereğince yapılan nakiller hariç, kurum dışına çıkan hükümlü kişisel giysilerini giyebilir. Bu giysiler, iç ve dış güvenlik personelinin giymekte olduğu üniformalara benzer şekil ve renkte olamaz.

✓ Madde 40-

Haberleşme veya iletişim araçlarından yoksun bırakma veya kısıtlama cezası; Hükümlünün bir aydan üç aya kadar mektup ve telgraf yollamaktan, televizyon izlemekten, radyo dinlemekten, kendisine gelen mektup ve telgrafları almaktan, gazete, dergi, kitap ve diğer iletişim araçlarından yararlanmaktan yoksun bırakılmasıdır. Hükümlüye gelen mektup ve telgraflar, disiplin cezasının infazının sonunda kendisine verilir. Aynı türden olsa bile sonraki disiplin cezasının infazına bu işlem yapılmadan başlanamaz.

DEVİRİMCİLERİN ORTAK İRADESİ VARDI...

Elbette amaç sadece Tek Tip Elbiselerin giydirilmesi değildi. Bugün olduğu gibi saldırılar o dönemde de çok boyutlu. Devlet, "toplumun ileri unsurları olan devrimci ve komünist tutsakları teslim alırsam diğer kesimlerde herhangi bir direnişle karşılaşmam" diye düşünüyordu. Uygulama pilot olarak İstanbul hapisanelerinde başlatılmıştı. Buralarda başlatılan bir uygulama aşama aşama diğer hapisanelere de yayılacaktı. **Ancak beklenen olmadı. Büyük ve ciddi bir**

direnişle karşılandı uygulamalar. Bu direnişi tanıkların anlatımından dinleyelim...

"Karşı koyuş fiili direnişlerle başladı. Sayım vermeme, saç sakal tıraşı olmama (idare tıraş ediyordu), hiçbir talimata uymama gibi direniş biçimleri vardı ilk başlarda. **Bize zorla giydirilmeye çalışılan elbiseleri giymiyorduk, üstümüz başımız parçalanıyordu.** Tabii bu direnmelerin ardından askerler tarafından yaka paça koridorlara çıkarılıp kalas ve benzeri cisimlerle feci şekilde dövülüyorduk. Mahkeme günleri Tek Tip Elbise giymek için, kışın karda mahkemeye külot ve atlele gidiyor, dışarıda saatlerce karın üzerinde bekletiliyor, mahkemeye çıktığımızda ise üzerimizde elbise olmadığı için duruşmadan ya çıkarılıyor, ya da hiç içeri alınmıyorduk. İki buçuk yıl süresince ziyaret, avukat, havalandırma, revir, gazete, kitap, televizyon, radyo, mektup yasağı, kalem, defter ve kitap türü şeylerin koşullarda zorla yapılan aramalar sonucu elimizden alınması, hemen her gün dayaktan geçirilmemiz olağan uygulamalardandı.

Tek Tip saldırılarına karşı direniş bilindiği gibi fiili direniş ile devam etti. Yani direniş aşama aşama geliştirildi. Dev-Sol ve TİKB tutsaklarının başlatmış olduğu Ölüm Orucunun ölümlerle sonuçlanması ile kamuoyunda duyarlılık arttı. Bu direnişler sonucu 1985 yılı sonlarında devlet Tek Tip uygulamasından geri adım attı ve gasp edilen haklar geri alındı. Yani siyasi tutsakları teslim almaları yine o dönemde de mümkün olmadı. Elbet ki bu süreçte kırılanlar da oldu. Bugün artık siyaset sahnesinde hiçbir varlığı olmayan kimi yapılar daha başından teslim olmuş, bunlar neredeyse hiçbir yaptırım karşısında direniş göstermemişlerdir." (Bekir Zengin)

"Devrimcilerin ortak iradesi vardı. Mahkemelere çıkışta, hastaneye gidişlerde Tek Tip Elbise dayatıyorlardı. Mahkemelere çıkmıyorduk. O zaman da Tek Tip Elbiseleri giymediğimiz için çıplak çıkarıyorlardı. Mahkemelere gidişler başlı başına bir işkence halini alıyordu. Bu nedenle çok sayıda insanın ifadesi alınmadı. Hiçbir şekilde yargılanmadan birçok tutsak yıllarca cezaevinde kaldı. Bu dönem içerisinde hasta olanlar doktora çıkarılmıyorlardı. Onlara da Tek Tip Elbise

dayatması getiriliyordu çünkü. Bu uygulamanın en somut örneklerinden biri **Adil Can**'dır. (TKİH önderlerinden) **Adil Can kan kustuğu halde bütün ısrarlara rağmen günlerce doktora çıkarılmadı. Sebep Tek Tip Elbise giymeyi reddetmesiydi. 12 Nisan 1985'te bu uygulamalar sonucu şehit düştü.** Uygulama elbette sadece elbise dayatmasıyla sınırlı kalmıyordu. Sık sık hücrelere tazyikli su sıkıyorlar, yatakları ısıtıyorlar, koşullara günde üç dört kez operasyon düzenliyorlardı. Devrimci tutsakların bu uygulamalara karşı gösterdikleri direniş moralieri yüksek tutuyordu." (Emin Orhan)

HAPİSHANELER MÜCADELESİ DİŞARDAN DESTEKLENMELİ...

Tutsaklar hiçbir zulmün direniş ve devrimci irade karşısında uzun süre varlamayacağını birkez daha gösterdiler. 5 yıl gibi bir süre yaşanan bu uygulama, içerde tutsakların dışarda tutsak yakınlarının, devrimci demokrat insanların, aydın ve sanatçıların ortak direnişleri sonucu geri çekilmek zorunda kaldı. Tanıklara tekrar döndüğümüzde; onlar da bu saldırılara karşı koymanın dün olduğu gibi bugün de devrimcilerin içerde dışarda ortak direnişleriyle olacağına dikkat çekiyorlar...

"Büyük direnişler sonucu geri çekilen Tek Tip Elbise dayatması, bugün yine uygulamaya sokulmak istenmektedir. Hapishaneler mücadelesinde öteden beri büyük direnişler sonucu elde edilen hakların, yeni saldırılarla tekrar gasp edilmesi, buna karşı yeniden yaşanan direnişler hapishaneler mücadelesinin olağan seyri haline gelmiştir. 19 Aralık'la birlikte hayata geçirilen F tipi uygulaması ise hapishanelerdeki hak gasplarına, teslim alma politikalarına yeni bir boyut kazandırmıştır. Tek Tip Elbisenin tekrar gündeme getirilmesi de F tipi saldırısının devamıdır. Ayrıca yüksek güvenlikli hapishanelerin inşaatlarının sürdüğü de bilinmektedir. Hapishanelere dönük tasarı halinde olan son yaklaşımlar, yeni ve ciddi bir saldırının habercisidir ve bu gelecek saldırıları geri püskürtmek için, daha şimdiden hem içeride hem de dışarıda ciddi çalışmalar yapılmalıdır. Şunu vurgulamak gerekiyor; Hapishaneler mücadelesinin dışardan desteklenmesi, dışarıda kamuoyu oluşması direnişlerin başarı şansını artırmakta, süresini kısaltmakta-

✓ Madde 10-

1. Sıkı güvenlikli kapalı ceza infaz kurumları, iç ve dış güvenlik personeline sahip, firara karşı teknik, mekanik, elektronik, fizik engellerle donatılmış, oda ve tüm koridor kapıları sürekli kapalı tutulan, ancak mevzuatın belirttiği hâllerde aynı oda dışındaki hükümlüler arasında ve dış çevre ile temasların geçerli olduğu ve hükümlülerin bir veya üç kişilik odalarda barındırıldıkları tesislerdir.

dır. Bizim dönemimizde dışarıda güçlü bir aile ve kamuoyu desteği vardı, bu da bize moral olurken devlete de geri adım attırıcı bir güç oluşturuyordu." (Bekir Zengin)

"Uygulanmak istenen, şimdi olduğu gibi tam bir tecrit politikasıydı.

Bugün F Tiplerinde tecriti uygulayan akıl babaları, o dönem devrimci hareketi tasfiye etmek için tecrit ve izolasyonu bir politika olarak uyguluyorlardı. Oysa Türkiye'de cezaevleri nice direnişlere ve yitliklere tanıklık etmiştir. Bugün bunun örnekleri yeniden yeniden yaşanıyor. Tek Tip Elbise uygulaması boyun eğdirmenin, teslim almanın, siyasal olarak kimliksizleştirmenin, tecrit ve izolasyon politikasının bir parçası olarak yeniden gündeme getiriliyor. Ancak Tek Tip Elbise dün de sökmeydi bugün de, yarın da sökmeyecek!..." (Emin Orhan)

Sonuç olarak tarih şunu ispatlamıştır ki, hiçbir yıldırma, yalıtma, yani teslim alma politikası siyasi tutsakları davasından vazgeçiremedi ve vazgeçiremeyecektir de. Dünyanın birçok yerinde yıllardan bu yana siyasi tutsaklar üzerinde denenilen teslim alma politikaları hiçbir zaman başarıya ulaşmamıştır. Çok uzun süreli mücadeleler sonucu kazanan yine siyasi tutsaklar olmuş ve bugün de yarın da kazanan yine siyasi tutsaklar olacaktır, toplum olacaktır.

İşçi-köylü'den

AXEYEMİN MIRA WATE KUTIK! (AĞAM BANA KÖPEK DEDİ!)

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, partisinin Batman İl Kongresi'nde büyük bir şevkle ve gururlanarak "ABD ile stratejik müttefikliğimiz devam ediyor. Bizden Irak'a gönderilmesi için asker istediler" dedi. Ardından televizyon kameraları önünde bu söylemini tekrarladı. Bir ülkenin başbakanının böyle bir istek karşısında gösterdiği sevince "şaşırmamak" elde değil. Bu sözler TC'nin emperyalizm karşısında içinde bulunduğu durumu çok net ortaya koyarken; öte yandan bu durum emperyalizmin ülkemizdeki uşaklarının nasıl bir ruh hali içinde olduğunu da ele vermektedir. Bir ülkenin başbakanının böyle bir isteğe sevinerek yaklaşması ve bu psikolojik ruh hali içerisinde, emperyalizmin bu görev emrini "bakın stratejik ortaklığımız devam ediyor" diyerek propaganda etmesi; TC devletinin emperyalizm karşısında geline aşamadaki konumunu çok güzel anlatıyor.

Bu durum hiç kuşkusuz ki efendi/köle, ağa/köylü denklemi içerisinde düşünüldüğünde bir anlam ifade ediyor. TC devleti ve bugün başbakanında somutlandığı biçimiyle efendisi emperyalizmin kendisine yönelik talebini büyük bir sevinçle, adeta zil takıp oynarcasına kutlaması, Komprador Burjuvazi ve Büyük Toprak Ağaları devletinin ve onun temsilcilerinin bugün emperyalizm karşısında duruşunu yansıtıyor. Emperyalizmin bölgedeki taşeronluğuna soyunan TC devletinin, bir yol kazası sonucu çıkartılmayan ikinci tezkeresi ve ardından Süleymaniye'de yaşanan çuvalama olayı nedeniyle bozulan morali, bu istekle düzeliyor!

TC devletinin içine düştüğü bu ruh hali, Siverekli yoksul Kürt köylülerinin yaşadıklarını andırıyor. Siverekli yoksul Kürt köylüleri "axe-yemin mira wate kutik"(ağam bana köpek dedi) diyerek sevinirler. Ağaların zulmü altında inleyen yoksul Kürt köylüleri için böyle bir sözün, bir övünç, bir gurur kaynağı olarak algılanması ve bundan kendilerine bir pay çıkarmaları hiç kuşkusuz ki içinde buldukları sosyo-ekonomik koşullardan, yaşadıkları yarı-feodal üretim ilişkilerinden bağımsız değildir. Böyle koşullarda yaşayan bir köylü için ağası onun her şeyidir.

Onun ekmeğini veren, karnını doyuran, barınma sağlayan, hamisi ve koruyucusudur.

Öte yandan ise "anlı şanlı bağımsız" TC devletinin bugün emperyalizm karşısında bulunduğu konum ise Siverek'li yoksul Kürt köylüsünün ağası karşısında düştüğü durumdan pek farklı değil. Hiç kuşkusuz ki birebir aynı olmasa bile bugün T. Erdoğan'ın bu tavrı ile yoksul Kürt köylüsünün tavrı arasındaki benzerlik, bariz biçimde kendisini gösteriyor. Her iki tavırla birlikte bir kez daha açığa çıkan gerçeklik bize aynı zamanda TC devletinin emperyalizmle ilişkisinin niteliğini de gösteriyor.

Yoksul Kürt köylüsünün ağası ile, emperyalizmin TC devleti ile ilişkisini belirleyen, bağımlılık ilişkisidir. TC devleti de ağasına bağlı bir köylü gibi emperyalizme bağımlıdır. Emperyalizm, TC devleti açısından bir efendi konumundadır. TC devletinin yarı-sömürge, yarı-feodal bir iktisadi yapıya sahip olması bu ilişkinin niteliğini belirlemektedir. TC devleti emperyalizmle girdiği ilişkide, emperyalizmin yarı-sömürgesi konumundadır. Bu iktisadi gerçeklik TC'yi emperyalizm karşısında güçsüz, emperyalizmin kucağında biçare biçimde bırakmaktadır. TC'nin bu gerçekliği kendisini kuruluşundan itibaren emperyalist politikalar doğrultusunda şekillendirmesinde ele vermektedir. Bugün TC'nin emperyalist politikalar doğrultusunda kendisini nasıl şekillendirdiğini, IMF ve DB politikalarına, TSK'nın kendisini yeniden yapılandırmasına vs baktığımızda bu gerçekliği daha rahat biçimde görürüz.

Nitekim başbakan T. Erdoğan'ın Siverekli yoksul Kürt köylüsü gibi övünç duyduğu(!) ABD'nin Irak'a asker gönderme talebinin de esas olarak TC tarafından ABD'ye önerildiğinin açığa çıkması, bu bağımlılığın doğal bir sonucu olarak görülmedir. TC ile efendisi ABD arasında yaşanan klik çatışması nedeniyle yol kazasına uğrayarak çıkartılmaması ve bu vesileyle "bozulan ilişkinin" yeniden tesis edilmesinin somut bir çabası olan bu durum; ay-

nı zamanda TC devletinin nasıl ikiyüzlü bir tavır içinde olduğunu, Türk hakim sınıflarının nasıl bir uşaklık zihniyeti içinde olduğunu da göstermektedir. ABD emperyalizmine sözler verilirken, aynı zamanda Türk kontr-gerillasının başına çuval geçirilmesini vesile ederek onurdan bahsedilenler, nasıl bir onura sahip olduklarını, bunların onurdan anladıklarının kendilerini emperyalizme pazarlamak olduğunu, bunların onurunun işçi sınıfı ve emekçi halk açısından onursuzluk anlamına geldiğini bir kez daha ispatlamaktadırlar.

Türk hakim sınıflarının nasıl bir "gaflet ve delalet" içinde olduğunu, bu son yaşananlar bir kez daha göstermektedir. Bir taraftan "efendim benden talepte bulundu" diyerek, "bakın stratejik ortaklığımız devam ediyor" yalanıyla stratejik uşaklıklarını gizleme çabası içinde olanlar, öte yandan efendileriyle ilişkilerinde nasıl bir ruh hali içinde olduklarını da açık etmektedirler. Bir yandan böyle bir propaganda yaparken öte yandan ise el altından Türk askerini pazarladıklarının açığa çıkması Türk hakim sınıflarının gerçek yüzlerini de açığa çıkarmaktadır. "Koskoca" TC başbakanı yalan söylüyor! Yalanı ABD Büyükelçisi R. Pearson'un "Asker gönderme önerisi Türkiye'den geldi. Büyükelçi Ziyal'ın Washington'da sunduğu öneriler arasında bu da vardı" demesi ile açığa çıkıyor.

Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı A. Gül; efendisinin ayağına giderek, Türk askerinin nasıl pazarlanacağı üzerine son talimatları alıyor. Ne de olsa ünlü para spekülörü G.Soros "Türkiye'nin en iyi ihracat ürünü ordudur" dememiş miydi! İşte Türk hakim sınıfları bugün bu pazarlamayı yapıyorlar. İkinci tezkerede istemeden efendisinin taleplerini karşılayamayan TC; bugün bu yol kazasını telafi edebilmenin ve bir kez daha gerek politik manevra alanı kazanmanın ve gerekse de "nasıl olur da bir şeyler kopartabiliriz" in çabasını veriyor.

ABD'nin Irak'ta içine düştüğü durum, TC'nin bu çabasında elini güçlendirmektedir. ABD açısından Irak'ta bugün tam bir "İsrailleşme sendromu" yaşanması ve işgalci bir güç olarak hemen her gün saldırıya uğrayarak askeri kayıplar vermesi, efendisinin uşağını öne sürmesini koşullamaktadır. Üstelik TC'nin Irak üzerinde varolan gerici politikalarının hayata geçebilmesi; her fırsatta dile getirdikleri ve azgınca bir şovenist histeriyle devam ettirdikleri Kürt fobisi nedeniyle bu pazarlığın başarılabilmesi için elinden geleni yapacağı düşünüldüğünde, Türk hakim

sınıflarının "Irak'a insani yardım" adı altında asker göndermesi daha bir gerçeklik halini alıyor.

Ancak bu asker göndermenin gerek Türkiye emekçi halkında yaratacağı hoşnutsuzluk ve gerekse de Irak'ta kayıpların yüksek olması ihtimali, Türk hakim sınıflarını temkinli davranmaya itiyor. Öte yandan işgalci bir gücün taşeronluğuna soyunmayı, Türkiye emekçi halkına anlatmanın çok zor olduğunu bildiğinden, asker gönderebilmesi için BM şartını, NATO şartını yarım ağız ileriye sürüyor. Oysa ki çekine çekine söylenen bu şart bile emekçi halkın gözünde, TC devletinin emperyalizm karşısında uşaklığı gerçekliğini gizleyemez.

Tüm bu gerçeklikler göz önüne alındığında, Türkiye devrimci demokrat güçlerini önümüzdeki günlerde zorlu görevler beklemektedir. TC devleti Iraklı ve Türkiyeli emekçi halkın canı üzerinde iğrenç çıkarları için kanlı ve kirli hesaplar peşinde koşmaktadır. Başta ABD'li emperyalist haydutlar olmak üzere, hiçbir işgalci güç için dökülecek bir damla kanımızın olmadığını daha güçlü haykırmalıyız.

ABD'li emperyalist efendilere daha iyi uşak olduklarını ispatlamak için ve daha fazla kırıntı elde etmek için, dökülecek bir damla kanımızın olmadığını daha güçlü ifade etmeliyiz. Iraklı ve Türkiyeli emekçilerin kanı emperyalist haydutlara ve onların yeminli uşaklarına peşkeş çekilemez. Emekçi halkların kanı satılık değildir. Haksız ve işgalci savaşlar için emperyalist işgalcilerin kanlı çıkarları ve iğrenç emelleri için dökülecek bir damla emekçi kanı yoktur. Bu bakış açısıyla daha fazla devrimci propaganda, daha fazla devrimci kitle faaliyeti yürütmek, daha fazla güçlü devrimci örgütler yaratmak vazgeçilmez görevimizdir. Irak'a yönelik gerçekleştirilen emperyalist saldırganlık öncesinde hayata geçirilen kitlesel ve birleşik eylemler; "Irak'a asker göndermeye hayır!" temelinde yeniden ve daha güçlü bir biçimde örgütlenmelidir.

Emperyalist haydutlara, yerli uşaklarına, işgalci ve talancılara karşı, bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesinde örgütlenmek, insan olmanın, demokrat olmanın, yurtsever olmanın, devrimci olmanın yaşamsal şartıdır.

İnsan olmanın, demokrat olmanın, devrimci olmanın göreviyle devrimci yürüyüşü güçlendirir.

Emekçi halkın kanı pahasına sömürücülerin, talancıların iğrenç çıkarlarına, kirli emellerine izin verme.

DERSİM'E SAHİP ÇIK! MUNZUR'UN ÇIĞLIĞINA KULAK VER!

Türkiye Kürdistanı illeri arasında yer alan Dersim'in üzerinde tarih boyunca baskı hiç azalmadı. 30 yılı aşkın bir süredir yürütülen sınıfsal ve ulusal mücadeleye ev sahipliği yapan Dersim bölgesinde halka yaşılan zulmün en acımasız örneklerini görmek mümkün. Düşük Yoğunluklu Savaş Stratejisi adı altında halka karşı girişilen topyekün göçettirme, sürgün, psikolojik baskı ve sindirmenin en üst düzeyde yaşandığı Dersim'de halka reva görülen ağır yaşam koşulları bugün de tüm yakıcılığıyla sürmektedir. Sayısız olağanüstülüklerin yaşandığı, orman kanunlarından başka hiçbir yasa ve hukukun geçerli olmadığı, yıllarca OHAL adı altında faşizm yasalarıyla idare edilen Dersim'de bugün, sözde kaldırılan OHAL çeşitli uygulamalarıyla devam etmektedir. Özellikle son dönemde Dersim üzerinde devletin baskıları daha da yoğunlaşmaktadır.

Gerilla faaliyetinin yoğun olarak yürütüldüğü, gerillaya katılımın yüksek olduğu Dersim'de devlet büyük bir alanı insansızlaştırma, gerillanın faaliyetini engelleme, halktan koparma amaçlı politikalarını en ince ayrıntılarına kadar hesaplayarak uygulamaya özel önem vermiştir. Devlet bölgeye konuşturduğu askeri gücüyle Dersim'i adeta yarı açık hapisaneye dönüştürmüştür. Özellikle son dönemde Karadeniz'de, Türkiye Kürdistanı'nın çeşitli illerinde ve Dersim'de gerillaya yönelik başlatılan operasyonların ardından halka yönelik baskılarda OHAL uygulamalarını aratmayacak şekilde artış yaşanmıştır.

KÜLTÜREL VE AHLAKİ YOZLAŞTIRMA BİR DEVLET POLİTİKASIDIR!

Bugün ise Dersim'de yaşam ve geçim güçlükleri devam etmekle birlikte yaşanan sorunlar farklı boyutlar kazanarak sürmektedir. Özellikle Dersim halkının tarih boyunca yaşadığı baskı ve zulmün doğal sonucu olarak devlete karşı muhalif bir duruş sergilemesi, devrimci saflarda örgütlenme-

si, ulusal ve sınıfsal mücadeleye yoğun katılım sağlaması, bunda ısrarlı olması, devleti farklı yöntemler geliştirmeye zorladı.

Devrimci mücadelenin boy verdiği, halkın desteğini kazanarak geliştiği birçok yerde devlet halka yönelik işkence, katliam ve daha bir dizi saldırıların yanısıra bilinçli olarak ahlaki ve kültürel yozlaşmayı da geliştirmektedir. Eroin-esrar, hap vb. alışkanlıkları özellikle gençlik kesimi içerisinde geliştirilmeye çalışılmakta, fuhuş, bar ve pavyonlar saldırının önemli bir ayağı olarak gündeme getirilmektedir. Dersim'de bugün yoğun olarak yaşanan bahsettiğimiz sorunlardır. Bugün devlet, Dersim halkını teslim almanın yöntemini, uyuşturucu kullanımını geliştirmek ve ahlaki olarak çökertmek olarak belirlemiştir. Bu politikayla esasında halkın devrim bilincinin yok edilmesi, örgütlenmesinin ve muhalif bir duruş sergilemesinin önü alınmak istenmektedir. Keza Dersim halkı kültürel ve ahlaki yozlaşmanın boy vermeye başladığı günden bugüne yaşanan birkaç olayda tepkisini ortaya koymuş, asla kabullenemeyeceği bu saldırılar karşısında susmamıştır.

BARAJLARLA DERSİM HALKININ MÜCADELESİ BOĞULMAK İSTENİYOR!

Dersim insanını dize getiremeyen devlet, bugün Dersim'in coğrafyasını kökten değiştirmeye yönelmiştir. Dersim'in sembolü Munzur ve Milli parkını yoketme amaçlı yapılan baraj çalışmaları sadece rantıye peşinde koşan üç-beş ihalecinin değil bizzat devletin bir coğrafyayı ortadan kaldırma politikası olarak yürürlüğe sokulmuştur. Yapılmak istenen barajlarla doğal hayat yokedilmekle birlikte sosyal ve ekonomik yaşam da bitirilmek istenmektedir. Barajlar; devletin on yıllardır uyguladığı zorunlu göç ve sürgün edilen insanlardan geriye kalanları göçe zorlamaktadır. Halkın geriye dönüşünü tamamen ortadan kaldırmaktadır. İklimin değişimine ve yaşayan birçok canlı türünün yokolmasına neden ol-

maktadır. İlçelerle merkez arasındaki ulaşımı güçleştirerek bağımlı kesmektedir. Devletin yürürlüğe soktuğu politika, farklı yöntemlerle bölgenin insansızlaştırılmasını amaçlamaktadır. Özellikle halkın yaşadığı, gerilla faaliyetine uygun bölgeler sular altında bırakılarak Dersim halkının mücadelesi boğulmak istenmektedir.

FESTİVAL ÖRGÜTLENME ZEMİNİ OLMALI!

Bu dönem dördüncüsü yapılan **Munzur Kültür Ve Doğa Festivali** bahsettiğimiz saldırılara karşı koymada önemli bir halkadır. Önemli bir buluşma ve sorunları tartışma zemini. Özellikle yüz bine yakın insanın festival döneminde Dersim'e akın etmesi yaşanan sorunlar etrafında tartışmanın, çözüm aramanın, harekete geçirmenin avantajını taşımaktadır. Devletin özellikle gençlik üzerinde yürüttüğü dejenerasyon, apolitikleştirme, kültürene ve değerlerine yabancılaştırma saldırıları etkili olsa da önemli bir kesim, sorunlar karşısında duyarlılığını korumakta-politik bir yönelim taşımaktadır. Dersim'in direniş geleneğine, onurlu bir şekilde varolma ısrarına sahip çıkmaktadır. Elbetteki **devletin sistemli organize saldırıları dağmık, hantal, örgütsüz bir yapıyla göğüslenemez.** Saldırıları göğüslemenin ön koşulu örgütlü-birlikte hareket etmekten geçer. Bu bilinçle an-

cak Dersim'e akın eden yüzbine yakın insanımızda doğasına ve insanına sahip çıkma bilincini uyandırabiliriz. Yozlaşmaya karşı duyarlı hale getirebiliriz. Örgütlenme ve devletin saldırılarını boşa çıkarma temelinde barajlarla doğanın tahrip edilmesinin engellenmesi; ahlaki ve kültürel yozlaşmayla halkın devrimci değerlerinin içinin boşaltılmasına izin verilmemesi festival süresince gündemimizin baş sırasında yer alarak tüm çaba ve emeğimizi buna yoğunlaştırmalıyız. Saldırıların hepimize yönelik olduğu bilinciyle Dersim'in doğasına ve insanına yönelik bu saldırıların işçi ve emekçilere, yoksul ve ezilen kesimlere yapılan saldırılardan ayrı göremeyeceğimiz bilinciyle sorunlar etrafında birleşmeye, kendi değerlerimiz ve devrimci düşüncelerimiz etrafında kaynaşmaya özen göstermeliyiz. Özellikle 30 yılı aşkın bir süredir Dersim halkıyla birlik ve dayanışma içerisinde olan Partizan anlayışını Dersim halkının daha fazla yanında hissetmesi için tüm çaba ve emeğimizi sarfetmeliyiz. Gazetemizle, dergi ve bildirilerimizle, sohbet ve tartışmalarımızla kaynaşmaya **İbrahim'in partisine gönül vermiş Dersim halkıyla daha üst düzeyde birlik ve dayanışmamızı güçlendirmeye çalışalım.**

Unutmayalım ki ancak örgütlü halk yenilmez.

Festivalden izlenimler....Festivalden izlenimler....Festivalden izlenimler....Festivalden izlenimler....Festivalden izlenimler....

Daha önce düzenlenen festivallerde yaşanmayan bir olay daha bu festivalde gerçekleşiyor. Devlet tarafından Festival Tertip Komitesi'ne 17 maddelik bir taahhütname imzalandı. Bu taahhütnamede ilgi çeken bazı maddeler şunlar.

Madde 1: Atatürk stadyumu ve program yapılacak yerlere büyük boy Atatürk posterleri dışında hiçbir pankart, afiş vs asılmayacak.

Madde 3: Festival komitesince provokatörlere karşı müdahale timi oluşturulacak, stad içerisindeki olaylara bu ekiplerce anında müdahale edilecek, ekipler arasında yer alan 5 kişinin cep telefonları ve diğer bilgiler emniyet müdürlüğüne verilecek.

Madde 9: Program sunucuları "**halkı tahrik ve provoke etmemesi**" hususunda

uyarılacak ve tansiyonun düşük tutulması sağlanacak.

Madde 11: Festival başından sonuna kadar tüm etkinliklerin Festival Komitesi tarafından kesintisiz video çekimi sağlanacak ve ilgili makamlar istediğinde arz edilmek üzere hazır tutulacak.

Böyle bir taahhütname Tertip Komitesi'ne imzalandırılarak doğabilecek herhangi bir olumsuzluktan devletin sorumlu olmadığı izlenimi yaratılmaya çalışılıyor. Devletin kolluk güçleri isterlerse çeşitli provokasyonlar yaratarak istediği kişi ve kurumlara yönelik saldırılarda bulunacak, istediği gibi at koşturacak ve yaptıklarından sorumlu olmayacak, tüm sorumluluk tertip komitesi ve halka yüklenecek.

Festival öncesi açılan standlarda birçok resmin içerisinde en tepede tek başına

asılmış **İbrahim Kaypakkaya**'nın resmi dikkatimizi çekiyor. Resmin aslı olduğu standı giderek tanışıyoruz. Standın başında duran Makbule abla 44 yaşında. Doğa büyüme Dersimli. Sürekli Dersim'de yaşıyor, Dersim'i bırakmaya da niyeti yok. Resim üzerine konuşurken büyük bir coşkuyla anlatmaya başlıyor. Resmi Makbule ablanın 15 yaşındaki oğlu yapmış, diğer tüm resimler gibi. Oğlu "**halk için sanat yapıyorum**" diyor. Ayrıca geçimlerini sağlamak için stand açmışlar. Ama İbrahim'in resmini satmayacaklarını belirtiyorlar. Konuşmalarımız ilerlerken sıra özelemleri ortaya koymaya geliyor. "**Sizleri özledik, sizlere uzağız**" (Fiziki olarak) derken, bizleri her an yanında görmek istediğini belirtiyor. Dersim gençliğinin yozlaşmasını, kültürünün yok olmasından söz ederken

gözlerinden kin ve nefret akıyor "**Dersim'in devrimcilere ihtiyacı var**" diyerek devrimcilerin ve halkın Dersim kültürüne sahip çıkmasını istiyorlar. Dersim'de Partizan pankartının açılmasının kendilerini çok sevindirdiğini ve gururlandırdığını söylerken büyük bir coşkuyla "**biz de varız**" diyor. Tüm devrimcilere karşı duyarlı olduğunu söyleyen Makbule abla, İbrahim'in yerinin ayrı olduğunu ve İbrahimci olduğunu söylüyor. Sohbetimizin sonlarına doğru gelirken kararlı bir şekilde "**halk kazanmalı**" diyor. Söylemek istediği birçok şeyinin olduğunu söylerken "**bizler yıllardır zulüm gördük, ezildik ve hala da zulüm görüyoruz, eziliyoruz ama umutluyuz ve sonuna kadar direneceğiz**" diyerek sözlerini tamamlıyor.

Dersimo ke werte sukune Kurdistanî dero, tarix de zulim coru sera kêmi nêbiyo. Dersim 30 serre ra jêdero ke seveta gomê ho, seveta xeleşiaena karkeru pêrodaene rê waireni keno. Zulimo ke Dersim de mîleti rê biyo, dina de zovina caê nebiyo. Surgîniya ke zorbajîya ke Dersim de biya, ewro ki devam kena. Dersimo ke qanunê birri ra qeiri, zovina qanun, kuquk tey çino, eve serru binê namê OHALî de eve qanunê faşizmi idare biyo, ewro, ni qanuni, çığa ke vanê OHAL dariyo we, oncia devam keno.

Na rozune peenu, Dersim de na zordariye daina jêde devam kena. Dersim de, yanê cao ke gerila ret gureena, zof mîlet ki kuno cı el dewlete wazena ke ha gurenaisê gerila bîvîndarîno, thau mîleti ra thol kero, politika ho tam biyaro hurendi. Dewlete eskerê huyo ke kerdo ve tha, eve zorrê dey Dersim çarno 'ra hepîsqane Na waxto peen de **Karadeniz** de, sukune Kurdistanî Tırkiya de, Dersim de opero-

Dersim rê wair vejiye, gos ro venge chemê Muziri serne

sanê ke seveta gerila benê, in ura tepia, mîleti sero zordariye u zulim heni jêdno ke OHAL qe thoa niyo.

AXLAQ U PISULO XIRAVIN POLİTİKA DE DEWLETA

Ewro Dersim de weşiya ho ramitene u ho idare kerdene çetna. Mîletê Dersimi verê coy ra nat weşiya ho binê zulmi de binê zordariye de ramita, na ruval ra, dewlete de zu rae ra nêşiyoy.

Hetê newedaru de, hetê karkeru de caê ho gureto. Dewlete ki nae ra gore plani kerdê. Cao ke newedari vejiye werte, cao ke qomi phoşti da ve naynu, dewlete naynu sero zulim kerdo zorbajîni kerda, qetîl kerdo, lewê naynu de zu ki axlaq u zagonê naynu rızno, kerdo xirave, vurnno.

Dewlete gureena ke cêncune ma bîmîsno eroin, esrar u hevu. Na axlagu xiravın ra zu ki bar, pavion ve çênu rae ser ra fistena.

Dersim de ewro leto jêde na problemê nianei estê. **Dewlete ewro eve eroin eve axlaqê xiravını wazena ke Dersimi bîjero binê lopunê ho, raştiye awa ke eve na politika wazena ke fikirê newedarênio ke mezgê gomê madero, ey vindikero, gomê ma têhet meêro, komeluna ho romeno, gomê mao ke jê dewlete fikir nêkeno, fikirê ho jê ye dewlete niyo, vîrendiya dey bîjêro.**

Çıke gomê Dersimi roza ke, kulturo xiravın, pîsula xiravine kerda werte, a roze ra ve na roze eve dire hadisu mîsno ke na pîsulune xiravını qewıl nêkeno, bêveng nêvîndeno.

EVE ÇHEMU SERO GOLU VIRASTENE WAZENÊ KE VENGÊ SARÊ DERSİMİ BIBİRRNÊ

Dewleta ke besenêkêrdo mîletê Dersimi biyaro zoni ver, vazeno ke nafa ki çoğrafia dey bîvurnno. Golê ke virajine ke sola sembolê Dersimi Chemê Muziri ve Milli Parki ra werte ra wedarê, tek tenya karê rantiyecü, karê dî hire ihalecü niyo. Dewleta ke wazena ke na çoğrafi ana hard werte ra wedaro, politika a dewleta anê hurendi. Eve na golu lewê weşiya gomi u weşiya heywani de wazenê ke weşiya sosyal u hete ekonomî ra ki çeşiyê bîqederê, werte ra wedarê. Dewlete wazena ke eve golu, isono ke eve des serru, eve zorr do ve çoğ kerdene, surgın kerdo (rusno zovîna suku) inu ra pey de mend ey ki çoğ kerdene do. Eve na golu hewa (iklim vurina zofe heywani u zofe viliki. Raê sukun u qezu benê xirave, şiaen-amaene bena çetîne alaqa ho zovîni ra birino politika dewlete eve zavina metodu Dersim isoni ra kena thole, be isoni verdana. En jêde ki cao ke mîlet weşiya ho romena faaliyetê gerila rê musoito, binê uwe de verdo hoverdaene Dersimi bîxenekno.

FESTİVAL REMİNÊ PHOŞTİ ZUVİNİ DAENE VO

"Munzur Kültür ve Doğa Festivali" o ke eve nawo rao çorine beno, hoverdaene de helgaa de hewla. Zeminê têhetamaen u meselu sero qesey kerdene. Eve se hazaruna mîlet festival de yeno Dersim na meselu sero vînetene, hira hira era zon arde-

ne, firsano de rındo çıqa ke dewlete cêncu sero dejênerason kena, politika ra fina dîni, mîleti binê teğirê dewlete de kuturê hora kuno dîri, beno xam, zafe teney ki dustê na meselu de vîndenê politika ho kenê... **Torê Dersim neqîye rê sarrewedardene rê, eve bext weşiya ho ramitene rê wair vejinê.** Helvet, ağmeci, sut bêphoşti qarşiyê, zorrê dewlete de nê vîndino. Qarşiyê zorrê dewlete de isan gunê pia organize vo heni vîndero. Mîleto ke eve sehazaruna yeno Dersim ancaq eve na zonarene welatê horê, mîlete hore wair vejino, qarşiyê pîsulê xiravını vejina. Zar darenia dewlete thal vetene rê, eve golu harrdê Dersimi xiravekerdene zaganê xiravını rê pîsulo xiravını re izne mediyo. Festival de vajifê mao vîrên no vo, gurenaisê ma, emegê ma na ruval rao. Bîzonime ke zorbajînia dewlete ma pêroine rewa. Na zorbajînia ke harrdê Dersimi rê mîletê Dersimi rê bena awa ke karkêru rê, emegdaru rê, feqiru rê, aê ke bîndeştie yê dinu ra ayre niya, na meselu sero zu vime, dormê zagonê hade, fıkıra hade zu vime. **30 serre ra jêdero ke Partizan eve mîletê Dersim ra biyo zu phoşti danê zumnî. Ma gureeme emeg dame ke mîlete Dersimi fikire ma daina jêde lewê hade bîvino. Eva gezantune hora, pêsereku-ne hora, movet u cematê hora. Berime pêsêr zu vime. Mîlete Dersimio ke zerri na ve partiyê ivraimi ra daina jêde bême pêsêr zu vime. Phoştidarenia ma daina jêde qewetin vo. Hoviri ram ekerime ke mîleto ke organizeo (pêzuvini gurete) phoştia dey nêna hard.**

Festivalden izlenimler....Festivalden izlenimler....Festivalden izlenimler....Festivalden izlenimler....Festivalden izlenimler....

Güneşin ilk ışıklarıyla başlıyor Dersim’de yaşam. Sabahın 5’inde, güneş Dersim’e ve Dersim halkına merhaba diyor tüm yakıcılığıyla. Munzur’un gürül gürül çağlayan suyu, dağları; emeğe, üretmeye, paylaşmaya çağırıyor bizleri, coşkulandırıyor. Festival yaklaştıkça festival öncesi hazırlıklar da hızla devam ediyor. Dersim’in meydanında kurulmuş standlar, çalışma yapacak kurumlarla buluşmayı bekliyor. İlk geldiğimizde iskeletten ibaret olan standlar şimdi gelin gibi süslendiler. Devrimci ve sosyalist basın stand açtığı merkezde **Tunceli Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği**, İdil Kültür Merkezi, **Ceylan Yayınları**, YÇKM, **Devrimci Demokrasi**, Barikat dergisi, **TKM** ve **Partizan** standları yer alırken TKM, bayraklarıyla; Partizan da açtığı pankart ve İbrahim resimli flamlarıyla dikkat çekiyor.

Bizim standımıza olduğu gibi diğer devrimci kurum ve dergilere de halkın ilgisi oldukça iyi. Halkın ilgisini çeken devrimci standlar aynı zamanda devletin kolluk güçlerinin de ilgisini çekiyor. Günde 5-6 kez

standlara gelen kolluk güçleri, halkla devrimcilerin buluşmasını engellemeye çalışıyor. Standlarda Ölüm Oruçlarıyla ilgili belgesellerin gösteriminde, halkın ilgisine dayanamayan polisler, avukatlarla standlara haber göndererek **“film gösterimi devam ederse standları dağıtırız”** tehdidinde karşı doğal hakkımız olan film gösterileri devam ediyor. Devletin kolluk güçleri her ne kadar devrimcilerle halkın arasına girmeye çalışsa da halkın devrimci standlara ilgisinin önüne geçemiyorlar.

Dersim’de iki farklı yaşam ve dünya var. Şehir merkezinde yozlaştırılmaya çalışılan yaşama karşılık Dersim köylerinde gördük ki Dersim’in o yoksul, emekçi halkı, kendini, bütün saflığını samimi bir şekilde koruyor. Girdiğimiz her evde bizi sıcak karşılayan analarımız, babalarımız, genç kızlarımız ve oğullarımız hala tertemiz duygularla, o içten pırl pırl ışıldayan gözlerle bizleri yoksul evlerine misafir etti, yoksul sofralarını paylaştı. Analarımızın kendi dillerinden merhabaları, sohbetleri bizlerin onlara onlarınla aynı dilden ağız dolusu merhabamız biz-

leri yürekten coşkulandırdı. Ve sohbetimiz başladı. İlk durağımız Dersim’in merkez köylerinden biri. Girişteki ilk eve gittiğimizde uzaktan gelen misafirleriyle sohbette olan ailemizin sıcak karşılamasıyla bizler de sohbeteye başladık. Dersim’in o meşhur ayrıntı bize ikram eden anamızın bizimle beraber olan iki devrimci anamızla oradaki kucaklaşmaları, sohbetleri doğrusu görülmeye değer.

Bizi misafir eden anamız devrimcilerden bahsediyor ve onların ölmesine üzüldüğünü söylüyor. Bizimle gelen devrimci anamız da ev sahibi anamıza şöyle yanıt veriyor; **“Benim kızım bir devrimciydi, bu yaşamı kendisi seçti.** Biliyorum ki üç yıl da yaşasa ölecekti. 30 yıl yaşasa da ölecekti. Ama o onurlu öldü. İnsanlar birgün mutlaka ölür önemli olan onurlu yaşayarak, mücadele ederek ölmektir.” Gözleri hüznünlü fakat gururlu bir ifadeyle **“mutluyum”** dedi. **“Çünkü o istediği yaşamı seçti ve mutlu öldü. Hapishanelerdeki tecritin kaldırılması için başlatılan Ölüm Orucu’nda şehit düştü.”** Ev sahibi anamızın ve oradaki diğer

insanların yüzlerindeki o ifadeyi anlatacak kelime bulmak zor. Bir devrimci öldü ama gördük kü ölümü, binlerce devrimci ana, oğul ve kızlarımızı doğurdu. Işık oldu, direnç oldu, geleceğe umut oldu.

Bunun yanında konuştuğumuz, sohbet ettiğimiz insanlar, bizlere yaşadıkları olumsuzlukları ve zorlukları da anlattılar.

Festivalde esnafın fiyatları ikiye, üçe katlaması (yiyecek, içecek, yol gibi) satışı yapılan yiyeceklerin sağlıksız koşullarda hazırlanması, gelen misafirlerin Dersim sıcaklığıyla karşılanması yerine, para gibi görünmesi festivalin ismi Doğa ve Kültür Festivali’ yken doğanın kirletilmesi ve kültürün için boşaltılması gibi çelişkilerinden bahsettiler.